

Peta Mera 5-16.

Karla Eyles

Piezials.

Sakot an 1937-jada 1. januar.

1938-jada K. 81. Gp. puse Sakot

1939-jada K. 171. Gp. puse u.t.

2

1937.

Kā parasts, veco gadu apvadājam un jauno gājai atpau-
 tidai pati vīlu klusība un jausmība. Man personīgi
 tas šķiet, jo tā ir tā dandz turētā un mēģinā-
 ņas tā mēģināšanas daļa, ko cilvēkam ļauts tikai intuitīvi,
 mēģināt jautāt un arī šādos klusuma brīžos. Gadi nākas,
 kaut kas ir kā atgriešanās mēģināšanai un atkal nāks no
 mēģināšanas, atgriešanās, ka viss nebeidzas, un ka arī
 cilvēks ar visu savu esību ir un paliek šīs bezgalības
 daļa... Vai nemaz tad mēģināt ar visu uzliktot visu
 Jēsu, dzīvot, visu lai esu, kas ar mani?

Kā darba, tā literāras un dzīves veiksmes un
 jausmīgumu joprojā ^{mēsabi ar bērni} ar atgriešanos 1936. gadu varam būt
 apmierināti. Lai ļaunās pasaules katastrofas esot
 ietu seku arī jūnija 1937. gadā, lai būtu spēks un
 veselība strādāt, tad es esmu nācis no Jēsu.

R. 1937. 1. 1.

Pēc nodarītam sēdēm pirmajā vietā par sodalgofamulu
 iznīcības un pafajūtā sēdē uz 50 sēdi valstā vairs tikai
 divi autori: Jānis Mederis un Aleksandrs Grons. Patiesībā
 gan tāpat Mederis, un, jo tikai jāsā pēdējā būdi uzon
 kālab Rapa, gribēdams sodalgu part dalst tūp drosim,
 nstureja kā otru ar Gromu, ko tad Kofotnis atbalstīja
 Gaudoz, tepat divi stundas tāi sēdē tad kofe un
 pārmas, par abiem autoriem - zaccusim, idras rākfau,
 vrotams, par J. Mederiu. Tā kā es jau pafajūtā sēdē
 biju norādījis uz doffan jūtāniam Medaya ~~grāma~~
 trūkumom, kas zafotjami nra grāmata Varenska,
 tad Goresz pe film man vairs uelofa pīajstāfjas. Pīnētām,
 nav patīama politiskā tafadusfā ueluzusfā un dīkstūnīf
 ekstāntiskā vīgārda, kas atām parāilak flāuzas uz
 āru sēfjas vīlā. Dīkstūnība pati par jāvī nav
 nopīdama, nav tā adfokofama arī mārtā, bet

tā uelrosit parādīties uz aru dzelzi valetī sēstam tīrā
 jautāta vļupuslā. Tajat vel daži estī tū kuni kā satura,
 tā gteigme, veltam ar vardandz lola butali tate. Bet
 vst tas, salidzinajnā n mārkspām dotolām, kas atrodamas
 sār drajnā un ī pārsnā par tū kuni un galvenās,
 salidzinajnā ar pēdzo tūjn padu lstrāro rājn,
 un it īpatnī ar sacensī Aleksandru Grom, notērtis unā
 Medlson par labu, un vstam par labu tord ar pastīras
 godalgu komitejas kumens. Gau ar veprotis, jo
 tūj loculi (J. Grom, P. Jēpi-Dramane un b) lopa par,
 bet doni (J. Rava un Lisotyn Jekabs atturējās) tā tord
 vst. Kad balsoja ar par Grom, tad izādofās, ka
 par ī tīrai vļus, bet vst Ceti, un, lollas, vļusī dōbrnāti,
 jo pēdzo tūjn padu laska Grom ī deins gau patriotiska
 jstā aparotus, bet ne mārkas vēstīlā angstus darbus,
 pļun, dōlēlu pūtenis, Karopa meuletōji k.c. - It patīvāmī,
 un sī un vļs ī lollāna lstrāra pļunofa, un ka to īdovās
 vstīnāt vedalstn. Tā patīvī tord un ī pļunofa.

R. 1917. 2. 1.

tā uelrūst parādīties uz aru dzeju valetī santantijā
 jākailā vļupustā. Pajāt vel daži estī tū kumī kā saturā,
 tā gteirpne, veltam ar vardandz lola butali tate. Bet
 mst tas, salidzinajnā m mārlipnām dotolom, kas atrodamas
 sār drajnā un ī pārsnā par tū kumī un galvenās,
 salidzinajnā ar pēdzo tūjn padu btrāro rajn,
 un it īpatnī ar sacensī Aleksandru Grom, notērtis mūsā
 Medevim par labu, un vtrām par labu tad ar paktīrās
 godalgu komitejas lemmus. Gau ne vengratījs, jo
 tūj loculi (J. Grom, P. Jēsi-Framane un b) lopa par,
 bet don (J. Rava un Līgotnu Jēkabs atturējās) tā tad
 vrt. Kad balgofa ar par Grom, tad izādofās, ka

ANNAS BRIGADERES KOMITEJA, piedaloties uzalcinātiem referentiem — red. Jānim Grīnam un rakstniekam K. Eglem — 2. janvāra sēdē piešķir Annas Brigaderes prēmiju 3000 ls dzejniekam J. Medenim par dzeju krājumu Varenība (A. Gulbja apgāds, 1936. g.). Godalgošanas akts notiks 10. janv., pl. 20, „Brīvās Zemes“ zālē. Aktu ievadis Preses biedrības priekšnieks Jūlijs Druva. Komitejas priekšsēdis Līgotnu Jēkabs runās par komitejas darbību un referēs par laureāta dzīvi un dzeju. Programmas mākslinieciskajā daļā laureāts lasīs savu dzeju, piedalīsies mākslinieki ar dziesmām un deklamācijām. Ieeja pret programmām — 50 sant., kas izņemamas Preses biedrības birojā un Valtera un Rapas grāmatnīcā.

J. J.
 1937.
 2. mē
 Komitejas
 atpazīstams

ī, un, lollas, vļupstī dšbrnāti,
 ī dūis gau patriotištā
 vēstīlā angstus darbus,
 unvēlētāji k. c. — ī patīvamī,
 vļupstī, un ka to īdovās
 vrt. Kad balgofa ar par Grom, tad izādofās, ka

vēstīlā vadalotn. Tā patīcēji tad un ī vļupstī.

R. 1937. 2. 1.

7
mērķa gaitā, un galvenais, mērķu izpildē un
kārtā ~~no~~ pārskatā (īpaši par ēdību literatūru)
pārskatā iznācis, kas jau apņēma jauno jaunatni.

R. 1947. 8. 1.

Anna, brošūras par lauru jāmācību
godalgotības akts. Pats, savā ar godalgotību, katra
pārskatā literatūra, un tālab pēdējās ar dzīvību
publikas, īpaši pamatnes. Dzinā dzīvību kopā, kaut
arī ne pārāk zinoši. Vienkāršs, īpaši. Negatīvamī tēmai,
ka kopā jāmācību uzturēti apņēmuši lauru nojaukt,
par to mērķi dzīvību to pēdējās. ~~Ļoti~~ atzīmē
ka galveno tēmai medija patriotizms un īpaši N. maģa
tendences, bet patērē pārskatā, kas cēl medija dzīvību, uztur
neizmēģē. Piemēri par lauru medijam īpaši komiteja
(īpaši tie, kas par to noteikti stāvēja: J. ģim, R. Jēser-Fresman,
un c) vērtējamā veids par mērķi patriotizms un 1944. g. N.
maģa slavinātājam, bet tājā par formas sapulcēties,
kas tad cēl arī raturu. Un īpaši augstu stāv krājuma
tājā nodala maģa, un lauru tendencēm uztur

nav. Tai josta kivistis nelyarisi; pihlakasta kivistajan roerba.
 Gorezj parolji uneta lastu vardi, niois tas kosta suarai,
 par ko Medenis dyed, let jau ka vort dyed. Populata
 sau vort dyed, an ar vort vort lastu vardi, niois nelyarisi.
 R. 1947. 10. I.

Pihlakasta kivistis Cedras ar kivistu Lessoru, abi nelyarisi
 un dyed vort vort, un ar dyed. Cedras vort vort
 nelyarisi, talab kivistu forma.

R. 1947. 13. I.

Jau vort vort, tinas vort vort
 (kot 250 R.), se tan vort vort, jo niois vort
 vort, un tas vort vort vort vort, ka jout
 vort vort vort vort vort vort. Bet vort vort
 vort, kot vort vort vort vort vort
 vort vort, kot vort vort, un vort, ka jout vort
 vort. Tai vort vort vort vort.

R. 1947. 23. I.

Biblotēnā Alfreds Gurtiņš, kā ardu, ļoti naivs
 un veltīgais, būjam pat komiķis savā nojēmtībā. Runājam
 par rakstniecību, savus dardz ar tādā, ko agrāk pat
 nav atjūnis, vai aktual turpināt bij nobep. Tā būs lauks,
 kad mēs aizmoga Prousta un vel Druvliņa būdamis nojēmtājs
 par mē, kas tāntai tik dardz davis, bet tā kā tapad vīstā
 modē Prousta jātāstāna, ar mēs man sak Prousta tīpi
 kritiķet. Es pagmūm un uzpūku neta. Bet kad mēs turpina
 tādā pat jārā, nevam nocēstis, ja vārdam vārdāldis. Un
 kā lai noslēse? Tā, Araps estu, par jaunāto dēji runādams,
 atsaukdams īpati uz diestam apvārdam un (es teiktot
 bungu patrioti), mēs sak vīst parasto tafadēji
 laukamodes dēpnu, ka pāndulofie un zplūdusil Prousta,
 Bārdas u.c. laiki mēp rakstniecībā bešpāies, ka lietāol
 garī esot Ed. Vozja, Alas. Gros, Jānis Medenis un,
 vārdent, ar J. Veslijs... Nevam vārs nocēstis, un
 metos Arapā: ja, mē, tāpau un tas bešas gar, bet

itenība un ir estādi. Kņaps, varbūt, ne gada 10 vai
 20, kad celies atkal augšā itē, patēsi kolie dzēvēti
un rakstīllī, un tad par tajadejēnu aldsmāstajiem
 daļepulm nūmā parūpām estu valodu. Dājs, varbūt, kas
 sarāvis tēk knaps, ka tēko varēs sareģēt... Kā tā? Kas
 tie kolie tādi varēti būt? - Gurķiņi patēstas. - Nu, plūmēnu,
 tas pat tajad novecematīs Pomus, Bārda, un Skalbe, Spriņķi...
 Tā nuom darūmas ģēdžās atū, atū.

Vēlāk ienāca Kolis Veldre, sarā lūtītā ne mafāl
nāiv, un meitējs ka Gurķiņi. - Tad Emuāis un Johis
Rudžis.

R. 1927. 27. I.

Pēc ģēta ladna mafās Jūlijs Solis. Normafām
stundas drūvas un dažres stūsti nosme faundes par
sandžam tajadejis ģētes parādēam un olvētām.

R. 1927. 31. I.

11

Bibliotērai brīvis Adamjous, karp estu
stata, ka drūmā iudāšot vīpa stāti, tīkai rēvot
un rēvot atrāt vīpantā.

1877-8. II

Bibliotērai J. Kēselis, lēti nolāpājies, ka uzrakstījis
par J. A. Gīnu tīk dandz, jo un Gīns jūvot
jāvot par vīpa vānu, jo par vīpa, Kēselis, Drāvot
nāvs tīk dandz uzrakstījis, lai jau rakstījis celdnoti.
Rakstī nāvs Lāt. lēti vīpēt. Pēc, ka vīpēt jēpēt,
vīpēt no Gīna vīpēt, ja jau vīpēt vīpēt vīpēt
ar tādā stāvot, tā Kēselis ar jēpēt.

9. II.

Sodru aktual vīpa no tān nūdjēpētājān
drūmā, kad Bibliotērai ap vīpēt lēti vīpēt. Pēc jēpēt
cota vīpēt un jēpēt: St. Belvotē-ēgo, apvīpēt, vīpēt
vīpēt vīpēt vīpēt vīpēt par St. Prāpēt jēpēt.
Nūj. Mēvīpēt, - Konstantīns Raudīl - vīpēt
vīpēt vīpēt par Māvīpēt, vīpēt vīpēt - vīpēt
lēti par vīpēt un Cāpēt, lēti jēpēt vīpēt vīpēt,

arī Aleksandrs Jons, Vēlāk uz kafejnīcu Monn
namā iņķuā Čaus un Anslaus Eglotis.

1947. 10. 11

Juna Laima, par kuru es vārdos Eimānam
stāstīju, ka viņa interesanta kā sievietē un deklamētāji,
jo kādā Pases b-las vakarā uzstājās, tapud un
apdziedāta Eimāna pirmskolas dzejā u kādai aktīsei
(Students 1947., 9/246.), lai jau pat viņa tās
vēlmaš nav redzējis. — Tas bēsmā, ka arī tiri abstrakti
bakti var rosmat viņa dzejīko fantāziju.

1947. 15. 11

Bobboterā Eimānis, Veselis un A. Dravonēlis.
Veselis atnevis savu rakstu par A. Jons, stījis rakstus,
lai Jons neapņemtū lollāks par viņu padu. —

Interesanti vēl tas: kad Veselis nāca skolā,
Eimānis tūlī pagriezās un gāja laukā. Alis
pat neapņēma dzejā - Smejos par to Veselam.

1947. 15. 11

Pēc Ģenerāļa un ģenerāļa Rofa, Jodren
Emanis apbrauca.

R. 1917. 20. II

Pasūtīta Paula Rofa parādās. Lielā lauku
pulkā kā mācītājs, tā kājnieks, bet tikai ļoti ļoti rādās tā
uzskatu, tā dažādu sabiedrības slāņu ziņā, jo daudzus
pulkā pazina: sākot no kreisā (komunistu) puses un līdz
labajam (Jāzolu savienības un A. Bēze grupas
piederīgām, kas bija jau uzturēti, betas, tikai oficiāli, kādu
pārvaldumu pildīdām). Lai kā, arī tas tomēr apšņā, ka
da Rofa ir ļoti dziļā pāra vērtība cilvēks.

R. 1917. 23. II

Ģenerāļa valsts pasta vēstnesis G. pāra vēstis. Rofa
ļoti daudz runā no Ģenerāļa. Šis ir viens bobotētā
vēstnesis M. Pukis, M. Mugažo un rakstnieka
Līni kundze. Viņš tomēr pūlis un sajūta par to,
ka esam atbrīvojies no pēdējo kauka unģiem.

1917. 24. II

Boju Latvijas preses b-las vārta raksturo
veidā. Nevien teikt, ka tas būtu labi noorganizēts
un nopelnīgs. Izstājs b. Aizsardzība, P. Pārbaude, Aida Nodrošinātā,
L. Luja un J. Kārļa.

1917. g. 25. II.

Kara mūžs ir pamatā mūsu būsana
dzīvē, kurā mēs katrs esam ar mēs u. citu
lieti. Mūsu miltārs, tomēr šādos gadījumos
nav arda kopības sajūta ar miltārsistēmu.
Pamostas kara laika, t. i. mūsu būsana ar
laikmeta atmiņu del. Nacionālā sajūta jau ar
netiesi ir daļa no miltārsma izjūtas, jo ~~ar~~
gribu to, uz ko gribi lepnis būt, tu vēlmes ar
arpatarēji nav vai ar ierocēm rokas. Ar mūžu
laikmē, esam ar savu jaunājam naidīgājam -
rūcu. bandītem - nav vēlmes, bet gribi celst
mūsu aparotus esam. - Sirds dandz
vapru, gan miltāru, gan pīrātu.

1917. 3. III

H. Joumes, ulmas fabots mē, bobrotella Pusina
 pleiskas ofādes betā. Bēstās erāncaps, da vāpas vāra
 kundzēi vāpē. Enot rāntiņi, da jūtātes sēitēi labi,
 got ai rāpēi vālabopēds un atpūzēsi. - Māpē sudrošān,
 da bēti ai man jābrauc of ējēti, pēpē ulmāta mācēn
 atāpē lē labu ēpāi de of vāselēn.

1927-4. III.

Pusina pleiskas ofādes atēlāna darē testē.
 Loti rāba jūbēta, tēi pasaulē ofmātu, pābrēdēvā šarvā,
 un cōtādā jhā. Bet tas tāisēi vābrēnā sēi bēlānā
 vāsaules sējā māpēnā mātrēnā vāpē un vān, kas
 ofēj āpēnēt lē bēlās un pāt vārasākas pētēvības.
 Sēi sēi vārasā nolē pām pām vāpē ofmātu un
 nōfēsijā vāpē rēbas. Pāsaules vārasānā pātē vāpē tān pērsēnē
 sēpātēt. Kad mēs, latvī vā, vāpē vāpē tān pērsēnē !?

R. 1927. 7. III.

Bobrotella K. Strauts un vāras ofmānōs, abās
 kundzēn. Strauts māpēsi pām rāntā betā latv. literāturā,
 vāpē vā, pām vān ofmānōs vāpē vāpē vāpē
 vāpē vā.

1927-4. III.

Bibliotēnā Valsts bibliotēkas dubinājis A. Jermānis
 Pusiņa bibliografijas betā. Jūbot izstrādāt plusi
 Jūna Pusiņa darbu tulu pāru (latviešu valodā) bibliografiju.
 Tyrolojā un) am paldzīļu.

1897. 13. III

Bibliotēnā J. Rapa, tiri pabrinos, kas vācu vārdis
 personi rakstis? Bet drif vācu vārdzīmju, ka vāji vārdi
 no mānī, rakstu par latviešu gramatikas vācu firmas
 25 jūdu jūbiles katalogam, kas parot Jorņas. Ko kaut,
 bota vācu jū apzīmēšanas rakstis, lai un jau teicu, ka jāstā
 kolu vācu vācu firmas vārdzīmju vācu rakstis.
 Firma rakstis ir tiri vārdzīmju, rakstis idejisku jūmju
 ve literatā, ve jūnā tiri mā jūvā tū vārdzīmju. Bet vāji un
 jūbiles jūdizīmā to tā laika jūvā? Pauts un jūvā jūvā to
 vārdzīmju.

13. III. 97.

Atkal Buržuāzisma dēva: bibliotēnā vācu Rāpā
 Anja, stūrota Dāle, stūrota Maronē, Vālis Dāle u. c.
 par literatām betām.

1897. 13. III

17

Cam un canni teater uley itads K. Strauts; par
teatri, par matas, mēdžu un dzo m. un ut. To jo jendzi
vdu tajad, ku uti crūas pat par saram parāi betam
vlejuštām rakstā Latv. literatūras vēsturei. Kodszi uelādi
aspriādzis un, ka vēstun te spam it vā pētunūt nera
sajpitas un jaktā, arus upmatus uti upstān ceatlādzi.
No vras juses, man, vā redaktoram, tas jafādā dzgan
dandz gūstām, jūlas pat dzmōds; bet no otrs juses, tāda
icdzstānās jaunā lētā un rēpēcna.

1877. 18. 10

Aizids draudzis, tās jūdais vāla durbunāis un štāts,
velāms, kamēr apsolōjis un arē rādōs vāra vālas vāstā
Auzēla pērnās vāstā. Vākas lēfā vāstēji teicami
norgānēts un norkāpēti jūstōts un štāts pērnā
padudzē dzle dzpāide. Tāpni uopēcēts vā, cik
jūdi ut darbs vāla, kad vā jūt ātrāgēts vālas un
dedzējs ceidānos par jūvas jūstē tādē vāstēri, kad
nāv jūstē vāla dzgan.

1877. 20. 10

898. Rīgas pilsētas Ausekļa (46.) pamatskolas mazpulks

riko 1937. g. 20. martā plkst. 19.00, skolas telpās

DZEJNIEKA AUSEKĻA
PIEMIŅAS VAKARU

- I
1. Ievada vārdi.
 2. Ausekļa dzīve, darbi un nozīme — A. Dravnieks.
 3. Atmiņas par Ausekļa dzīvi Jaunpiebalgā — A. Rudītis.
- Starpbrīdis 15 minūtes.

II
AUSEKĻA DARBI.

4. Bālās lapas — komp. A. Kalniņš } izpildīs koris.
5. Bagātā druvu māte — komp. L. Vitols }
6. Latvijā dekl. IV kl. audz. V. Gurskis.
7. Dievozolu trijotne dekl. I kl. audz. A. Dambe.
8. Kā Daugava vaidā dekl. IV kl. audz. O. Trautmanis.
9. Beverinas dziedonis koŗa deklamācijas.
10. Merķelim dekl. II kl. audz. J. Moskvīns.
11. Gaismās pils dekl. V kl. audz. V. Šķipsna.
12. Uz skolu izp. II-a un II-b kl. audzēkņi.
13. Daugavas racēji dekl. II kl. audz. A. Janoviča.
14. Lai top! dekl. II kl. audz. A. Kamols.
15. Pie Salacas dekl. III kl. audz. L. Pečaka un
S. Vilde.
16. Staburadzei melodeklamācijas.
17. Uz skolu
18. Brīvība } dziesmas vienbalsīgi.
19. Pie tēvu zemes }
20. Nobeiguma vārdi — Rīgas pilsētas Izglītības valdes
pr-ks K. Mīlgrāvis.

898. Rīgas pilsētas Ausekļa (46.)
pamatskolas mazpulks.

Uos šin laikus ir pagājuši, notikušies ar šīs veltības
 beigu nosēšanu, tālā par estu viss nav bijis iespējams
 padomāt. Līdzsvarā izbraucu jau pie vecākiem, bet arī
 tad pa ceļam un pasarakos nāvēji, noturam un
 manupret, tu izlaist no rokas.

Sodru nu jābūt noliedzam latviešu vēstures
 vēstures apzīmēšanai. Mums abiem ar šūnu, kas ir tas 3 gadus
 ilgu darbu esam noturējis ap šo labo darbu, tas mūs
 būs atbilstošs darbs un arī morālojā jūt, jo nav jau
 bez savas atbildības, betot visu tādam darbam klāt,
 Labs mūs šūns, darbs mūs padarīs, un ir arī jūstams
 veltis par pārdēto. Ja kādreiz radītos spēji šādi
 darbināji, lai dara labāk un pamatīgāk nekā mēs
 to esam varējuši.

R. 448. 15. IV

A. Frenats nupat vērtīgi man jārun
 ydoto Puškina Dubrowski. Tas mani ierosina daudz
 jaunas atmiņas un tālab esmu ļoti priecāts no
 jaunas juses reālojuma personi. „ Puškina Dubrowski
 es arvien ilgu laiku ar prieku un labu vārdu, jo
 ar to saņemam man jāstās tālas, bet jaunas
 bērnu atmiņas literāri jēgā. Dubrowski (Krievu
 māksla tuldojuma (1791-1801.)) bija pirmais literāris
 sacerētājs, no 1801. vai 1802. gadā izlasījis, no kuras
 grāmatām un literāriem pārdevams, un tā no literāris
 uelgum vairs ticis valā kā tāi dēvēti. Dubrowski
 Jāzeps Pommerski, Sūdriņu Edijs (kā Pēteris izloja
 ar Moju u.c.), Apriņu Jāzeps etc., vēlāk Turgenova,
 Tolstoja, Šoloha, Bairona u.c. darbi, kas mani vērā
 arvien dziļāk latvisā un pasaules literāris
 bezzāvē ... Es vērojēju, bet nebiju to brīdi,

Kad Dubrossis ilas daniels pēdēros raksturobai,
kas man jauši domā tik daudz."

R. 1847. 15. IV.

Siguldas pils pārbūvē un pārstādītāva itentā
i lollātais maudals pēdējo deķu pādu laktā. Tas beidz
tāpēc kā veģetācijas aist, par kuru veģētā, vai
omētijs vai raudāt! Sankem tūkstāsi latu. elgūtā
pilsnīši kā, kādas jēgas tūkstāsi kā jēme, kas māji
galstas vērka uz sabiedrību, bet ar uz bēdības bēdību,
kam daļu pēdēmu tūkstāsi bēd jāmatā. Un kam tas
viss kāpā vajadzīgs?

R. 1847. 10. V

Noturāto un pēdējo Dr. Pēdējo kūtina pēdējo
vaktā. Apmēntāji jān, es kā vērā, vādu vādu.
Vija vaktā dīvēle R. Pēdējo, mīnīši vāpēdējo
un vāpēdējo jūnāis vāpēdējo.

R. 1847. 11. V

Biblotēta Julij Silis, vārds sūtījis un
dadudjis. Grāmatas ar manu izdevumiem, tālāk braucot
abi uz Ceļiem. Tā arī uolēsim.

R. 1877. 20. V.

Arī jāņem ar grāmatu mazajiem - Piratū un Dīdru -
abi ar bērniem un mācītājiem, kur ļoti vajadzīgi ar grāmatām
vairāk kā stundu, jāņemtas par literatūru u.c. Tur
lūgta arī Kout. Rendome.

R. 1877. 20. V.

Uz mēnešiem vadar ar Jul. Silis Klefotāni un
manu grāmatu apskārti un Ceļiem, un jāņem par
dīdru, par literatūru, par vajadzīgo un tālākējo laiku,
mācītājiem jāņem turpat un tālāk un tālāk
notikums. Parazara pēdi un jaunais laiks atstāj
būvniecību kopā.

Sodra līnās ar D. Jēru, un tālāk un tālāk filosofe.

~~Arī jāņem grāmatas un jāņem par jauno izdevumu grāmatām.~~

R. 1877. 24. V.

Pēc grāta neatklaidoša žemas darba, kas doļgan
 maņi ar sausu noņemuma sloņu ilgtības kaulos, gūdojām
 jūtas būvēt, valģiņak, mēroņak, pie tās pats arēdāmi
 apmāstīt ar vairākas dzintars veltas. Izbraucām 28. maņā
 uz Valūsem, lai pārskatītu šīs klujās pilsētas apmāstīto
 vairākas doļņas un tad dotos tālāk. Bet gūnāca pārdojam
 cēstādi. Kādā pūstā doļnā, 31. maņā, ap pūsdolnā, lauku
 uzgāca man tūk, loti stīva vienu ķellu, manā karos
 un uelndros mantotā kārtē (mērāmeņi), ka lopa pūroņū,
 3 doļņas un divi naktis uz gultas, molotīs ar uikmāmi
 dāpēm. Nācās gūstīt arī uikmā nodorums. Pēc manas
 50. dzintars doļņas pārskatīšanas gūstā, nākamā doļnā
 lūpām gūstī braucēt Rīgā dzintar, un tā gūndroz būrtāpi
 vāpoldoņās teiciens: "Būvēt domā, bet diens dara".

R. 1897. 4. vi

Nesmu vēl šodien no pārceļtām daļēm (atpūlīs) pilnīgi
 tonēs tikpat labi jau jūtos, ka visu mēdži caurpatit
 apsvēlūmus un pūcātes par ziedu, maistājiem
 ziedu, kas te sastiti no draugiem un paziņām
 mana 50. dzimšanas dienu. Jā, 50 gadi nu jau arī
 nūguras, un arī nūguras arī tik daudz pīredzējumi
 un pārdzīvojumi, opāsi smagos kara un nevisu
 apstākļos, bet vai tālab uz pūcām netītos patīti?
 Patīti vēl ar lollām pūcām un patīti grības lūkotis
 nākotnē, grības file, vai 50. dzimšanas dienu sastītis
 un pūcās roņi adomasos līdz 70 vai 75 gadiem,
 jeb noitīs tepat 60 gadu turmūā? Jā, kas to lai
 pasaka? Un tonēs, šai neiznāstānā, valst, ir pat
 lielākais dzīves pūcums, dzīvotgi dzīvotgrības
 pūcence. Tā nemānānā it kā vēstīn nes Jēsi
 uz pūcām ar katru stundu, ar katru sekundi.
 Lai vēstītas pasājūtās dienas un gadi, un vēstītas
 arī nākamās dienas un gadi!

Rozāleff. 5. VI

Si ir dēlva, kas kopš 1820. gada veldes tēkai
 nuuz, dēviku vāka ar blūsi.

Q. 1827. 6. vi.

Luok vėl ardu pa sveicēšanu, bet it lūdzai
 dandz vėl pufadās personu norēlotu sveicēšanu, ar vālu
 stur vefuvi astopotids, vai arī naktot lielī vāni
 personu poverēt. Apveica:

7. vi. De Gullefa - itus Bēzjū, bibliotēkā -
 itus Biruats, jānis Lapstis, celā uz māju -
 Adolfs vus, brāvēns jānis Silis.

8. vi. Bibliotēkā - V. Lefas Krūmītis, Froya Martis,
 jānis Rudzītis, V. Krasnais. - jānis Rudzītis
 lēpa vāllarā vėl arī māfās, norunofām stundas
 dēvas gan nojietri, gan unizēdantē par
 sajam lēterā tām parādētām un personām.

9. vi Bibliotēkā - prof. L. Bēzjū, celā uz
 māju - Kara veldis, it. Nakt. dēvāns.

- 25
10. vi. Bibliotēka: K. Džulepa, J. Lūnans,
Romāns Šmits,
11. vi. Sabiedrības un elvas rai cetur. tēlnieks K. Jaujans
(bijis bibliotēkā, lētmanis nepaticis), J. Medenis,
Karola Dāle, J. Valons.
13. vi. — — — Andrius Eglitis, O. Stigurs.
14. un 15. vi — — — Fr. Vēdis, molotājs V. Ozolāns,
Anna Bērkalne.

Patīkami atgāimēt, ka vis vairums sveicinatājs
bija īsti sirsnīgi apsvēlētājs, kas patieši neliecinātājs runā
un īsteica no sirds to, ko domā, un ka tikai nāja daļa,
varbūt, no vārdu, īpatni no sirds, kas sveicinatājs port factum,
ve īdemības personāji sabiedrības, bija tā saucē
prelāģības vai vēlētāji pēlētuma pēlētāji sveicinatāji.

R. 15. vi

Kā arī Reses bēdības bērni, kam jāredzams ar
 aptūkšiem, jādodas arī es b-las prasību un padomāt
 par lielāku šķūdas jās plūvē. Bet sapņot
 un atgriezt šādu priekšvēstuli vēstulē es uzturēti uzturam.

R. 1947. 15. VII

Kopš 5. jūlija esmu jau tēra mafās. Esmu par šim bēdību
 lali atgriezt, varētu būt strādāt un būtu jābūt daļēji kaut
 pa dūplai, sapņotojot Radiofonam jādodas jās
 Dāi grammatikas kļūdas un kā kļūdas?, jo jūlija
 bērni tas lūs jānotiek. Bet ir uzskatīti jau lali un
 tāda jau būtu, ka neesības uzturēti, un
 patērētā uzturēti arī nepieciešams, ko izpūt. A. Co
 izi tas tā turpināties? - jā, jā, jā, jā, jā, jā.
 Es neesmu no tēra, kas beidzot būtu ofi^{no} kar cest.

Uzskatīti, 1947. II. VII

27.

Uzņem to lauku, kas ir atbraucis, un nu nolikums vārdā
pasaules nozīmē bezdarbība, pilnīga garša un nolikuma
atgūta. Pat lasot netīdas, kad tā valaid vārdus
daiļas būvē, lai jau pāris grāmatas (Austrumu garša,
jūdze un jaunaudzība jaunajam un veltis)
būs vērojami pārvērtības un jūdzlasi. Kas tāda atgūta
ir mēģina, to jau pēc 10 dienām labi jūtu.

Kasarājos 1898. 15. VII.

Pēc reizenādām, lielāko tieši mākopādām dēvējam
ar islāma rasmataju lietoti iedzinas, jaši ap jūdžu
laikā, ko laulikāli dāve jau „jūdētāji”, pēdējis tās
ir būvīti māitās, saulainas jūdzē dēvēs, ar
dzidrom māitā rietā vārdā. Tad ir dāba, lētas,
kā pīkta un māituma jūda, un tā vācila,
cok vādzam, ar māitā darbā vādzam jūdzē
ar māitā.

Kasarājos, 22. VII

Vakar ierados atkal Rīgā. Apzinātis, kas tui literāri
 apzinātas daļas pārmaiņas. Kā J. Jansons no Rīgas atgriezis
 par Nacionāla teātra direktoru, sacelšanās ar tūdu jaunu
 soli daudzas jebū.

R. 1887. 24. VII

Vakarā maģis J. Kadolijs. Apzināta un reāla
 jaunā amatā, Jansons atkāpās no Rīgas. Būtu jāpārdomā, un glūzi
 labot, jo no mūsu literāri nolietojuma Franca loceņu ir
 interesanti un jēdzīgi pārēt tādā veidā, ka no Rīgas.
 Būtu arī ar nolūku uācis un mainis, gūst apzinātus,
 gan par literāri, gan citān literāri, apzināt, mainīt, no
 mainis tā no vecāka ar tūdu padomu, kā mūsu u. t. t.
 Bez tam, jāpārdomā, lai rakstis no Daugavpils.
 Mieris, jēdzis, noris, nesalīdzināmi ceļi, un tūdu
 tāpat noticis un stingrs savs uzskats, — tūdu jāpārdomā
 par Jansonu Kadoli, un man jāpārdomā, ka Rīgas jēdzis
 nav skūta.

R. 1887. 27. VII.

J. Akmurteris apbedotana deža kayos. Suišta, oltā,
 gan plūmānupis jūlopa plūmkarē, kayos saplūdis loti bēds
 varadotājis pulis, vākst, lēz 1000 coluēku. 'Suišči
 dandz an raustriēku, māksloniēku, mūzīku, mafak fū
 volstīku un cītr atlētibas dārbīnīku, domu bēdm un
 pretīnīku, kadā bēdm, un kīriem Akmurteram nācēls
 sadarbōties. Starfēm kopā: J. Kaddis, E. Tānsons,
 Kārlis Strants, Vilis Ledurī, un pēc apbedotanas vīri tad
 an atbraucām un uādas stundas uzraujamēls mafak
 lēsmantē, varadot tās apvārtības un an nojēktās
 literāras pārnuās. Diezgan dēlīsa mēlōšana sātās, kad
 vārsēdās an J. Gīns un J. Lapsīt uz kādu bēdi. Lapsī
 vateica, ka Seješa (8-mā), kas vī vārot laudā, būdīt
 dēzgan barga kīriā par Latv. liter. vēsturi, būdīt
 vāsi uzdots an Strantam. Strants gan mēlōpa ar Tānsonu,
 ka tīkai Lapsīt vāpārojos vīu būdu, būdīt notāmā
 vā notīpējamī pārtāne u. t. t., tomēr vārepa mainīt,
 ka Strants plūz tīk vārtāldzōs vārs, kā bēdas. Man
 stūpētīem maf intērese notīpēšana, jo vārs vārepla
 "bārgām kīriām", un dībrnātī kīrtīpēt tācēn vārtāldzōs
 un saprotāmī.

Prīju partaija kēls, īpaši Daugavmalu gēstāit, kas main
 ardu pēvelk, un tā ar pēst. 6 vāllā, kārdams atpauz,
 satiku Kr. Barona elā, vā Mārb. lēdžu, vāvala tēra,
 Kārlī Sualbi. Aģtājis un jōka daruāties, īpaukādam
 vāpau, 10 ar tajad darot, kā klājotīs, kā vesēlā... u. kt.,
 kā jau parāts. Saku, kā vāram mēpētīs; un pūlēpēs, kā ar
 vāro jōkatās loti pēst. Ak, u! Ko mē rāis! Pēc
 55. gada, to lai ēvēropt, datis cīvēts aemredzām pētēt
 uz leju, un ar 60 gadu lēlāis vāirums jū salūkot.
 Kur ērot tajad Amaters, Austriā, Gersons, Gņevskis?
 Kapsētā. - Šā pāsa acu vīēnā vāi stāp 56-60 gadu
 arpājūtā. Vāi nēs būvot īpaukādam? Kad es saku,
 mējinājam tūnētīs, nepēngstā lētā tūn tūnētīs, tūn
 pērimētīs, Sualbe reģnētīs vānā: "Ja, tūnētīs! -
 Ko tū tūnētīs, kad stādī kā no kalna leju, un nāv, kur
 atpērtīs un ēkētīs?"

Arto dņroņot pāuresz Saulnētās, dāba tūnēt vāram
 loti patīkot, ēbraucis uz Amatersā lēvēn, pēc dājam dēvēn
 'brauēt atpēl pēn. Tā šā vānētīs.
 R. 1947. I. VIII.

Raksts Līvānu Klaidoņis (Pirmā jēma 1937. 169.)

Jānis Lapšis par Amateru Arņa ceturkšņa rakstura
dziejus, fantāzijas un faktus, kas
dabiski ir jānosaukta: "Tāls Jānis
Amaters parasti iradēs pēc sava labā drauga
Kērla Skalbe, vai klausījās ar uzturumu viņa stāstos.
Bet Amateram aizņēmt Skalbe smēdams teica: "Nu
par atkal Jānis samelofs? Bet jānis nemaz nemelofs,
viena fantāzija radīja faktus un nemelofs jāsūkst, vai
tas ir jauts Amatera stāsts, vai reāla patiesība."

Un tas ir taisnība. To es pēdējoreiz un pēdējo reizi ar
viena pat viņa pasaules apraksts, brošūras datu,
lieta, atzina kā tādus (un vēlāk ar brāļu autoloģiju
Latvijas Lirika sastādīt), jo dažreiz Klaidoņi un
noteiktiem veidi ir jānosaukta dabūt, bet tā bija
jānēlts estus. Kad brāļu arto par saviem pat bija
patēris dažas nepareizas jomas un vēlāk to brāļu
vārdēta, es redz, ar Amateru patēris un viņa uzturums,
sadarbojoties ka tādas betas nojētiem jomām atbilstu

uelbtu papillat, sadusmogos (ar mani tas reti jadas)
 un Maris atbildejs, lai autori pati vet seni iztinas
~~bet~~ jel demisto dalu tik nojietni un uzmanofi, ka
 bralis u vet uzpildu iztinejies, tad Amaterian velus
 nera no pulkots. Penemam, vti man teica un bralam
 laurija, ka Marjana vti esot "studejis" Marjanas
 universitate, bet vetot paral, u naidrofas, ka vti nav
 nemaz tui matriculejies, nav studejis, bet tirai nollausijies
 dajas lekerjas u a brivalausitajs. Un tai laji lali faktu.
 ka ta var visticas. - Amaters bofe defuslus, jomas
 defuslus un rastrinas, bet u saviti dzis un daudzpusis,
 un tik bds pui un u demisto dalu u ka Karlis Svalbe,
 vti bofe dedzis, asprantis cetas un - patosa, Mala
 vatorja clock, Nam jnami nopelni u rastrinaciba, u
 kulturas dzve uas nolodzani. Bet vti bofe au vati
 idonofs, kas seni un savas ofas un nopelms par ves tefa,
 un ta pollarda studas, un vats uzsteja savatit. Un
 tad vti vti baidofas, it u biografu un kritika vti juprestu,
 neparedzi iztulnotu un aprastitu. Bet tas bofe veltas bales.
Labā un paredzā, un vti vti vti vti vti u dzve, u

darbu aprakstā uvertēs apgāt ne biogrāfi, ne intīmi, bet
 pārspējumus, pārvērtējumus un neapmierības atklāšanu un
 uzrādīs laiks pēc jādara un jādā demitēem.

R. 1917. 3. viii

Garāna runa ar Jūliju Rozi, kas aicināta pie
 Nacionālā teātra par dramaturģu un, varbūt, arī tās
 pārēšot, lai jau pašreiz apstiprināts vēl neesot. Šāps
 es tu esi tad vēlās, lai arī es do teātri ~~to~~ strādāt,
 vai un tuldojot no angļu, jo tā pasaulē man esot labi
 pazīstama, vai sūdzot do oriģinālā. Kad gribat runāt,
 ka stāim tālu no teātra, lai jau labas frāzes mīdū un
 cēlum, arī rak ar konkrētu ierosinājumu. ~~Jaunā runa~~
 Rāgot Pajores komēdiju Gora, viņam jau apstāk iluācis priekā,
 vai šo tematu varētu izvēlēties lugai? Viela esot
 bismīdī jauda un pateicīga, lai tikai uvertēs da-ā un
 uzraustot lugā. — Kad pasaku, ka tū mē jau es uvertos
 daist, bet atbalstīt un palīdzēt šādu domu realizēt
 esmu gatavs ar lielāko prieku, Roze nojauca, „Nu,
 tad abi kopīgiem spēkiem mē pīnājam Tozēm

šo indrolo lufu paravtīt. " Parst ņuāt lieldiis
Matures darbs, Nam parakumi droši. - Pā m paraidām
patola. - Ne par m Ti ieneša pē, bet man vopas pūes,
ka Jūbijs Roze kēa turēt vopādišs kant vai teātrū.
Vpam is opejs, vppam is lsterāra laha ištēla, rapratue
un ijtā, vppam is vopvētila pasaulē, un mātšlas vopvātū
jokā, un no vta var rapaidit vopvātū darlu ar
teātrū.

R. v. f. 7. VIII

Cejs vācēlūn ištāpis, atradu kuzefū pūesā Jentū
Maurpū un Konstantim Paudri. Pēc šjāka laha, šā
lofa dzva un spiepa ijtānāmas par lātriedu literatūras
vēsturi ("literatūras" ištā) un tāš atbalzi "tautā", par
Manikas Danti, kas unpat ijtāks, un Dostojevski,
kas jopm išt tāntā, par krdm Juijān - Tolstoju,
Dostojevski, Puškinu u.c., unus Jēis Gīns, un
kālab, gūb it tā vopvātjēt, - par pūmārdm

notikumu radīšanai un literatūrā. Tū ir Ģina
 jārbana no Rijas un Nacionālo teātri, J. Kadila
 iestādāmas viņa vēstis, tur Vesela kritika par Latvīšu
 liter. vēsturi Daugavā un J. Sūdrabvalua referāts par
 to pašu radiofonā, bet J. Aureliņa (J. Lapiņa) Seņeļa,
 kas viņas tik dažādas, tur citas lietas, jau netot pat
 aizgājītās dēvēs, jau būtu jābūt nosūtīt. Daudz marbu
 vārdu ilaunā velti J. Mordham, kas patēzīti tādas
 arī jēlun, jo bēlji ir uzņemams un uelēbams, tāpat
 J. Veselom un citiem. Tā tūi uelēmuot jēlunā Rija,
 kad jādūmāji un jātiēras.

R. 1937. 9. VIII

Tū uelēmuoti epiceņoņa Molotājs Puzons, jauns
 ideālists no Beutspols, kas partātīfā, ka tūis dēvēs
 referāti dabuži zollā itadu unjāt Čehoslovākijā
 cēdīpli dūstūdu jāmratu par Dagoni, kur uododot
 man, jo tas jau būs uelēmani interesēdēt. - Tādūmā tu,
 kas tādam Puzonam kopējs ar Dagoni, bet palūk, vārd,

izrādās, cēli peldojs utrum mana tulkojuma. Interesanti.
 Bendrosp utro ar tā cēloks, fināna mēstā ideā litta tips,
 kādi tajad ne Rīstā, bet bellāko tēju, lastam, sam. produce
 Jantopamū.

1877. 10. VIII

Vararā, unafis, iturs Baumais, partāta par
 materiālu, no tam lasnejis atrat lēpāja par
 Kristj. Daldenā m un Kronvalde. Proceps ar, ka utra
 luga velpantā Naesonāla teatrū.

R. 1877. 10. VIII

Brijs par J. Rayas runat, lai tācu nezdod tīkai
 dažas Sēzija lugas, bet lai dod Kojotus raustus, biē
 lēnku atne allyāss materiāli, bet daris jodu ar formai.
 Ja tūpēk m utri izdos tīkai dažas lugas, tad mēs
 par Sēzija kop. raustem tīk diez rausts nekūstam, un
 no lēterā mēdoka tas loti nojēlojam. — Rayas
 va plānrofi, ka patlaban citādi vejet lēpējam,

par kopot. rakstiem ir pi domātot un tos izdot pēc
 pavis padomē vēlāk. Un te nu atulofas smuulošas lētas.
 Firmas Fr. Adamoniča tuldojums jau agrāk esot iznācis,
 bet atraitne tos uelaujot izdot kopā ar citiem tuldojumiem.
 Dpīem bōji di bolla cōpa, un tīkai ar lielām notām beidzot
 izdevies viņu pērmāt, nepretoties, ka gregņa izdevumā
 tīs pērmēnotas arī dažas Rarha, Sudrabvalua un
 Jūlija Ropis tuldotās lūpas. Ah, mēta xēvētes
 nevētēja un tūredzēja! Vai tad Šeņjira Kojotos
 raustos Fr. Adamoniča tuldojumi nāfak izceltos un
 dārstu nāfak joda vīpam? — Kas ir šis dažures
 uzamastā nojērtas lētas!

R. 97. 11. VIII

Brīvētīgi jau ir cilvēki un viņu darbi! Dažures ir
 tā, ka nēraproti, vai smietīs, vai nojāntīs. — Sātēnu
 jāni Rājīnu, jāni va jābaku joniāli omīn un prasa,
 vai esot uz tā dūmofs par kritisku Šeņjā? Sātē,
 kālab? Vai tad par tādam lētam arī jā dūmofas?

Protams, nav smuki un jaredzi, ja kuteris, plūnāam,
 pazada, un un par Druvu raksti nepredodam maz. Ap
 Druvu koncentrējas tik lieli un atpūti varas jaredzi, ka
 tādām teicēluam nav būt klūnīgas sekas. Nepredodamī-
umfai to var uztvert tā, šai' nībet tos redaktorus un
 rakstītājus unīstā, jo viņi ir keceri, un ar seviņipūtī plūnācofī
 lielu un Druvu u. H. Bet intencija ir estāda, tālab
 vareja teikt un māz mīstāk, tas būtu arī pūlētājišot, jo
 Druva drofok ir vardandz spēlts. Unīst patlabam ir jau
polstīna persona, ap viņu koncentrējas lielas varas jaredzi,
 bet vai tas būtu nofelus jurnālistika un literat. vēsture?
 Tevīrofemātais būtu, un viņi ir prezidenta Dr. Kī Ulmanīra
stātīts, kā vareta teikt. Ja, bet Druva apot liels vīrs, un
 Ulmanīra labā rokā jau no sen laukūlu... Brīnos, ka
 Līpēt to tā notāiti šalla. Vai vīrs tā arī domā?
 Unīstība vai bezdāmība? Prezidents Ulmanis ir
 plūnācofī apceets, stātīti lai palīku savas vēstīs,
 un lojūtī. Druva nav ne sevīki īfēls jurnālist,
 ne personība, tālab, saldot not u estāda

nesabotzomāni afēzjātkā un plāsa vērdna Ķumabotkām,
 kas tīrai it kā garām ejot pāruneti, mētā biotā fūzjā
 pretejs jārunētums, sav' ka par Druun „nepildodamū”
 dandz rakstots, jē tam par rīpu teiktāfā dandz kas
 „predzefots”. — Par tādsām, kā H. Jāriku un V. Joubeyru,
 kas nav vēl uzskatāmū jāt ne par lafā statīstikām, bet
 kas arī it kā neesot pārunēsi pāruneti, nav neuzmaz ko
 runāt. — Ja, ko lai zalla, vīp to lasot un dzirdot, kā
 unpat no kārpa mutes, vīnālga, vai vīnēt jāt tā domā
 jeb ne? Pabeu tad pārunē tā bēdēsi ap mēdi. Kump mēs
 gamuonātkūsi? Csu nūti un nepodosi vālskūtiā cēvēli!
Intelligence! — Par pārunē kritiku es uzmaņ neuztraucos un
 nepūlojos, kā uztraucos Kū Khrants, kas arī tūm aģuerts.
 Bet es muunāku par to nevēdējam, par to „noceudmūti”,
 kādā jāk noņemut mūdm kultūm, arī mūdm literatūm
 vadobās un paburesf noticobās apvondas.

R. 1917. 11. VIII

Pēteris Jenta Mauriņa un joristi lūdz, lai es
 uzņemtos rakstīt Daugavas Jada grāmatas literāro
 pārskatu. Noteikti atļicos „tāda delikā illeistiķis”, jo rakstīt
 tajādeļos lašos tādu pārskatu ir vonepatēicosākais uzdevums.
 Jo daudz grāmatu, par kurām nevar neētā laba tāūt,
 bet tētā par tām ko estā, uozņemtā — parautā t jēv,
 labā tā jadojuma, arā un gmalis zafans. Teteica,
 hēt to darst P. Jēp - Fērmanis un Arturs Baumanis,
 ja vāpi uzņemās. — Jaudā, ka Rapa Daugavas
 Jada grāmatas redzētāim ir uzticējis Jentis Mauriņai;
 romantika - idealiste, arā tonē notādis to tēvok
 Amas Brofaderis nodzēnotāim jaram, uelā jānis
 gēns, kas pasauli mata gūpi estādāim arā, tā
 Brofaderē, un tam arā morāles un vīspā uzskatu
 mēraudāis ir gūpi estādas kā Amas Brofaderēi.

R. 44. 11. VIII

41

Satim īstot, ka Rayns veidala kā li jētam, so
nūžī rakstīšo, kāri entuziāsmē to, ^{un tānē} nūžī raudu
medīšo, čalīšo rakstīšanu. Labi, ka patīkoties ar mani,
jo esot ar mani vienmēr patīkami (?!) satīkēs un
parunātēs, man esot lielas literāras jomāšanas (!?) un
labi saprot un spējot novērtēt literāras parādības. U. t. t.
Grūti pateikt, kam ir tas liels vajadzīgs, jo tālākās parunas
nontēpa pilnīgi parastā tēfaretā. Kā man klājos, ko
darot, ko brīdis atkārtot, lai visu ar pareicīnot. Tad
pārjāta uz dēvi, pulcētis, ka kānabūt atjūta visu visu
pauzām jēnīnot, visas mākslīces kārtas vietas
rocīnot, atkārtot kānī spēlēt. Bet ko lai darot, naudas
vajagoties un talab jāpīlīkājoties. — Nozādāte J. Raynu,
lai jau pūlēt mēģināt tūm jāt visu cēlīnāte un
tēlofē ideālas kārtas. Jzīnātis, ka vissi veļūti emotēs
vēlīnāte visu darba jzīdām.

R. 13. VIII

Bibliotēta Kārlis Students, vācēt kopā savas
 dzejoļus, jo uz Jēkabsvītiem izdotot jaunu krājumu.
 Tad arī Antons Brille, lasījumu rokas ar
 Rādīša vārdu rediģēšanu un komentēšanu. Vēlāk
 Aleksandrs Čells, šoreiz mūsdienu un dzīvības tās estān
 režim. Pirmajam daudz par viņa Strēlnieku jēdzianu,
 par jauno dzeju krājumu, ko uzņemt izveidot, un par
 literāru notikumiem. Parādīja man uz mājām, tā ka
 pa ceļam arī vēl varējām to un to pārskatīt.

R. 1917. 13. VIII.

Nodrošināt vadīt un šodien kopā pusdienai vēl
 Artura Baumāna viņa kundzes mājās, Lielauces Strādēs,
 kas atrodas apmēram 4 kilometri no Stures pilskapiem.
 Lielauces novads atrodas starpīti Kalvānu apvidū, ar
 diezgan tālām platībām uz ziemeļiem pusēm, divās pusēs ar
 Vidzemes platībām kopīgām mežu ariarām un apmācīpām.

tā kā te uelmaņ uelmaņ, kā vienmēlajā Jangab, ko pēnēnā vai Kurgenes ne vāi pēnēnēkos estos apindos. Un ai jeme te uelmaņ tik skūta nav, tā liekas pat dandz angļpāka, tā lidzēns angļtēns. Eņad pat vā te i audzīs tiri vā par brīnumu un zola loti labu raži. Maņs platība videki, ap 160 purandēn, bet iedzīve jū dēļgan kupa. Pātlaban is 5 jūzi un 2 kūnēli, 14 slaukēmas gois un oļozi vēl īpati. Jūni apstādā 4 dēvēti kēļpi, 2 jūitēri un 2 nēstas, pāseim pāimēlētēn ai darba pēdēlētē.

Protams, kā jū cēvēlēts, kas lauku darba dēvēri nav tūm stāvējis, pat Artnis Baumanis turas tālāk no iņšērafas darba dēvēles, kā jūm brīžam darbos vāim pēdēlētēn ai vāpē, bet vāpē sara sara tūm galvēcūis bēstēnās intēres un jūmēnēi dēla. Dandz laska nūmēns abēlēn tād ai sās jās dēvēns apstēfē bēstēnās pārrūnās, jē is jūm vāpē dēļgan dandz jū cēdēnē, jūm stīpi jēlānēn pārdēlēn, ko pārcēlēt.

R. 1917. 15. VII

Saticu iost Karli Krūza, K. Darona dēls, sekretim
 konservatorijai. Cytmoja un uztāras, kamēr gājūm kautim
 pasēdētis un spjēst tasi kafijas. Var redzēt, sarūpība un
 wentulība notropis, Krūza alatu alatu parrūpētis, unlot,
 tā bērēt spjēst colveta balsi, bet galduais jau laikam -
 paterit, ko vīst patlaban dara, ko is padarijis un ko vel
 cer padarst. It īpaši daudz vīst šoreiz stāstīja par polu
 dzijas autoloģiju, kas esot gandrīz jau pabeigta un būst
 patēsi ievērojams, ap 20 ierīdlošnes bēls darbs. Bēlētā
 arī Karlis Krūzs, un tad pirmas ievēlās garumā. Mēs ar
 Krūzu gūtefēm vārdēsimā, ka šo autoloģiju lai Krūza
 dod kādam ierīdētāim, tad viņa jātāk spļāstis un arī
 rakstnīkolom būst bēlētā pēfama, bet Krūza ierīdētis to spjēst
 vats up darā vēlīna, un tīnai dājos pūstos atkāpām, un
 nebeigas parrūpētis. Pa domēs is maģiet pāspjēlta rūpība,
 kā jau dāzā labā veltā pē Krūzas.

vēst. 16. VIII

45

Vara māfās Jūlijs Sili, tikai lajas dāmas atpūlā,
kānēs pārbrācis māfās no detāna, bet vīnūā lielgan
apmierināsa ceļojuma pa Eiropu. Kopā ar vairākiem
citiem, autobusā esot apbrācis Lītanu, Vāciju, Franciju,
Šveici, Itāliju, Dāniju, Čehoslovāciju, Austriju un
Poloju, kur nācis pieredzēt un novērot daudz raksturīgu
dažādu tautu dzīvi un ieradumus, ieradumus, ieradumus, ieradumus
u. kt. Nācis pieredzēt arī ļoti daudz komiķu. Vēlams būtu
stāstīt daudz, acis: nekā gan vīnūā Eiropā neesot tik joki tota
un attīrīta jēmiņa, laucīnīka, kā Latvijā. Re latviešiem
uz laukiem mēs esot pamatīgs gandarījums un katru lauku
vīnūā vai tautiņu var daudz un dažādām, gan tīri
praktiskām, gan abstraktām — politiskām, estētiskām vai
citas — lietām (protams, populārās robežās), jo tie
pazīņot un saprotot diezgan plaši tādās lietās; bet
citas Eiropā, turpretim, laucīnīks gūstam un jēstības
jēnā pārdamīams, pat analfabets, bez kādām jēstībām
sargām interesēm. Arī politiskās, āreji, dažādas

jūtzīstot par tādām, kas starp tām arī Rijas
 mācītāja J. J. Viestis Bernē un Budapeštā novārtot,
 celotājs sajūtoties labi, latviešu bērniem pat, ka tie
 ir kaut kas Rijas bērni un tauri. Tā ļoti daudz
 interesanta un raustīša šīs, parādīja no jaunā celojuma.
 Celojums, ņemoties parēdā lētā (tikai ap 400-500 latu), lai jau
 nekojā vēl tā uorpaizēto, kā vienātos.

Rijā 16. VIII

Šeit ir jau mazais bērnišs J. J. Viestis: autokata-
 strofā jau dabūjis Rijas apgabaltiesas pirmsēdētājs
 prof. A. Būmanis. Katastrofas rēķis, kā jau norādīti,
 pār jānotā nebedāta braukšana. Bet lai nu tas kaut kā
 būdams, mūs var interesēt visvairāk patē pārdējums.
 Būmanis, ar kuru es turētos draugos jau nekad bijis,
 tomēr personāli pazīnos, būsā veltis no tēn, tagad jau
 stipri pārtēn veltis pārdējums pārtējums, kurus,

cik es viņu pazinu, mēļ pērkot "vecas, bīvās,
 neatkarīgas, notiesātās" inteligences grādes. Ar plašu
 skatu, diezgan jebkām un daudzpusīgam spējam, bīvās un
 neatkarīgs uzolatos, mēļ bija personība, kādu tajadegā
 jūnātā paaudzē, kur liels vairums patāpjas un
 parīpās jau uz augšu protektorizma un lakejīklas
 īstāpības, bet ne spējs un jūnātām celā, maz var
 saprātīt. Būmanis mēļē un pārjūnā ar
 literatūru un mākslu un mēļē mēļē lēļ ar tur,
 kurjētū "jūnūtē" Tās laulos is partjam nēmarofī,
 tiem nav ar tādu jūnūtē interesu, kādas bija Būmanis.
 Vīpa vīpa, mēļē, aizjētās kāds vīdūlējs darbūllis;
 bet tājmē tas is jūnūtē, da aizjēt lielas personas un
 personības, bet vīpa vīpa it nav tādu patu, kas Atāpās,
 un tad jūnūtējas ar vīdūlē, mēļē lauljūpām.

R. 18. VIII

Bibliotēnā Elza Grāte-Puķe, ardu darba gribas un jūla jūla, taizolē jūlu jānākt uz Rīsu atnā, jo irs, jaunais jnātes ualys Kārlis Puķis, studijas arjēnes nobērdjis un tapad strādātot teyat Rīsa.

Dētāu M. Jozers, mūžji jpdomas nodomu un jlamu jolas, entūzjasmēts, neatlaidīgs un uenofurdoms. Surojas vai Rāpa, kas uenātojos komjijas rēķinu un tā safādājos ar am lielās materiālas grūtilas. Rūnājam jūn Vaildu, Pīrgulden-lēti, Vili Lāci.

Rīsa 1877. 18. VIII

Bibliotēnā Aleksandrs Čāls. Sarunas arjhrānu starp cētu un ja jūno dzejolu un stāstu krājumu. Ja, ar dzejolu krājumu jau irs esot uārtība un tas drīzumā varēsot uārt klafē, bet ar stāstlu uļpārsam nevēl cēti. Vēl bījis paredzējis uairākus stāstus uzrakstīt, lai jūnāte krājums jūles, dīrus jau pat uzrakstījis, bet ar tīlu pat esot tīk loti uapūrdoms, ka tālāk uētrēlot.

So don startu tade vaida vnt netaida jona klafu laist
 ugribot. Cuzajis tad vnt jebreju (Gronatu drauga Radzota)
 un patricis, ka vnta startu krajuma lai ugraida, kaut gan
 ydosanas temit juklat. Labak vnt sauaidojotes ar so,
 vnt, bet palicisot marstonceoski jv ytricos, nelai jot
 klafu marstonceoski negatam darbu. O vnt darot, lai
 veta veltu vai mati juplet no palmas vnt, jo red klafu
 laistis, bet tadas startis, ar kurdu vnt jats uas ymieritats,
 veltot cipejens ve ar vaitolu lidzklam padarot vai uesosolu.

Re 1877. 21. VIII

Lijotku jekalus man jau ka kops tik daudzas veses
 is aironajis vnt juis uz jirualu, ka kute grets man ka
 jaunatam dant redji vnt ka veltos uajmetlet, lai fan
 es vntar epnu ginto jkurtrams un stis uz cime
 vraudsam, jvsi, ja cilotes vel garji man stav
 partalam. Todlu, janta pularina dlu, sajzdoms
 jreticosti bura laika un labas gribas, aizraucu

par kofotriem un nodzwojn dažas stundas irku
 mazajā, klajā klajā jaukajā tāsūmā. Sarmas
 par literatūru, par dzīvi un estu kofotri kundz man
 lēdas daudz drošā, patstāvīka un notērtā la kā
 pat kofotri, bijam ar intereentāka. Vēlā pēnāca
 ar jaunās māksles Jānis, kas pastarā Akademiā
 šķēdēt tēludēm.

Vakarā, Daugavpils pabūrojot's, patku elca kara
 bēdī, tajad armijas štāba kapteini Gutmanis, ļoti
 smagotīku, jauzi paitu cīvēka, ar kuru pabūt kopā un
 sarunāties alāz ir patīkami un ējēcīnā.

R. 1877. 22. VIII

Pirms adbraucēšanas uz Somiju, mājis, vakarā,
 Atvadīties ilnācis štābs Baumanis, nēss, enerģisks,
 prieka un nāvētēs cerību pilns. Laimīgais cilvēks!
 Upi vēl ir tādās gados, kad pat velijūti kolkā

matkopriena dienā it kā mēdabai un izjūti lielas nirdzau
un jēti mējam! Skatoties un klausoties, man viss tas,
kūpas, sen jau arī muguras, un izjūti jētiem raugās tās
mūnīti, jēlētā vienmūlība un, varbūt, arī mēlētība, lai
gan tikai uzēn rāvēs vēl jētkāpju vārdēnūstā gada
sliekūni.

R. 1877. 24. VIII

Tik smaga un sāpīga vienpatības un vientuļības
skumju meldze dūvēlē, ka būjam gūbas pilnā balzē vai
kļiept. Vai tas būtu kājādo dzīves lūstā smagums un
iēkšēji pār dzīvojumi, kas arī man, ar visu manu jēiti noplakoto
dabū, nav jājūtī jārām, jēl tēda un atstātība, kas tājās
nomānt un nosjēit neozsūtās dzīves jēlku un dzīvot
jēlku? Vajaga bēla para spēka, lai vepadot jēvām
jūnījūmam, lai "tūstos kājās", kaut arī jēties tik
vīlus, tik vīlus.

R. 1877. 25. VIII

Vīlus esi tu no mūnītibas,
Un vīlus tu paliksi līdz
galam.

Raimis. Elmira

Pēc igauņu atgūtas laukos, šort, atpūzusi un
atpūzusi, iebrauca Rūs.

R. 1877. 30. VII

Varas un šodien bibliotēkā pienāca M. Pukits, kas
iebraucis no Igaunijas apstādītāls un dažādu grāmatu
un pārbaudot vairākas jaunas Igaunijas bibliotēkā. Šodien
bija kopā ar L. Švareu / dzimušu Igaunijā). Švares profesors
pārvalda latviski un strādā lētā, arī Pukits labi runā
un raksta latviski. Nosēdējā kafejnīcā abas dienas
vairākas stundas un pārrunājām literāras un sadzīves
lietas. Pukits stāstīja cetur mīklu par kāda mācītāja
(Hēna) rakstu Balt. Mēneškr. jaunākos numuros, kur
tas pa vecām dienas maldēt, ka latvisku literatūru
un kultūru nepuši vācu mācītāji. Kāpēc latviski
neprotektējot? Sak, tas tak tik gudroji un redzoni,
ka nav vērts tam vēl visu pieņemt. Ne, tomēr, lai oficiāli
atpūzot priekšam taustam, ka tie ir vācu meli, ko viņi paņē.
R. 1877. 9. IX.

3

Ernānis, kas izturējās atbilstoši Rīgai no 30. VIII.,
sodra atbilstoši.

R. 1847. 12. IX.

Bibliotēka šī dzimstība Bendrupe, kas pēdējās dienās
bija vērojama, šīs darbā kāda bibliotēka un kuru
šai vietas nodoma labi atbilstošos atbilstot. Esot
nodomu kļūdu mainījusi, jo cerot dzimstība abut
darbu operā. Tāpat samuānots, ieviešot šāp estu,
ka, ļoti bafatu impateicofa iela kādam mūžu raustīdām
būtu, ja ir kāda bibliotēka darbā šī atbilstošā un mūžu ostu
Rīgai. Tāpēc dzimstība ar šāp lolo plūdumu, tur
galvas pāstas dzimstība, tur sartes ar dzimstība
dzimstība, turām un kātam u. t. t. Redzējusi, ka to dzimstība,
Bendrupei acis, dzimstība un šāp irā pār šīs tāp
lola upmanība. Kā to dzimstība. Šāp un šāp, un
dzimstība, un šāp radotais šāp atbilstošas. Šāp
šāp mēti šāp ostu atbilstošā, un šāp darbā
notēlot. Bendrupe ir, un šāp, un šāp labotā

juras apziedotāja mūzi jaunajā rakstniecībā. Arī
Daugava ir jāzina, ir jāzina un jāzina. Pēc mūzi
nav daudzrunātāja, un raksta unusi iusepas dzijas
apjerta, tālab tū reti parātas ir pas iras atulotība,
jūs: Daugava.

R. 177. 13. IX.

Tā Siguldas vāļ glūnes līta un citas parādības
Latvijas Puses b - tā izolatās pē konversijas, pē tam uz
bredu vērtība, unvānu pat pēlārijas pē neapvainojoties,
un neprodot, ko vādes iridava. Pāda gredzība, kāda
tū esat satāvēta, arī fak par pīdaupšun, aris par sodu,
un vādu pasu esvārdun, bet arī arī gēnuvārdun, jo tār
nav nekadā savēsa ar pāteņājiem latviešu jūmāte
un mūzi latviešu dzies apstāvēlīnu. Navuam beidun tad
arī vērtības lāgrot māgāt nplīktu summu (man uprotis
Ls 300.- + % ap 100.-), bet jomāusa, jo pēpēz.

R. 177. 14. IX.

Pirms arī vērdi nāpinot, arī - jūmāte
bāntā vārdun jū. Pūmā, gēnānkā
cīnīpī pīkēda: m. gāde, lāt -
lūt, kō cīlrovi: mīsoš pa bāntā cīvērtīb.

Bibliotēka jaunais zinātnisks, jaunatlocents Euf.

Duisdorf. Iepazīnams, kāis aprunāties daži gramata
lētā, ityeruainis notādījis. Runājam par mūdr universitāti,
kur cece profesori quirost, bet pūni netik pūnācofi sapārti
vētā. Pālek tūdas vētas, kas vāste vīrojā vāltisāthitāi.
Kas cēlona ma ai agitācija pret vēstānos universitāte,
p tā diņ mums atkal apmūņējis vēstānātrisi, kas
vāle spēle lūņās un pūlētā un jūvānto apstāthi jūvā
lētā. Runājam ai par bibliotēku lētā, par centrālo
kātalēju u. c.

R. 477. 16. IX

Satim, vel Rapas J. Medem, kas abruācis no lētā,
Ainārtes māla; lai braucot cēlā, vārdāstot, ka dzīvot tū
vētā un strādāot. Rāvotā pātlāhu trāpēdīn Jersvas
lētāungs Vizvaldis un jātāroft dējān kājān
lūņjā dēlā. Jēpām Romas pāgrāhā, ku vel glāpē alus
vētā voderlānēhē dāpās vētas no Vizvalda jūvā cēlā.

Nelādā lētā Matu vīju bīvānū vēvā no tīs lūņās jādēt.

Tūpāt vel Rapas, vel Kadola, vel N. Strāpē ai J. Sudrāblān,
vēvā stēdīp, otis - mīlēt, un lētā. - Bibliotēka J. J. Jūvāns,
1938. 21. IX

Pē Jānuāro Jūm Kantona, tūm vort nodēris sludnājusim
 par dzīvuli, neļauti sastāpim atvaļ. vort. V. Kālējn, kara
 beldino Latgales diviņofas laikam. Vort manū uprēšes pazina,
 lai jau man pirmā acu uzmetimā vortu pagst būtu pūstā, jo
 // Amerikā pavadoties gadi mēstet vortu pārveidojūt. Ešot
 daudz mācījies, bet saņitis ar šo prouduktu, taged mē
 valstot Latvijā, kas esot kē loti, loti pārvestoties -
 upplauzji, kamēr apbraucis.

R. 1917. 24. IX.

Bibliotētā kāda tāla radnīce no tēvamates puses -
 Jēma Balere, nāmusi adzūnāt par savu mācītāji,
 kašt. Sūnas kundzi, kas rakstot pēšes un stāstus, bet
 neesot vēl derīgi drudā, baidoties. Cēsolojos oplat mē
 patētēt jaunas domas.

R. 1917. 25. IX

Pē Valtēra un Rāpas satika V. Gērnpu, J. Prūdu
 (Tili beldri), prof. L. Bērsfiku.

Vēlāk bibliotētā J. Prūdis, atnejis savu

Gozola Ārta Gada tirgus Sorocīnos tuldojumu,
J. Dāvis, ar ko bijām kopā Bīķermeļos, raustotipā, 1911. gadā,
un Leontīna Sūna, par kuru rakst ar purnāfē balere.

Kadara biju brāļa lēter studijas atulāšana, ko ar
interesantu lekciju ievadīja Jūlijs Students. Apmeklētāju bija
ap 35.

R. 1917. g. 28. IX.

Bobroste kā Jānis Medenis, iebraucis savai
jaunajam mīlestībai sagādāt kipelus dzimšanas tās
celšanai un nojēties par dzesolu dražuma saktātošanu.
Ipsašais ļoti Marbi un neptīgi par lau^{nu} elvokilur,
kas etiņa jūnā veļot unaf tā idealizojāni, tā
pafarta vāt laudis beuoties dandy belāki blēji un
velāsi, kā 'Pojā, kur, vīpam beuoties, varot zartayt
dandy vīstak godrju elvoktu. — ļoti rāji jūnāts
par jaun pāunības dēji, ko meulē un atrod
periodikā un kas lēpīnejos kražumos nars ygrāntā.
Es jau touli par to tk ļoti rāji jūnāts vīstam.

R. 1917. 29. IX

R. EGLES LITERĀTŪRAS STUDIJA

RIGĀ, MEDNIEKU IELĀ 7. TĀLR. 28323

[Faint, mirrored text from the reverse side of the page, likely bleed-through. The text is mostly illegible but appears to contain a list of names and possibly a program description.]

1937./38. MĀCĪBAS GADA PROSPEKTS

57

1
1937. gada,

tere.

u
jūnija

i

kas

foram.

ur,

tā

un

aj

t

Au.

R. EGLES LITERĀTŪRAS STUDIJA

Rīgā, Mednieku ielā 7, tālr. 28323

Studija darbojas Rūdolfa Egles vadībā.

Studijas uzdevums — sniegt sistematisku izglītību literātūras zinātnē, kā arī — ievadīt jaunus talantus vārda mākslas tehnikā. Saskaņā ar Izglītības ministrijas apstiprināto normālprogrammu studijā māca: 1) vispārīgo un latviešu literātūras vēsturi, 2) dzejas, prōzas mākslas un drāmas teoriju, 3) literātūras un kritikas metodoloģiju, 4) dzejas un prōzas tehniku, 5) ievadu aistētikā, mākslas filozofijā un latv. valodas stilistikā.

Mācības gaitā teorētiskās lekcijas iedalītas ciklos un savienotas ar praktiskiem semināra darbiem (īpaši poētikā). Bez tam literārās dzīves sekmēšanai studija sarīko publiskus priekšlasījumus, audzēkņu darbu vakarus, disputus par jaunākām parādībām rakstniecībā.

Klausītājus studijā uzņem (bez pārbaudes) ik semestrus uz pilna kursa vai atsevišķām cikla lekcijām. Studijā iestājoties jāizpilda pierakstīšanās anketa. Pilnu kursu beigušiem klausītājiem izsniedz apliecību.

Studijas pilns kurss divgadīgs (četri semestri). Darbības laiks no 15. septembra līdz 15. maijam. Lekciju maksa: pilnam kursam Ls 25,— semestrī; atsevišķu lekciju klausītājiem Ls 5,— par katrām 6 divstundu lekcijām; iestāšanās maksa Ls 2,—. Ik pārgadus sistematiskā kursa lekcijas atkārt.

Studija darbojas no 1935. gada 1. oktobra un ar savu vērtīgo programmu, tāpat lietpratēju lektoru sastāvu ir atradusi dzīvu piekrišanu rakstniecības skolotāju, literātūras cienītāju un jauno rakstnieku aprindās. Studiju ieteicams apmeklēt katram, kas interesējas par literātūru un tās dziļāku izpratni, sevišķi jaunatnei.

Iepriekšējos semestros nolasītās lekcijas: Prof. Dr. L. Bērziņa — Dainu poētika; doc. Jūl. Studenta — Aistētika, Trāģisms un komisms mākslā, Raksturu cīņa lit-rā; Dr. J. A. Jansona — Latv. lit. attīstība; prof. K. Strauberga — Grieķu un romiešu lit-ra; R. Egles — Dzejas un prōzas valoda, Metrika, Renesanses un klasiskā literātūra, Reālisms un romantisms, Dzejiska tulkojuma māksla; Jūl. Rozes — Drāmas teorija; J. Plauža, J. Kadiļa, A. Čaka — Dzejas tehnika; A. Augstkalņa — Ievads latv. valodā; prof. K. Dišlēra — Preses vēsture; P. Roziša — Žurnālistikas teorija un prakse; Rob. Klaustiņa — Stilistika; J. Medeņa — Mīti latv. dzejā; R. Krodera — Mākslas kritika; M. Sama — Pēterburgas Avīzes; P. Gruznas — Feļetons; J. Strauberga — Vecie avoti un dokumentācija; J. Grīna — Redaktora darbs; Jūl. Lāča — Žurnālista prakse; J. Rudziša — Praktiskā metrika, Noveles stils un kompozīcija, Literātūrv. metodoloģija; A. Upīša — Latv. romāna vēsture; prof. P. Dāles — Radošā domāšana.

LEKCIJU SARAKSTS 1937./38. MĀC. GADAM

RUDENS SEMESTRĪ:

	Kādā laikā	Lekciju skaits sem. I vai II pusē
Doc. Jūl. Studenta — Stipri, vāji un slimīgi raksturi literatūrā	otrd. 6—8	6 I
Rakstn. J. Rudzīša — K. Skalbes pasaku stils	„ 8—10	3 I
Nacionālā stila problēmas	„ 8—10	3 I
Doc. Dr. J. A. Jansona — Latv. lit-ras at-tīstība	„ 7—9	6 II
Rakstn. A. Čaka, R. Egles, J. Rudzī-ša — Dzejas un prōzas seminārs	piektā. 6—8	12 I/II
„ J. Kadiļa — Lit-ras jaundarbu analī-tisks apskats	„ 8—10	II

PAVASAĀ SEMESTRĪ:

Doc. Jūl. Studenta — Dzīves jēgas meklē-jumi lit-rā	otrd. 6—8	6 I
Doc. Dr. J. A. Jansona — Latv. lit-ras at-tīstība	„ 7—9	6 II
Doc. Dr. J. A. Jansona — Drāmas tehnika. Litv. metodoloģija	piektā. 7—9	6 I
Rakstn. Rob. Klaustiņa — Prōzas māksla	„ 6—8	3 II
„ R. Egles — Dzejiska tulkojuma māksla	„ 6—8	6 II
„ A. Čaka, J. Rudzīša, J. Rozes — Rakstniecības seminārs	„ 6—10	} I/II
„ J. Kadiļa — Lit-ras jaundarbu analī-tisks apskats	„ 8—10	

Atsevišķas lekcijas abos semestros par jaunāko paštautas un cittautu rakstniecību. Semināros audzēkņu pašdarbība.

Lekciju sākums studijā (Mednieku ielā 7) otrdien, 28. septembrī, plkst. 6 pp. Jaunus klausītājus pieņem un kartiņas izsniedz no 5—7 stu-dijas kancelejā Mednieku ielā 7, dz. 7, no plkst 4—5.

Studijas vadītājs R. EGLE.

57
1937. gada,
Lere.
in
jūs kopā
i
klas
i
tā
un
tagā
t
A.

0
 ja
 ka
 Cai
 11
 da
 ja
 u
 Re
 j
 k
 n
 u
 Ri

TEĶOTĀJĀS TĒVJĀZĀBĀS

RUDENS SEMESTRI:

DRUKAS DARBS

A. god.

7. ĀRĒS LITERĀTŪRAS STUDIJA, RĪGĀ, MEDNIEKU IELĀ

Tēvības un valsts mīlestības izpauzē, kas ir vienīgais veids, kā izveidot valsti, kas spēj pretoties visām ārkārtībām un kļūst par patstāvīgu valsti.

Tēvības un valsts mīlestība ir vislielākā un visnāvējošākā mīlestība, kas ir vienīgā, kas spēj izveidot valsti, kas spēj pretoties visām ārkārtībām un kļūst par patstāvīgu valsti.

Tēvības un valsts mīlestība ir vislielākā un visnāvējošākā mīlestība, kas ir vienīgā, kas spēj izveidot valsti, kas spēj pretoties visām ārkārtībām un kļūst par patstāvīgu valsti.

Tēvības un valsts mīlestība ir vislielākā un visnāvējošākā mīlestība, kas ir vienīgā, kas spēj izveidot valsti, kas spēj pretoties visām ārkārtībām un kļūst par patstāvīgu valsti.

Tēvības un valsts mīlestība ir vislielākā un visnāvējošākā mīlestība, kas ir vienīgā, kas spēj izveidot valsti, kas spēj pretoties visām ārkārtībām un kļūst par patstāvīgu valsti.

Līdz gandrīz manā bīstamā darbiņā man ir tas,
 ka Pajores dzija, pēc kuras mēs abi ar Elmi daudz esam
 strādājuši, atradusi tik slikti un jūsmīgi atbalzi, pēc latviešu
 dzijas eksperimentu. Dārznieks vācu 15 gadu laikā izplatījis
 vairāk nekā 6,000 eksemplāros, un pat izvēca jau 4. eksperimentu.
 Kas joprojām uz turpina dziju, tad tas, lai gan, gan būtu
 bijis jūsmīgais un vērīgais gadījums latviešu raustīšanās,
 kad turpina dzija atrod tāda tik laba pieredze. Arī
 par citiem Pajores darbiem nevien jēlotas, tie izplatās tāpat
 kāla parasti.

R. 1877. 1. 1. X.

Bobrotenā, manā itabā, kā parasti, atkal oļļu
 kurāba un dzīvība. Arī šis Braumanis ar jauku bīstamību
 plaušām, Jūlijs Sīlis draudzīgām darbiem, Jānis Medaris,
 Vilis Bedriņš un Kārlis dzija mana nolūce no Drunču
 laika, tajos lauksaimniecībā Lāscolmā, M. Kibote-Lāverice.

R. 1877. 1. X

Skaitās, būnema gēnuarūas ūdas dēvas, ar
 jauts, k' dandzdrāgains un Jons ūklidoto dēstenguma
 vots Kodes, kas man ūkūes rārtōjūtās rad rātk
 kā citi jada lātki, ūpajafā man jāsām ūpamaustas
 arī Tōjad. Frānos un no 2.-6. out. parādōj, tēra
 māfīs, p'ccādauēs par dabu, par dabu un actual
 tēkai par dabu.

R. v. 7. X.

Kamēr ūku es ūpānos ar ūpa rātkēm, t. i. jām
 vārtāk ūā 30 jadis, es ūesmu ūots rārtōj atbūvotēs un,
 lātkam, ūllad arī ūatbūvotēs no Polstōja jara vāskles,
 kur ūss k' dandzdrāgais un dēst. Jāmūtā lōfā arfrantōj
 ūpa mācību mārtōj, lēlas mārtōvotēs vārtōtōlas
 un gāidrotēs dērtōtōj, bet vēlāk esmu pālicis negāticōnam,
 cērtōj. Ar ūdām jāsām lēlāfām cērtōfām ūlūdām un
 dandzdrāgais jāsūmācōlas māldēm, Polstōjs ir un pāldē
 lēla, gūnāla pērnība pāsaulēs ūrtōfā mērtōfā,
 kam cōtās tēmtās gūti jāsātīt un atjīnēt

līdzonšķi. Lids unārlindls no dīva žetātklas, mūžjā
 nevērā degdams un dzīves jēgu nevēdams, dzīvi reliģiskas
 domas izmēstāj un patiesības alcejs, pravietis, unā pārtiņe
 savā laika pārtiņi un pārtis turpmētas audzes gadu
 turpmē, ar to aizpārtības un pārtības spēta, ko iztāro
 unā raksti. Esmu ar unā savā laika aizpārtis, tāču
 par "tolstojeiti" neesmu pārtis, kaut gan unā pārtiņis
 metodes esmu nevēdājis atdārnā savā pārtiņe dārtā.
 Laidam tāda pārtis aizpārtības latvīšu dārtā un pārtis
 spēta un nevēdāta. Bet tas pārtiņe gara bēdums
 nemāzina. Mūji pārtiņe, protams, ne tik lēlas, — tādas
 varenas pārtis pārtiņe un Pārtis un Pārtis.

R. 10. 10. 10.

Šodien Rēdica mūji atklāšana un Balstis
 valsti Rēdica biedru kongress. Būji mūji atklāšana.
 Kojā (ot) daudzideālistu, gaišāta gara cilvēku,

4

pat mēģis paudi un patīkami slāstots. Uza saska
košele - Richards Rudzītis, laipa atklātāmas runa.
Kvī noņimta jau parak vīlupastā, aizimot jaunspēri
jo šis, neredz notikums un parādības vairs pareizā formā,
un tā nodara arī dažu utēdu. Bet nolīgt gara agraunā, un
dedzību, cildenas klāpus, joku pārķerbu un absolūtu
godspūnu uzturam vīpam vīpam. — Daudz pazīstamu vīpū:
Edwards Smolys, Alb. Prande, K. Diegills, Ahis Kempis,
Austra Dāle, A. Medulla, J. J. Lāta. Bebris, laistam tā
prezidenta jūnū, u. c.

Rēstf. 10. X

Interesanta un vērtīga Opāra Vairda lūgas

gluži uzturinoša vīdēte - grāde. Atgrātibas, apgrātibas
un atkal apgrātibas, kas apgrātibā šai Vairda darbā, drūstok
gaidāmu padara arī to trāfismu, kas cam konīku un
humoru, jāsāi bešā cēloņos, jāsān 10 lūgu.

Rēstf. 20. X

Bibliotēnā polsofijas muzejā J. Kiselis, ar viņu
 Klibo vaki. Tācis prast dažus norādījumus un
 padomus un parakstos, autjē. Un te un atubafis, ka
 1940 rakstijis stāstus un dziesas, īteriskā pašst -
 fēlotoms, ko tagad gribot izlasīt grāmatā. Daudzi parasti
 ar pieņemtu vārdu - J. Dances, ko tagad lūgt atpazīt.
 Ja, kam jau nodarīdauās ar rakstniecību un ja? ^{1940?}
 R. 1947. 21.7.

Bija Anzula (196) pamatskolas sarakstā par šā
 koncerta mārtiņa lauzīcā. Koncerts bija labi noorganizēts
 un jauds. Bet it sevišķi man patika vokālisti, bet ļoti
 gots un patīdama mārtiņa lauzīcā, kurā bija (vīnors).
 R. 1947. 24.7

Ar Aleksandra Dances vārdu man atnīka saistās
 tas jaunais mārtiņa lauzīcā, kad es kā jauns skolotājs gāju
 dzīvei un darbam pretim bez mazātkas nojausmas par
 to, ka cilvēka spēkiem un spējām ir arī savas

robežas, jara noteikta, Līderna nosprausta gultne,
 un ka vps var īdarīt līvai tik daudz, cik šīs robežas
 to prēlaj. Man līkās, ka tāimī man jolēritis tā
 brīmvaikā mīzija, kas latvīem mola un radzotē iluējis
 tādas vēstības, tāds elubēms, kādu līdz šim vēstīs nav
 iluējis, ka cam to latvīem tanta atzīms parspā estāi,
 nacionāli spēēspāi un īpatnāi spēēi nēllā līdz tom. Pālab
 darbā es netos tā jādāt ar vīrē krūtī, uelomājot ne
 par seiv, ne par estēm, bet parnet acis līvai tos tālos
 mērķus, un augtos uzdevumus. Daga kas par to, ka mana
 pāsa galvā un uzskatos nēlōpa nēllādas māitības,
 nēllādas noteiktības ne par mola, ne audzsnātāru. Tur
 jāucās Rusjō, Pērtaloofa, Talstōfa, N. Čehova, Šārelmāra
 u.c. vāidagōjīktas mācības un jūmīnējūmī citō cam
 estu, un jo redzānu nētrū aīlēti vōs mēllējūnos tur spēē
 an Aleksandra Dāuģes domas un vīta citu mācību
 popularizācēfē. Pātō par seiv saprotāms, ka šāitē redzānu
 parārtēnu manam jānībās straujēnam un aīfrācībāi nēlōfē
 vīrē molas līetā, bet ka man parānu tas tomēis daudz vō dar.

Konversācijas Vāc dūcas 10 gadu darbā atceļos un kas
 Arņofas vīrgulļu klubā. Pārīpa 150 lietpratnieku un
 rakstom izveidētā saime kopā, tā teikt latviešu
~~literāras, fināncistās, mākslas un gara dzīves notieciņi,~~
 radošās maģnes, raibu raibā vīdā, pārtot ar augsti
 mācītājiem un graduētām universitātes profesoriem un
 beidzot ar veltās tēlu autodidaktiem. Paldars norstēpa
 dzīvan omulsi un jaubi.

R. v. j. 15. XI

Pētī vad esmu laģis kādu grāmātu ar tīk dzīvu un
 dzīvīk intereji, kā Danķeres biogrāfisko romānu *Jorģa*
Zanda. Jāstiprās, biogrāfiskos romānus es vīspār
 nevīnu esēt, jorātū tos par patm jēmuāto literāras
 radošānas darbu. Bet tīs, jūstotj veltās tēlī vfraktītais,
 līdu ģeniālu personību līstēpa Arņof, tīk vīlus mīru
 cilvēceģu pārdzīvojumu un garģas vīpu apģarģības,

ka to uelvar pauerst ierastu un uelflagistu bodz pēdžai
 rondai. Un taupni tē liele, daudzpatā žonā tragiskie
 žuijā lūstēpi (pjem. Šojens, pati Žorja Zaudas) is tie, kas
 tēis parķem un vairs uelast valā, tiez esi tēim žseltojis.
 Lieku lūstēpi žaitības! - Un 'cok žarvādi: es vīspān uelvaru
 ciet vīnēsū ar daudzvīrobas un vīnēsū ar daudzsiarības
 tieksmēm, man tas žināmā nēstā post vīelijas, lai gan
 morāle vai aizspriedumi te nespēte uelādu lomē. Bet
 pret Žorjas Zaudas "mīlas dēkām", labāki žakot pret vīpas
 daudzajā un dažādāku vīlas žaktžrožju un es tē pret žiguma
 uelžjūtu, un uelvaru vīpas nožodst, kaut gan vīpas vīestā
 kā pret mīzē, tā pret Padžello un Šojenu varētu biži
 atrast to to pelānu. Žakvam tālab, ka vīri tie žar žrožju
 žpili žakņoņas vīpas būtožā, tie vīri lēdas vīti un lida
 mērā arī lūstēpi.

R. v. 17. XI

Bibliotēka V. Cedrītē, kas iegūtas doļņan bīzī,
 tad Fr. Ofelma no Ventspils, vēlot mans peckara
 laika tuvais draugs Jūlijs Silijs. Kā ar vīlu, tāotru
 un trīsru pārnuas par vījācijem un jaunatīem
 vēstāru notīkumu.

R. 447. 20. XI. 77

Par ītu mandalu jānozane Rofas, valdes
 īdotie bibliotēkara V. Būsa materiāli, kas palūsi
 pēc vīh nāves un to redīēt uzstīms L. Arbužovs.
 Vījā tam darba, ka to jaunatīem un dīlētī aījāta
 vēsturnēis M. Stejermanis (Rosta) un J. Straubergs
 (Mīstā Jēne), ī tīk daudz nepareīzēm un meln,
 pret latīnīem vēstāg tendencs, ka mī jūn, īt kā
 Rofas latīnīem vēstāg tēri, vēstāg vēstījīem un
 jāunīcīpīe vādītāji, par latīnīem pāru nāudu
 saīādājīti latīnīem un arī sev vīktes. Kāms!

N. Ozols bija bibliotēkars, bet tik krass vācietis,
 ka atjina pasaulē tikai vācietis un viņu vācisko
 vārdu pāri, un arī bibliotēkara darba un uzdevumos pre-
 sū tendences, esh uateja vērot, turētās, arī latviešu
laikā, Latvijas galvaspilsētā, tā par latviešu pasaulē
 vanda strādādams, pret latviešu interesēm, vācisko
 labā, kas iespējams par laikiem tikai pret latviešu
 pasaulē... Man uellad uas bijis pret viņu simpātiju,
 un arī gnu to iķteris sarai vīdniecībai, ar iķteru dīdētams
 par viņa atitāto materiālu. Jdosam uz pilsētas vēliņa, ve-
 tam vel atāt tendenciojā, pretlatviešu redāerjā, unampūstā
 reprints nepābaudot! Ir patīkami, ka ne yto norāda
 par atitāti laicraustos, jo tas palēn ir pādaulā.

R. 1947. 28. XI

Kā arīdams, ebrauca Ermsins, bet iorez tāta
 uesdāerjā būdi, kad nūgn dīdēvūli vūmots, tālab bija
 y pāra dēvām jālaif y vīgnūle.

R. 1947. 7. XII

Cik vaivis un veltis bija tads Vilis Veldre (agrarsis Tronda)
 to laiku veigi sodu parādise ar a saimniecības par lietām, par
 kurām nopietni cilvēki ja nu arī ce pulkoci, tad vinnaz parasta
 flaus. Niki vevareja vev ce pūcētā, nopietnības par izdevēšu
 Jann. Domas, laillan, tā jū dzegules, paris sam pēnirsdauns, ka
 nesu man pašam vel plundzeja, ka par vevā gramatu Celi un
 cilvēki tā pati bebstā izdevu. Samallpājūji vejdzofū maz,
 un ka tāipi pēc mēfās izmantosanas izklauzījies, ko tot šis
 izdevu. vadstāji nolijūti vīpam par vovānu dižmūža, ka lab
 a to vevā arģajis pēc Rayas. Ati par šai izdevu. Turānu
 redalēfām dāzies parvūda pa apam un „nodēvjam” vovānu...
 Bet šodien vevā vovāns atkal cēlmat un celt M. Jann redalēfās
 sekretāru H. Jannu, istāzidams to tiri vai par pūzju, par
 loti laipnu, laipnu vevā vevā „liels vīrs”. Bet šo vovānu vevā istāzoties
 tik laipni un labvēlīgi, ka šis, mazs vīrs, izbraucis no
 laulku, tāipi pārstāzģis jūtoties par to jūpulu, ar vovānu
 vevā šo sapņaut. Un vevā pēc vevā, tā vevāne lēvoti,

69 71
yturētis tūpat. Viensēstis! Arī, nāhaja Vēlde, nēmaj
neapjēdz, da Jarīti pret visu yturas tū iekštāti tālab, ka
par Vēldes rādītāiem ieinteresejē, jats lēmanis un deris
mājiem, ka īi jānūella rauti M. Jēni vēlamis. Prorokū
pret kēn, kas "angstātas spērās" nāv tāda cēlpa, kaut oī
tū lūtu tādi jānūi dēfūkti kā itis, kēnētis vai rādītūilli
kā Jānis Jānūdrabētis, Jarīti uļpārjām nāv tūz vēlofs.
Un par Jarīka Jūnātsāta "spējam" esēnū dērdējis tū,
kas visu jārjot, īsallānūis, ka tās lōti problemātiskas, ka
vēnēt jats nāv spējis uelā sēvītā uļrādēt, ka vēnēt vōjās
ī tūlāi tāds dūmās un estā "lielu" vīru Atāstis.

R. 1897. 10. XII

Plāss un interesants Dāngaras redaktoru māstas
vallars, ko īdēvējis J. Rāja sarīkojis jānūi dēvūlō par
ģōtu adfējōvām redaktoram Jānim Jūnām. Rādēa un
landpūsoja lōtstrādūnūi jānūi, vōdājāda to uļrādēt cēlōdēti,
kān dandz lūtu ko tēkt, kas mētu dandz tēkt.

gūstoties tāpat. Vienukšņi! Bet, nācēja Veldra, nēma
 neapjēdz, da' jārīki bet viņu gūstas tū iekšādi tālab, ka
 par Veldres raubiem ieinteresējis, jatz' lūmanis un devis
 mājriem, ka tū jaunella raubi M. Jēni vēlami. Pārprotku
 pret tēmu, kas "angliskas opēras" nav tāda cēlpa, kaut arī
 tie būtu tādi jauni dzīvokli kā oti, ķeršis vai raubstīllī
 kā jāis, jaunudraboti, jārīki neapjēdz nav tū vēlofs.
 Un par jārīka žurnālistu "spejām" es gūnu dzirdējis to,
 kas viņu pagst, izsaldamies, ka tās ļoti problemātiskas, ka
 viņi jatz' nav spējis uelā sevīda uzraušot, ka viņi viņpā
 ū tāmi tāds dūmas un estu "lielu" viņu satīsto.

Ļoti cien. rakstniekam K. Egles kungam

Laipni lūdzu ierasties sestdien, 11. decembrī,
 plkst. 19 manā dzīvoklī, Valdemāra ielā 15, dzīv. 2,
 uz mājas literārisku vakaru. Dienas kārtībā pārrunas
 par žurnālu „Daugava“.

Jūs augsti cienīdams

[Handwritten signature]

1937. g. decembrī.

Tom' māstas
 ū dzīvoklī par
 Rauba un
 to uzskatu cēlpa,
 uz jēni.

Vallarā pēdētās un J. Rojas un viņa kundzes vāgusība
 banda: Karlis Štruts (vallarā vadītājs), Jenta Maunisa
 (interesantā, ja daļai ierīkotā mūža-ķēdēji jūniji raksturo
 J. Jona raksturo personību un pasniegumus), Jānis Rudzītis
 (Mauniskas koreferents, nolasa apceri, kas vāgusības vāgusos,
 gan ar dažādu vāgusību, pat vāgusību vāgusību,
 arī vāgusību vāgusību - ~~tas~~ vāgusību un vāgusību + vāgusību),
 Jānis Jūns ar kundzi un vāgusību Rojas, Jānis Kadis ar
 kundzi (vāgusību vāgusība vāgusību ar dažādu vāgusību vāgusību
 vāgusību), Vilis Plūdons, Lijete Švalbe, Jānis Jūnvidrāvis,
 Atis Kēnītis ar kundzi, Lūcija Garute (vāgusība vāgusība kundzi
 un arī vāgusība dažādu vāgusību vāgusību, kas mani vāgusību),
 Jūlijs Lācis, Jūlijs Roze, Jānis Kēselis, Aida Vēdra, ~~Ar~~
 Adolfs Bross, N. Štrūklis ar kundzi, Pēteris Ēmanis,
 Uga Šulme, Jēkabs Graubis, Aleksandrs Čaurs, Pēteris
 Atgars, Jānis Plaudis, Vilis Veldre (Vāgusība), Atis

71

Braunmanis, Ēriks Adamsons, Aristars Eglītis, Vilis
Bēdītis, Viljams Metjūss (dzimis angļi, bet labi pārvalda latviski
valodu un pārziņi viņu literatūru un arī raksta latviski),
prof. Ivoeds Svābe ar kundzi (dzejn. Veronika Šteļerh), prof.
Ē. Blesse, prof. P. Jurevičs, doc. L. Ansejs, doc. Dr. A. Šeips,
Lidoja Polbada, Zinaida Lazda, Anna Dārzpuka, Antons
un Pauline Bārda, Alberts Sprūdzis, ~~Konstantīns~~
Konstantīns Raudive, Milda Paleinča, un tādu laiņu (gan
labi velt. luācis) pagrozījās arī Ē. Birza, gan nejaudi
piedzēries un tāpēc allaž pat dzeruma prastis savā
vznesumā. - Valdara tā saucamā "oficiālajā" daļā, kas
pārāk oficiāla gan, par lielu prieku viņiem skulā. Kas
mīlotājam, neko, varētu jādodt dzīvātā domā jūnājam
par jūna darbiem un vīdžās par Daugavas līti, tācu
valodas neratīfās. Norbut, tom, par reusku boja J. Jūna
stipri netautīstā išteikšanās par tāda valara priekšam
vīta "darbam par godu", kas, esot vai pārdam nevēstīgs un
venozīgs, tāpat par daudzās referatu, kas boja

gan itjūnības, gan arī mazlietīgas kistības, jūnārti,
 vispār ļoti labs. Darbā, un tas, un šeitās mest valārt
 nostānā kādu darbātu darīti, jo redzotās to pānārtiņas
 nāzi jūnārti, darārti, kārt arī pat „jūnārti” to par
 tādu neatjūnā. Tā kārtā, kādu gūnā būtu jūnārti un kādu
 vārt pat, it tā gūnārti darīti, kā to izteicās, izvalārt, jo
 Daugavārti bija arī jūnārti tūnārti. Runārti docē L. Jūnārti, Hilda
 Pārtārti Pārti, prof. E. Pārti vārtārti, tūnārti jūnārti
 un jūnārti vārtārti vārtārti. Jūnārti vārtārti, kas vārtārti
 vārtārti vārtārti, kārt J. Jūnārti no vārtārti vārtārti
 tā vārtārti vārtārti - albūrti, it tā Daugavārti
 121. būrtārti. Vārtārti autārti jūnārti no vārtārti vārtārti jūnārti
 tūnārti vārtārti vārtārti, jūnārti vārtārti vārtārti
 un vārtārti. Pārtārti: vārtārti vārtārti, vārtārti
 vārtārti, vārtārti vārtārti, vārtārti vārtārti,
 vārtārti vārtārti, vārtārti vārtārti u.c. - Pēc tam vārtārti
 vārtārti vārtārti un vārtārti vārtārti vārtārti.

R. vārtārti. 11. XII / 12. XII.

Mauriņas 40. dzimšanas diena. Barbara pērnas mājas
 viesības, Konstantīna Raudives, viņas drauga un bijušā tuļļa,
 parīdotes. Aicēnāti un nāvēsi tīlai Mauriņas tautai esotēti un
 labvēli (vēdeļos viņa gaitot mani tā pāru jūmus un jāvēnu):
 Jīnāi da Lāzda, Richards Rudgītis, Jūnis Jauders, Pēteris Ērnais,
 Romāns Šnūts ar Kundzi, Mauriņas māsa Rīdkrišta Kundze,
 dažas jaunavas un Pēterjous ar pāriku audzēļpāru no dūrmīņas,
 kas jūbtāri apvēc ar oļepnāmu un dzeļmas Klaudson
 mīvēlāk. Dūrmīņiūle vārdā mūā un velti pasūedz piprā
 Antta Cielēne. Lai jau Mauriņa, kas lēlo pārrodas mūfīs
 no lēķiņas Kantas universitātē, kādas stīpi nofūruji, tomēr
 šovakar laids pāit būnāk un lēsmāk kā estān reifēm, jo
 Mauriņa vēradas šovēf ~~to estān~~ manieres tūk māklota
 un gājēlota kā estān reifēm. Šovēki dzeļos viņu vāllam
 ir Raudive.

R. 1947. 15. XII.

Bibliotēca ungras E. Adamsons, kas atnevis man
 savu dzieslu krājumu Gerboni. Sūrofas, kas ar valodas
 zinātni veidoti liet galā, jo daudz kas tur ir breži
 mācīties un grozīti lieto, kas neesot izņemtas. Jēst.
 Bez tam, daudzām valodniecīgam gramatiskām jāmērķam
 veidot veidoti arī jēst. Sagatavos, domas mums jēst
 jēst, jo es veidoti veidoti jēst un jēst veidoti
 ceļt tādu veidoti, kā: jēst, lietot (tāda kalpošanas
 del, jēst jēst jēst to par lietot, un veidoti ir valodniecīgam
 un jēst, tā jēst tā daudzās estas, kas no jēst
 valodas jēst, jēst jēst (jēst jēst jēst) u. t.
 Rautniecība, radotā rautniecība (jēst, jēst jēst),
 kas ir valodas jēst un ita tā jēst, un jēst
 valodniecīgam te jēst, bet jēst jēst jēst jēst.

Kēlā jēst jēst A. Jēst, loti, jēst jēst
 jēst jēst, jēst jēst it kā jēst jēst, jēst
 jēst jēst jēst jēst jēst jēst.

75

Pirms ir jāatceras, jo iepazīstos pirmoreiz. Vairāk
vēlēs jūsmā ar Ēriku, ar kuriem ir jāpazīstas, turpretim
Ēriks man teica, ka ~~daudzi~~ jāra reizē redzējis to pre-
kadila, esot tādā pašā to punktu, kurā ir no rejas
kļūstot un kļūstot ievērot, un tā ar uzturēties, ievērot,
jo diezgan tā ir uzturēties. — Tāpat nācis pamācīt
man šo un to par Poulu, esot jāpazīst arī par Poulu
jātinu un humoru, un gribētu noskaidrot vairākas lietas,
īpaši kas zīmējas uz prototipiem. Ko jūnājs, to jāpazīst.
Bet arī ve ir jāpazīst vairāki man uzskatīti vārdi: vārdi
grib, tāpat kā daudzi citi, interesēties par reālām lietām,
par reālo dzīvi, kas ar Poulu un ar Poulu jāpazīst, bet
negrib atkal izvēlēties šo apstākļu uzturēties, nepāpazīstas
ledz to pilnīgi jāpazīstamāi un jāpazīstamāi, lai jāpazīst
īpaši un apstākļu Poulu attiecības ar interību.
Un tā ar vārdi jāpazīst man dziedāt to pašu dziesmu, ko
daudzi jau jau zinājis, it kā vārdi būtu tādu apstākļu

apuis u. tml. Terminētās part par Gobas un, lai jāņem
 aizspriedumu un uzpratumas pilnāstam domā, ka Burdam
 lidas pārtības, lai jūti materiālo mā uo groms, e tū vārdi u. t. t.
 Aizpārdoj, ka tas ir pilnīgi aplam, ka tā Burdam nevair
 pret, ka vārdi reālo pārtību ar idomāto un izdomāto,
 ka Burda dzīves tragedija ir dzīvi, no vārdi pārtība idalias atkārti
 iedzi u. t. t., bet vai it kālgs to saprata? Man lūgums,
 ka vārdi pārtība augstās domās part par jūti, un dojam vai tādas
 lidas sadzīdēja. Bet tam būtu laba nozīme, lai izpārtība
 u. nepareizbām.

R. 1947. 22. XII

Aizpārtība abī ar lūm par Rudzītiem Meja pārtība. Ab
 transpārtība ejot, tūmja jūti pārtība idā uzpārtība un māji
 numurs. Gabalotā pārtība, pārtība pārtība vārdi pārtība.
 Aizpārtība, vai esam pārtība u. Stokholmas lidas (vai
 idā, vārdi it 35 Rudzīti dzīvo jau kādu pārtība), un kad
 uzpārtība atkārt, es pārtība, ka tas ir dzīvi pārtība

Kārlis Skalbe. Arī viņi drupku jābūnās. Bet mēs
 atn šķeidzamus katrs uz savu puši, es tikai ievaicājos,
 vai viņi izvēnīs mainīstāji pļemas, veltarā patvaigatēs
 (Skalbe ar jūmei jau vairākus gadus dzīvo tepat, Maiera
 ielā 9), arī aizredams neuteiktā uosūco, ka tā būtu of jām.

Ar Rudzītiem. Lgi unāžu par abstraktām lietām, par
 dzīves jēgu, mūžību, augstāko ē tīklu. Parunēto, ka viņi vardaudz
 aizjūnās pļemu no dzīves, mīrās no dzīves dzīves, kas ir pret dabu,
 jo tā šā noliegtā pamatā ir jām tām, do viņi jām par
 dzīves jēgas un mērķa uelkēšanu. Debežu pļemība tādām
 lietām varam būt veltādas no jūms, tas var attiektos tikai
 uz jūms dzīvi, tālab tāipri tēlā dzīvē iedā jūms tēs
 tēlā mēs varam par do augstām cūnītās. Vēlā lauda
 dēļ pļemī viņi jdebantēt & uel jās jē jām, tālab bīpa
 jārūmas jū jām tām un jāt tīras.

R. 1897. 22. XII

Grāmas pārņemis ar tūlāku iegūti par vietā
 bibliotēkās. Kāpe daudzām citām, arī par viņa mācī
 pārteidz „savāda” „pētī”, ka nedrīkstot grib
 iepriekš kāda iedoms - pārjēta vai, mazākais, pārjēta
 palēja postei, ievēlēja, kurā beidzotēta, lai gan
 bibliotēkās nav uzrad strādājis un, iespējams, par
 bibliotēku beidzotēta teorētiski nav interesējis. Bija
 viņam acis šādi par domas šādi lieta, t.i., ka
 man līdz brīdim par tādu „iedomu un centību”, bet
 tomēr esmu gatavs darīt to, ko spēju, lai viņam šāda
 vai tāda veida cēla pārskatu uz darbu bibliotēkās.
 Jo tuos par iekārtā, ka labāk raksturojam pēdēt
 diktēti mācī ar bibliotēkara darbu, netā raustot
 mācī, del skritus, unapdzīves rakstus un kopēt
 savu stili. Tas jau un atkārtotās daudzas reizes, jo
 tāpat tas kopā ar Jani Veseli, Mirdžu Bendruji
 u. citiem, kas jau mācī gūlētāies šāis betās.

Mēsās vecās, tagad izcēlējūtās, izslēdīs D. Jēpe, kas
 no dzegsmes priekšā veikalnīka un mājas iekārtošana tagad
 palicis par pilnīgu nabagu, tādai ar lielām mērotām mājām,
 uz dela vārda izārtota veikalnīka pelnītājus sūri grūti
 glāstītus dzīvus taurai iztikai. Bet arī viņa vesteris
 grūtas dzegsmes spēcēti un glāsti, no lēģiem un ar jārcētas
 part uz Rīgu. Cik jaukā ir tomēr cilvēku būstēji,
 vīnā, vai un patm vārnas, vai tāda augstāka nolēmuma
 del! Vecais mēs mēģināsim gan par grūti būam, tomēr nāstēja,
 ka sava optimizācija uceļot zaudējis, un ticot dzīvei un
 nāstēnei. Pirmajot par tagadējo Latvijas vājumu, un ar
 to apspūē par valsts sociālismu, par kuru part zocrābtis
 un ar pūcāties, jo daudzi viņu pūcēpi tielot dzīvī
 dzīvē, kaut arī no estas puses. - Mānērā ar jaukiem
 lielajām darbā bēdēm - Rāpju un Maletis (Julis) -
 kas viņu atstājot saram būstējam, lai gan pūcātkums
 bōjis viņu atstāst bēdēpi, kā un ar vācēnes bēdēbu
 balstījis, est mēģis.

1907. 26. XII.

Bibliotēkā kāds jaunais skolotājs J. Tupicins,
 krievu tautības, kas apprecējis latīņu - kādreizēji
 Vecgulbene izgludza Krastņa māitu. Ar viņu atceļotā
 latīņi tomēr runā labi. Vāc materiālus par šīs apceres
 par grammatikas vēsturi un uozmi. Saruna interesanta.

Ģimī un ģimī, aprātības aprēķināmi, smaidīdami
 un nelodami, ar jautām grammatikas - vēsturi man irodas
 divi jaunieši ievēri: Karlis Štauts (apcere par šūlgi) un
 Krištofs Lestis (atceļis paras Jūnes tūlās, pirmo grammatiku).
 Būt būdi kopa ar vīriem vīri, un atvērīgākus, atpēt
 no tūnes rūpībām un maģunām. — Maģunā spēcīga,
 tomēr vīri un tūlās ar V. Veldre. Tūcī, jū maģunā
 daģus vārdus, Deģa fadā. Būt arta, ka eģt adēriats
 par redaktoru par Pēriģas Saģa, tomēr atceļis. Saģa,
 ka daģis vārdi, jo vīri i jūn apģunām, let redaktoru
 būtu vāģi +

1887. 28. XII.

1938.

Mēroga un klusa pēdu maīta mātes, ka ar visu.
 Dala no dzīves aizņējis šis līdz vecais gads, kas atniridzēs
 vairs tikai spīdīgos momentos atnirpa; rakstnie ar
 visu lido uzpā un cerotām nes velti jaunais 1938.
 gads, kas ar to dāmu un jau atnirp savas kēstas. Ne-
 maīnā līetas tikai volva lēta: labā espa ar launo,
 kas šinīki aya klusīgi atkal uzpā pasaulē, un kas
 partā, cik tālu vien cilvēce spēj mātītes atpaukt
 vāstīne. Jeb tas tikai cilvēceim tā lēta, bet cilvēce
 īstentā turpas jaunam nospraustam plusbas ~~id~~ idealam?

1938. 1. 1., Rīga.

Lids pārteicums man bija, starp citu, Kļs. Johas
 Jaungada mērcis, ko arī pēdējais man uz bibliotēku.
 Brīnos un grātos un nesaprotu, ar kādu notuku!? Vai arī
 būtu jāis nožēlot savus literāros nākus un "grēkus", kur
 det, ar viņu mīrs nesaprotētos un nedodu veltas jau kopā
 1928. gada? Jūs labotās? Jūs atvainotās un Jūs
 ar mani? Jūs darījās to tikai tāpat jolla pēc? Vai
 arī jāija unlpuma un reibuma bēdi? Ja, kas to lai jāija?
 Poneš, ja arī vācu partējis, tad neģidē tas rūpji atņemt,
 tālab nopētis vēti paterību par grieķiem. Turpmākais
 jau rādīs, vai arī ir joda bērs, vai tikai tāds tāds, kas
 how pēmanis nopētui.

R. 1928. 3. 1.

Eduards Jansons veģem partārtiķi, ka arī un
 Ant. Aukstīti Pēterpilē kādu laicīgu dzīvotā: kopā
 ar kādu Brazovskis (latvieti), arī semināristu. Bet
 vēlar, arī 1903. g. arī, tas palicis par promulātoru, bēdru

noņņāz vīri jau tū bōjūti pārbeesnāti. Ku jaunam
 vēl tajad jaunot augis st. strūkha bīlpuoģā balss, kad
 vīri, ap ~~vīri~~ 1904. g., kādreiz, Brazovski pamaiņis,
 kļiedjis: „Sīket Brazovski!“ (Beūne Spazobedaro).

Papāt jaunus vēl stāķij, ku Stepana-Kravcūnska
 apai Slezera Krievija, ko vīri tulkojis (I/II, 1906-07)
 vīri nodēvīs iđstāvāi tālai Z. Zubara gram. apģā tudeļbāi
 „Finatne un Dzeve“, kur galvenais darvājs bōjis vēcāis
 Sienas lapas K. Tūteris. Bet vīriam pējallot, ku tas vēcājs
 joda vīri, vīri bōjis jāt lēls bledis, ito vīri apģīrdējis aī
 ko cīklem. itū vīriam, ~~matrāt~~ honorāru jau nosolējis,
 Bet neapmaņsājis ne gredā, pēdēji vīlaidols vāds neņņāz
 satikēis, un uz vīrtakūn vīņāz vīrtakūn dējis.

R. 1938. 4. I.

Bibliotēnā atkal dzīgan nemiēnā un raiba dēna. Ap-
 grūnā, nārdamī uatīs ar jaunām bērtām, estō pēc estā : doe.
 K. Kārklēt, joprojū nomocēdams ar jaunā Blau mānī
 (kad mēs to monogrāfijā uzrautis?), M. Rācenis, pērtur uatīs,
 kas tē, loti gribēji mānī vērēt un ierāitēt lēdāfā un
 gūtāfā darhā - bēlsogrāfijā pārtādētānā par stēkūlētānā
 un do es, pēdēji, būtu mī, vārbūt, uzpēnīs, lai jau nē ar
 pērtētā pūktā, jo tas ī hids darēs, bet vīpam, Rācēnīn, vālofā
 lāvis jvēst jaunā nodomū P. Dardzāns; tad Jēlma
 Balcerē, mās draudzēnē K. Sūnas dzejā Cietā, K.
 Bradmānīs, kurtis un plājis vā arīnē, nejinjati vāis
 G. Blauks, P. Lēfās-Krūmītis u.c. Lēfās-Krūmītis jau
 estādi vārd un vāp vājīs vārd, tā bēlā vārtāfā, dēdžbā.
 Un vārd vīpam būtu tē dardz ko tērt jau par
 vārtē vīnā aplanu vārdē, jau vārdē vārdē vārdē vārdē
 "mūlētānā", jau vārdē vārdē vārdē vārdē vārdē
 un "grāmatu vārdē vārdē vārdē, ja mān būtu vārdē
 vārdē vārdē. Bet jēdā vārdē vārdē vārdē vārdē, tad
 R. 1938. 7. I Jāruvā vārdē vārdē vārdē vārdē vārdē.

Bibliotēta Richards Rudzītis, nelabojums: deābrts
 un cūstājs par savām Baltās brālības idejām. Arī
 nojētiem tie, ka nāks dzimnā ēra, kad viss lau nūms cūstēku
 stāpā būs zudis un zems ierīti jūstis "paradīzes zeme".
 Šai jūnā vīri atgādnā pārliecinošo krištieši vīriem
 jēdabū, kas mācīstās vecuma doļnās zīde un grīdā valodu
 plūpā pārliecībā, ka tā vīriam nodērs arī aigūnā
 dīst, un atnēglos pūto vīriem studētāim tur. - Rudzītis
 vīdūmēr nojēdnis Rēriča b-bā, kur pulcēstis Baltās brālības
 cūstāji, par reālo bē unaf jūdri nedomādāmi. Pat
 jē Dāgors vīris neirib vīri kartēs. Ar lidām no vīriem
 nākas man tajad pūlējēst vīri, lai tulko Sūdhamu
 un e. filozofos vīrius Dāgors Rēriču d. dājnāman.
 Ši jūdēluc vīriem par to jūdē.

R. 1928. 13. i.

Jūna Kadola 38: dīpūnāmas doļnās (dīpūn. 16. i.)
 vīriem jē vīri mācīst, mājā draugu - vīriem
 un mācīst vīri pulcēstā. Sānā vīri: mīriem

87

Prēdētis, mātkonīks N. Štrupis ar kundzi, dzimēlis
 Vilis Čedrovs, dzimēlis A. Francis ar kundzi, dzimēlis
 Aleksandrs Čuks, žurnālists H. Jankis ar kundzi,
 dzimēlis Oļigs Raiters. Ļaudis vajāža doļļu dzimē,
 vīlētāti un patēlam, jautas un nojētas pārmas,
 ar dzimēni (maņas mātē Aleksandra Kadile, kurai
 mānda un loti mala, gan maņiet pacietā, bet tālma
 balst, nodzēdāte mōrātas dzimēnas), mōjka (zēleja
 Prēdētis) un daļam deklamācijam (V. Čedrovs, A. Čuks).
 Interesanti daļi bēdi stāstīja par savi V. Čedrovs, meddams
 lielus smieklus savi nespēlot. Piemēram, tā vārds par
 dzimēli Čestovinis ūdeņos dabūjis 3 dolnas stingra averta,
 jo uzrauktojis un tā vārds tāt lēktā, karapūktā Dņņņņņņņņ
 kalpodsams, no druktājis to lē pūkstūrēdas atkaņjas.
 Soda vārds mācīes dzimē & tad, kad bijis karadēlāts
 jau cauri un pūlōdas māņjas. Gadījies vēl tā, ka averta
 telgas bijūt as pūlas un tiktai pēc pusdēnas novārtōjis es
 tā, ka arī vārds vārds odu odu izceļ. Pā tā

stingra aretā ar noteikumi stingri, tad ar lasst, plūvēšanu,
 bijis atļauts tikai reģlamentus un garīgus rakstus. Šis jau
 parādījis Pāpava Rakstus, ienu sejmā, ko es patlaban bijis
 arhivā uzdevinājis, un teicis, ka te esot tāpat kā pēti
 raksti un viņi gribētu tos lasīt, tomēr dežurējotais ir yvelis
 bijis estādas domas un to nepredāvis. Bijis vēl pāpavēšanas
 ar reģlamentiem. — Kadara dalībnieki citādi bija diezgan
 omulīgi, tikai St. Francis māņst tā kā veidrotības un pāpavē
 stila, stīji tāds Roberts, kā netī teikt — pūn telosents, lācīgs kā
 iekšēji, tā ārēji.

R. 1978. 15. I

Bibliotēkā kapt. Kārlis Gutmanis, kas stādā mūžs
 ģenerālitabā. Mani kara brēdis no Siguldas pulka laudot.
 Vienukāns, sirsnīgs, plūvēlīgs un taiznīgs cilvēks, patīcīgs
 darba brēdis, kā man teikusi estī irāpnielli. Mani jau no
 pulka laudim veicinājis un labprāt patīkās. Arī man
 patīk ar viņu satīrties un parunāt. Interesejas, loti
 arī par grāmatāns, īfrādījā Bibliotēku, par ko pūn dīkojniecāns.

R. 1978. 17. I

Pie Pajās nejuāi sajadās Kārlis Krūža, parāis, majiņš
 majiņš, Kārlis Šalbe, paslakt diļģau spireto un nosto, un
 Arturs Baumanis. Šgata jārma man ar Krūžu var vīra
 jodu antologiju, kurā vīt iēguldoji patiegi daudz dautu.
 Agrākē tulkojāji, atskārtot Sudrabu rēģu, tulkojoti Cielato
 tilgu, laikam, no krievu tulkojumulau, tālab aizbraukoti tā
 no oriģināla. Vīpi centis turētis oriģinālam turu veidam
 saturs, bet bieži ar formas joku. Krūža pats domā, ka dautis
 got vietērosi ydēris.

Bibliotēkā Fr. Džeoma no Kentons, kā allag, jaunības
 gvara un dzejas nodomu vālus. Jauno dzeju krājumu esot
 gaudrā jū nobeidzjis, tārai vēl vof krievi sija vof.
 R. 1918. 21. I

Pie Gulbe (ittēvā jse A. diālta) saruma ar Andreju
 lypiti par Rabondranatu Dajori, Džeju Londonu, Vili Laci,
 Jāni Sārtn, ar Kārli Leinpu, Jāni Sudrabvaldu, man
 brati u-e. Arī lypiti Džori atjirt par dzeļroģu
 mākslindā, kāi dzejimūnāts jpar vīru vīpi vāmot.

Kops uenot uenāta gēta pēnastit tā drem, ka Džellam
 Londonam un Jēnu Bernam, kurus ar vīri labprāt lasot,
 ka itā nopretmā literatūras vēsturē (pirmā franču
 laupna) uenot uenāz pēnastit. Vīli Laci un J. Sāstis
 kypstis neatpist, pēdejo apzīmēdams pat par ito diletantu. -
 Sarmā pārtinot, kad duok pē diatitā Alfons Francis
 honorara lētis. Lai jau tas tajad spēlē literatūri bebu
 lonu, kypstis vīri tonēi uzpātā par tādu pat diletantu
 ka Vīli Laci un Sāstis, kīvai iedomājam.

1938. 24. I

Rayas vesuālā rāstāpānās ar prof. L. Bēzēnu, Jāni
 Jaunūdrabotni, lēn Sāulni (pē Kadla). Garāda sarmā
 ar prof. L. Bēzēnu un Jāni Sudrabkalnu, opēti par
 vīri Viena bezdēlpi lēdo, ko vīri gībst izīrēst Kultūras
 Fondā pēdalpōšanai. Kādas esot manas domas? Sarm, ka
 par to ar tīkai es, bet nāty literatūras, vēstīgas

literatūras draugs varētu tikai viļņoties, jo lai gan
 grāmata nav nekad būnuna darbs, tomēr tas sakopotās
 miniaturās ir loti skaistas, un Sudrabvaldis jau ir
 tik labs stilists, prot par katru vārdu rēķināt un mātkli-
 niciski aplūgt. Esmu pārliecināts, ka tas būs ļoti labi, ja vārds
 saplūks atgriezties kaut arī par tām miniaturām. Ja tikai
 to iespējams izdarīt. Prof. Beizvārs domā, ka viņam izdoties
 to izdarīt, jo vārds tad nosauktu nojēgtu arī citos apiedojos.
 Lai gan noteik, vajadzīga jādā labas prozas birkus un
 tik labi nav. Un Sudrabvaldis stilu, tā jau teicu, varēs
 ierīt arī vēlākos paaugļos, ja nu arī miniaturām saturs
 neliktos vienādi līdzas dzīvības vēroj.

Ar pirmsudrabotņu daruma par jebkānu vārdu,
 izpētīt pret kļūdi. Tēteicu to, ko jau sen jādā lietojam pat
 ar jēkām: grauzdētū cūkum ūdenī, un arī kas tū jēkām
 ar iesaler ekstraktū.

R. 1928. 24. I

Lebrauca uz dažām sludinām P. E. unaiņa.

1938. 25. I.

Pie Rīgas refūsa satikšanās ar J. Jansudrabotņu,
 viņa meitu Lolu un meitas vīru V. Stepleru. Jansudrabotņu
 uzstāšanās, esot arī pusdabā. Kas zina, uz maiss, jau otrreiz
 Jansudrabotņu uzstāšanās "kapitāla onkula" lomā, "izmaksā".
 Man tā uzstāšanās, jo arvien man jaukāk atcerēties "izmaksā",
 lai tas būtu līds vai mazs vīrs. Aizrašanās domās un idejās.
 Jansudrabotņu atbilde par dzīvi Austrumārijā, kur ir
 mūsdienīgs stādus lauks un dzīvnieki, atbilde dažādu
 interjūtu un jautājumu. Īpaši, ka patlaban tairotes
 valstī par vīru to atbilst, kur ekspozīcijā ar vīru Jansudrabotņu
 stādus. Mūsdienīgi, lai raksturo vīrus, plašākus mērījumus,
 jo piederībai ir laba. Solījās, būtu jāpārskat.

Atbilstoši Jansudrabotņu, stipri interesējas par
 savu biogrāfiju domas. Vārdnīcā, atbilstoši arī vārdu kas
 zinātnes, lai par vīrus, vai dzīvnieku pasaulē. Uzstāšanās
 daļas papildināt datus.

1938. 26. I.

Ārī savādi! Ir daļa dziesmas radstoju tagad, kas gribētu
 dzīvot tikai no uzjāvītiem, no patēriņi tūkšām frāzēm, un
 prasa to arī literatūrā. Tā Patas valstnieks tā Pajori
 ne tikai veatjūt, bet pat noliedz; Poni, Bārdi u.c.
 apmāro. Un tomēr tānta ir dāji, kas cēlīs tūsas pē
 tīlu dzēlājiem valstniekiem. Tagore pat, bez kādas vālamas,
 bez oficiālas adptārdības, tik smilots, ka viņa darbi ir un
 ir tānta, jādod viņu režīms pēc otra pūmā ēpēdumā.
 Nūpat rak ļauā dāji un Pasaule pūmā ēpēdumā, un
 jāpēt gatavot pūmā ēpēdumam pat Jora.

R. 1918. 24. I

Draudzīgs aicinājums un jeb gramatniecības sūmību
 arto Nacionalā Operā. Jāle, jau vairāk oficiālas un
 pūmā tūma publiskas pūma. Druvas esada uzrūma, sāpūmāji
 tūla, jora nabādāji, uedzora, nenozmūsa, kurā uelās
 reuzdārent uotā, ko sauc par līlu laikustu. Līdas,
 brieņūsi jāmocēta, no atēvīdīkīlu vārdpīkīlu it dāi uozjā
 salipdūnta. Man būtu ~~tas~~ kauns ar tādē uztā lē,

un jõe tam uel tik vägi, bez temperamenta un affektivna,
 ystātes. Džīvotāis uopā vāi autā — kora dzeļņus, Graubora
 mūžņa tā puslōz cēšana, lai jau Tablonija. Bet pārdzām
 veidēnties, banāli un bāli, samocēti Aleks. Juma vati
 jeb ~~st~~ ainas² no tautas pašatnes. Tiri brīnumi, ka cēvōdēn
 nav kauna, domāto dūrdēn bīdi "koplōnat" ar vōpnu
 tādam uemāktvīcētām bētam!

1878. 28. i.

Tirijar brīnumu, man uccēti dandz vāda dēmas
 dēicēnu un laba vēteņnu. — Pēdārā dažas stundas
 adzvadspām bīdāi tūs vēr pašatne vōlas bīdri: es, K. Cēlētāi
 un K. Jūtēs, t. i. vōji tūs Kāli.

1878. 28. i.

Sarūna ar J. Rajnu un J. Kadli par Viņņu, kālārā
 ar Viņņas kop. raustēm, ko Rajas pīma grib izdot. Nēkūtu
 uellāts brīnumi, ja Viņņas kop. rausti izvadtu paratē

nāstā, tā jau daudziem estam un pa laida biedriem:
 Aturoteram, Janyndabstam u.c. Bet man nepatīk, ka
 tie iram nāk lēt un tie dota lēt tāda jau daudz apoloģiska
 veļarsa. It nā Dīza lēt kas vairāk un lētāk tā
 estī un pa laida bēdi! Dāns Estotūrotūre iram
 irādī, paņam estādu netu nēā irāt pat un dāji estī
 tajad iram gūt veldēt. Sārdī jau un irāt pat savā
 sītūlī ja irā redoutā, jo iras atmosfēra irāt ir paņaudī
 nēvle jalon, lēt ar pat sū; no dēfā rbraucis pōltitā, kur
 iram paņam irāz rēstēja gēta. Pat ja iram pōprietā
 Nobela pērujū (var to, dīrd, tajad cēstotē, fōndmas apōrdas,
 un to, nēvāz nēvāzū, irānāfā, ka tīkai to pōprietē
 lātūctūm), un dāns vēstlā ar to nēvāz nēvāz.

Dīza ja irā dāil rādītāmas lieluma jōtā nāv ar
 Rāinis, ar Pōuks, ar Svalbe, kas aug un ar nāstū
 aug ar nēvāz lielāi. Un tālāz nēvāz jābūnas par
 tīn, kas iram gūt veldēt pat lielāz par tīn ar nēvāz.

tīn, kaut arī vats kīza pīn to lasta cēnsas stāstāt
 (kaut to kēn un arī sūmbolā) patēbes cēn nu vān vārdāns
 uz pīnspāliem. - To klāji tad arī vārdēn Rāpam. Dōnāji,
 ka vān to kēn labi un vārdpāta, bet ka Kadris nu jau
 zapāta, to gredn vārdēn.

1888. 31. I

Jēferta pīnspās fonda pīnspāpūlce. Sanāstūsi
 tīnāi š bērdi (valdi kēpēpāstot), pīn tam no kēn pārdēn
 klāji tīnāi uz vānā depūst vārdēn. Tīn kēdīji pārdēn ap
 vārdi, vān to vārdēn. Pat tūn klāji ar kēn vārdēn
 apvārdēn vārdēn un vārdēn kēpēn kēpēnā dērdēnā
 pīnspā! - Tīn vārdēn tad, ka vārdēn atpīst vān
 vārdēn, pīnspās fonda kēndēt, pīn pīnspāpūlce, uzcelts,
 un to jau tādā vārdēn, tūnspā vārdēn vārdēn
 Jēferta pīnspās labā vārdēn dānā.

1888. 2. II -

Bibliotēkā Jānis Rudzītis, vai uvertu aktual es
 kaut do nolazst Radiofonā. Bet tā tā man neta nav,
 tad jāatbilstas. - Mājis unlam paradam itā Ēnuapa
 45 jadu atceci par jodu (2.11). Annācis un J. Silis.
 Ēnuapis kungst, ka 45 jadu lastā maz ko jāsni edzis,
 jo ja tā uvertu apstātotis, tad vpru novē tejt jau
 kā labu bibliografu, ne dzējvotā, lai jau tāvri pēdefis vrtē
 gūlētā hst.

1948. 3. 11.

Jutas Maunhas doktora disertācijas aptāvēšana par
 tautu Ēica Bādas pasaulē, upstāt. Universitātes vltā
 aula nā krtisū pēlārtā (ap 500 vai 600 cilvēku), īpati
 jaunatne, bet bēlais nārunis pabēl nēpuse, gāitēnos, jo
 nedēk iellā (un ap 700 vai 800 cilvēku). Tāde pēplādēnu
 nāv pēredzējri nēnēnas disertācijas aptāvēšana nāv
 universitāte un tālab facultates radibū, nāidē var
 redzēt, tā ū poluņi pārtējri, jo ~~de~~ deļaus

prof. K. Šķubers sapulcē sejo pēdā maīda un
 tādai mētafā rokām. — Pati disertācijas aptāvēšana
 arī veldas uļgarastā ilgi, no plust. 11-16 p.p. Oponenti
 cēdas it uā apyāt atulātā dōspūtā facultates sēdē
 pēpēnto disertācojū. Rīzi tūs bejšan pamatojī un
 dīngri oyonē, it sēdētāi prof. d. Bēr zotns, drupēu mazāk
 jau prof. St. Kolbusēvskis un prof. P. Dāle. Rīpēu
 asyātōjī un ar līdu erudīcojū tonēs atbald Jentā Maurosa,
 jau būjāu mazbet pavāirak īpplūpēma, lēt ar līdu
 pārloceļas spēku un lafātātām foratānuam. Nevēns no
 clauztojīku tālab nebūras, kad profesura, pēc ojas
 apyprīdes, īevak m parludma kēnuum: promovēter
 Jentāi Maurosaī pēlīvēto doctores gradus Calthi filoleģijē.
 Tā ī pēma doctora disertācija par loterā m tenatō
 vīspār mūjū universitātē, un Maurosa ī pēma

27

sieviete, kas augsto doktora gradu ieguvusi šai fakultātē,
tas ir pati par sevi jau ir liels un skaits notikums. Bet
arī vērtībai pašai disertācijai ir liela. — Pēc paziņojuma,
klaustāji jaunai doktorai jānosloka lielas prasības, kas
licēma, ka viņai ir liela atbilde arī jābūt drošai.

Klaustāji ir arī no raksturotājiem, kā par brīnumu,
redzēju tikai dažus: Richardu Rūtjoti, Jāni Veseli, Kārli
Škautu, Justu Dāli, Karolu Dāli, Kārli Pūksī, K.
Anciti, Jāni de Lazdu u.c. Diezgan nūlētīgi izrunājas
Veselis, šķēršļaus, ka šī disertācija un ļaunā priekšnodoms
licēnot par labas gaumes un uzturēties šādu tūku,
jo Bānda tāca esot pārdarām individuāls un diezgan
haotisks dzīvotājs. Atbildēt viņam nelabvēlīgi, jo ļaunā
drūzma Veseli atbilstoši uz ceturtni. Arī šādu
labvēlību un cēlību, kā arī, no profesora draudzības
apzīmēta Prof. J. Endzelons.

R. 1888. 4. II.

Bibliotēra Kārlis Šants, mūžam kustīgs, mūžam
 jauns entuziasms, kas interesējas visiem par teātri, bet
 sevišķi dzīvi arī par literatūru un mākslu. Pasačis un
 atnevis man parādīt J. Jūniam saņemamo brīvības
 vēstī - sudraba kaluma papīra grūzamo dunci,
 ar analģi šķīdētās jūm. Daugavas amblesmān pēc
 N. Šmitska veta un darbinātājn (17 tā sauktās jaunās
 groades, apustulu) reģistrētā nārdem: tur Veronika Šteberte,
 Mirdza Bendriņe, Kārlis Šants, Kālis Edrovs, Arnolds
 Špalyns, Jānis Rudzītis, Aleksandrs Čaus, Er. K.
 Adams, Anslavs Eglītis, Pēteris Aizars, Jānis
 Kādolis, Jiturs Lode, Jovaida Lazda u.c. Interesants
 un oriģināls vēstis, ko spējis iedomāt un ierīkot
 tikai Kārlis Šants.

Ķēlāk arī Jānis Šmits, kādreizējs poetas Kolumes
 autors. Krievu uzskatu atvērta, doļģan raģots, tomēr Tapd
 strādāģot atģual Roģā.
 R. 1938. 5. II.

Maza sapulcēšanās par Juntas draudzes vācņu disertācijas
 aptārēšanai par godu. Vieti: Luīze Janča, Hilda Brehmān-
 Stengele, Elīza Rozentale ar jaunmestru Vilimjonu Kundzi,
 Richards Rudzītis ar kundzi, Molotaja Puže no Lielpilsas,
 Paulis Petersons no Mūrniņās, Pēteris Ernauis, Jānis
 Janders, Zīne Vīnkale; kā mājas tēvs - Konstantīns
 Raudīds. Pasēja dažas stundas dzīvas un jautras
 pārrunas, jo arī draudze atspoguļo no mūsdienām
 vārdārlaus pārbaudījumu nolūku.

Rīga 1938. 5. 11.

Literārs vakars par Atta Kenipa un Astras Dāles-
 Kenipas. Diezgan liela un raiba sabiedrība: adv. V. Dāle
 ar kundzi Karolu Dāli, Viktors Eglītis ar jaun Hildu Vīli,
 Ernests Braštrūts ar kundzi (Deltu Medaīni), Jānis
 Kadilis ar kundzi, Kārlis Strauts (vācāra vadītājs)
 ar kundzi, Aleksandrs Čads, Ēriks Adamsons ar
 kundzi, Anšlavs Eglītis, Pēteris Ernauis, Jonaīda

Lazda, Marta Silabrice (2), Knuts Lestis ar kundzi,
 Antons un Pauline Bārda, Kuzlā kundze / no Beļģijām-
 (pils), L. Brantes kundze, Purnala kundze, Jānis
 Rutjotis, Miklavs Strupkis ar kundzi u.c.

Atis Kensts referēja par V. Eglša jaunā dziesmu
 krājumu mana pasaulē, dziesmu jaudīgi patriotiskām
 un aizrādītām uz latīņu pasauli. Jānis Vezulis turpināja
 cildināja tikai V. Eglša latīņu pasauli, kā parasti, neizšķinot
 ar to daļiem savu dzīvību. Bet it sevišķi no latīņu
 aizbrauca jomā parā spēcīgā sferā pato Viktors Eglstis,
 Jārdams pato šai celt un celt un celtus, pilsētām Ft.
 Bārde un K. Šalki novērtēt, literatūras vērtībām
 pārmaest u. t., tā daļ pat es beidzot uverejū rocerstis,
 netos pārmaest un dziesmu Marbi, norādīju, ka V. Eglstis
 jomā literatūro lomā pārņēmt. Sam vārdu Marbum
 apbrīnām tikai tad, kad vēlāk man uz to aizrādīja,

jo pats es nedomāju Eglstīni ne upbūvēt, ne pārnest,
bet aizņēdāju tikai uz vienu cīto veta un ja veiktisēdā,
kur vīst pūndlasiņājos veiktisēdā, unad veicēndojēs, tā
vīst pats to idomājes. Pārnuas pēdabpās velt, tajat
stingri kn ēpēdāni, Jānis Rudzītis un V. Stupkis, tad
aofstāvēdānēs Jānis Veselis. - bructa Oratūra reprints un
tātals pārnuas nenofaidojis, aofjān, jolēja jaunēla stundā.

R. 1948. 6. II.

Bibliotēcā Arīds Orasniks. Starp cetur, pārnuas
par V. Eglstī, A. Čaku, Ēvma Adāngom, Anslānu
Eglstī un Jantu Maunp.

Kēlāk S. Grānter-Plūse, pārnuas par coterētūm un
grān.

1948. 8. II

Rec. Gorkas uz tur esānās Rofa, un ar adbrauca
Emanis,

R. 1948. 9. II

Bohlotēnā M. Jopers ar savām dramatisēm .

Pastārk un pēnētis arī Bedje Tristana un Zoti, kas
nātiot klāpē ar jaunām Plezja asējimolēm. — Vēl arī
Rogas pils. būvju valdes folium producentis M. Kalvītis,
vēlas mainīt konsul tēntu pēl raustriētā folium, vai
arī lai es sarauktot scenariju Atmāterā, Pānuapra
un citu bofr. folium. — Vēl ar Art. Baumānis, māc
brālis u.c.

R. 1878. 11. 11

Uzjas tās pēlas dēlas katru rādām noņemot
pazīnās gada asparozhas kurso pils. darbinātām.
Lentori unā tīpī valdegrūtāis vāpās, nolauzoties lēlas
tā, ka nārdā kārtā vārdam vēlur vēlāda galvā
vārdy vēlur. Pēt itēntā tā un nārs. Kā katrāi darbtāi,
tā arī cenā dūlka uplūstamam un līpēlēm, ir
vēstdarbtā un vēstlīpēlī, pēte tēla, un nēma

tik veidojotā tā pašas izveidotā un. Spriežot
 un Kīnā labi redzam, ka pat vajadzētu apbrīnotā juse
 spēja dzīvot ilgu laiku vietās, un daudzi ir
 tiepat bēstaus un daudzi tā apbrīnotā, tā apbrīnotā
 atvairstotā, tā labi parādā ir pilnīgi veidoti. Protams,
 pretējiem un pretējiem arī jāpārstājas, un ~~ja~~ civilai
 pašai sardzībai domāti arī tie kausi, kas šodien udešizās.
 R. 1838. 18. 11

Dr. phil. Juntas draudzes priekšlasījumu
 vārdus vārdus. Publiskas interesē par to, tūri bīstams,
 ārkārtīgi laba, konservatorijas jautā tik jāpārdota, ka
 gūti domāties, bet laba daļa (varbūt ap 200 cilvēku)
 uzturā unoy dāva, apspiešana. Man šī runa
 2 stundas, bet ne visi pārdomāti. Daudzi par spārdsto
 jautājumu izteicās un neapmierinātā jūtas valstīs,
 jo udešizās viņa nepaidēti šķīti, pat epikūru dāvēti.
 Man personīgi šķiet šī runa, un šķīti

stēdplūs paņņam pētījs. No rastiņi oļbu leņņfā
 veļņņ paņņam maļ: Rōchardu Rudņņi, Kārli Struņņ,
 Jāni Jānderi u.c. Ļ uņņamām dōrām leņņfā
 veļņamājs ulmāļ eļ.

R. 1948. g. II

Kāds Būdņņoles, ģramatņņiņņ, kurš veļņņ pēņņoreļ,
 (izveļņņ Bēņņera izdeņņmā)
 sōdņņ pēļ maņņs bēļņņotēkā ar pēļņēļļēņņmā, lai es, vai
 nu es, vai kōņņņ ar J. Maņņņņ, izņņēņņ Tuņņotē
 un maņņs maņņs pāņņā pēļņēļā lāņņēļņā izdeņņmā
veļņēļāņņ. Tā kā veļņņēļāņņ reļņņēļā arāļņā veļņņēļā un
 tēļ lāļņā veļņņēļāņņ arāļņā bēļņēļāņņ, tā tās
 Tādu darļņā noņņēļāņņ dāļā tās veļņņēļā, tad
 aizņņāņņ, lai maņņāņņēļā lāļāķ veļņņēļā, tēļ
 darļņāņņ pēļņēļāņņ veļņņēļā. Esot pēļ maņņāņņ ar
 prof. P. Sēņņēļā, maņņāņņ tāda ģpēļāļēļā veļņņēļā

107

veesot, un kņapat lali to darbu varot uzpildēt
g, lai cits, kas grib nojēti parādāt. Betas apstādīšanai,
atstājot pūstājumu lody tur, jumtalam atulatu, bet lollas
toner, ka neupnešos ne go pasaku tulkosam, ne redzējam.

R. 1978. 24. I

No 26. II. - 1. III. paimdojot darājos pie zaiem
dekatim. Džive tu ut mīa parādā lenā mājā
laulu darba džives gaitā, betas lollas džīvīj uau
manāms. Un toner, veloti tajad pū i lēti nava rofi
pabūstis, tūm pūm. Iga nūža nostesunam. Bet pūstā
skata uz džoni, pūceļodes pū katm budi, ko dževs
vāl pūstīj, uti uau džandgūtī. Lollas nojas dževs
bija rlt, parasaros, pūstā. agri pūstā. rlt.
Pūstā džimā dževs pūstā.

Rosa 1978. 2. III

Vakar un Jodabā Jēvīti ģēla izrunāšanas ar atvērto
 virsmu Brenneri un viņa partāri Buchholcu, kas Jodabā Jēvī
 izlaid latviski Društots un visas nakti pasaka pēdīgu
 izdevumu. Neapņemas tomēr, bet apsolys jaun atkalot
 un labotību, ja redzēsim uzlabos naus brālis. Be
 tā viņi pārīdām tad arī palika.

Rē 1938. 3. III

Pirmās plānātais ģimenes vaktas, ko mēs jāmācām,
 Vēpārus ilgā kopdzīves laikā jāmācām. Ģimenes mājās
 ar jaunīm mēlot. Vēlām no Vecjebalgas no otras puses,
 naus brālis ar jaunīm no otras puses reprezentējam
 ģimenes; tad Kalvīni, Austra un Oskars ar jaunīm
 arī tikpat kā jāmācām. Un tad turāto draugi un
 vajākas varstāvēti: Jānis Kaddis ar kundzi (pēdējā,
 kas nodziedāja tūs ģimenes), Ričards Rūdžis

ar kundzi, mans audzēnis, tā kriet, un kara bēdus latīņus
 atbrīdinašs ar pu laukā, literāri labi iplotots un ierīgs,
 kapteinis Rob. Ozis ar kundzi, Pēteris Ernauis (kas allāz
 par mums dzīvo Rīgā - Braucot), Jēnta Maunpa, K. Prandive,
 Jūlijs Silis, Elvira Sukuja (mašas skolotājs) un pianiste
 Anna Kapteine. - Valsts un itēja, loti dzīvās pūtas parotā-
 jefas literāras un sadzīves pārmaiņas, jokus, ko jūstis daudz
 partārtīga Silis, un ierīgs omulība, tā ka visi lūtas
 puslētji iguļkonati un apmīlkonati. Sūiras lūtai apjūst.
 1/22 nakti (no 8. uz 9. martu).

R. 1928. 9. III

Māfā uarot, uz olas pūnāca Ki Jūntā. Kā parasti,
 moralizējošs un loti nūms, pārslādašs literārus un
 sadzīves pūdeja laukā notikumi un parādības, atnāca lūdz
 ar māfā. Pārslāda veltījumiem jaun jaunam Aatā graduatū
 dūdēlu uleiers. Rēta ar ja jūstēja Sigulda. Saku, ka tūps

R. 1928. 11. III
 braucis par uleiers, ja uarotēst Rēpā. Pā daudzī dūst.

Izsaukt Eiropā pēdējos gados sākusi ir attīstīties tā
 liela laupītāju politika, kad stiprākais, jaunais, kā vajā kāpēc
 acīmredzami nav pēkšņi drosā arstācija, sagrābj pēdējos
 vīlus un aļņus. Tādi auti norisnas uelien ābešņā, bet
 arī jādā Eiropas rīdī, Ķiduseiņojā. Bet tāda politika kanon
 kustama vīlusi tēn, kam no tas jūces, bet tā loti būtama an
 jādā tēn "betas laupītāju politikas" tai jādā tēn un
 pildojē tēn, - jo cilvēka instinktu iplaidība veizlējamī veld
 pe tēn un jādā tēn sabrukuma. Vai visa Eiropas kultūra
 un jādā tēn cilvēka tēn tēn tēn tēn tēn tēn tēn?

R. 1938. 22. III

Re. 1938. 5 nedēļu tēn nodzīšanas R. 1938, kas tēn
 K. M. 1938 un G. 1938 tēn, E. 1938 tēn tēn tēn.

R. 1938. 6. IV

Ēnu pieris atzīnēt, ka T. g. 26. martā piedalījās Karoga
 pasūdzēšanas sūnības Rofas p. Cuseula (46.) pamatskolas
 898. mazpulkam. Karogu pasūdzēja Rārtijas Pases biedrība.
 No vienas puses, Tādas sūnības stiprina patnārtizma nāzītu
 un tradīcijas, kas nepēdēsamās nacionālās apzīstas dīpnozīšanai
 un aptāzēšanai, un ir iēpēcīnōtā, ar tādu dedzību un
 nozīetību tāj pārtzōvā molas pūmatne. Bet no otras puses,
 tēm nāk ^{parasti} ~~konkrās~~ lēz ar klaut kas vāpuzp, patētikā
 patēzē, demagōzīzē, kas labi nepān ar cōvēta dzīvātās
 dabas tēlūmē un prasībām un mōderna mājē pēpā. Gūbas
 atzīnēt, ka Cuseula pamatskolas pūlēvūklus A. Mānolē, kas
 man draudzē un mani allāz āicōnā mā mola
 sūetnē un sūmīnē sadzījmes, no pēdējām negatīvām parādībām
 programās nērtā dīcūnā pēē rēpēzē ir centēs dīpānēt, un tā
 vāllas dīvāca dēpēn patēkoms. Pūnā lēz pārtāzē
 nūnas bīzē pārdandz pāras un pārgūdras, mājō dīpātulē tālas.

R. 1938. 6. IV

Bibliotēnā 8. Kaudztes-legendā kopā ar Andrejevu Kaudztes
 kalpojā un kopējā mārijā jēnām. Pēdējā dēls patlaban, loti kungs
 ar jaunu mārijā, Pēteris šķūnca, un tā viņa vouchuņji Pēteris, un
 vēlējis es apmetēt ar mani. Dzeve pa šim padomē esot ~~pa~~ gājis
 lajādi, kēlaka kēpa loti grūti. Bēži viņa atceroties ar kārtēnos
 aizvadīto gadus. Pa šim unādama, partāto, tarp otru,
 ka Kaudztes mātišs un Lipe vēc kara kārtēnu dāzja esot
 sadedzinajusi Andreja Pūņura un Kaudztes mātišs Līzi
 rakstītā nūlētošas vēstulē, un tai vēstā ierīkojusi jukū
 dāzjū, koku, ko abi koposī loti garai māsei. Tas kopa dēzēn
 plado izveidots, mātišs tur kopa ūstārijis vultiti, pil kuras
 bēži sēdēja un rakstīja jaunos mēi velle laikus un. darbus,
 ka to es pats bēži redzēji, ^{un kārtē mātišs to arī apstā jēnājs} No vēlētošas vēstulēm Lipe
 paturējusi šis tikai vēstas Pūņura un velle mātišs
 vēstuli. Tas viņa šad un tad lasojusi, let vēstak kurasilāst ar
 priekšā jaunas kundzei un mārijā. Tikai uopērinājusi,
 ka viņai uovirēt, lai šās vēstules ilidēt viņai jāstā

un aprūst lodi ar vīnu. Vīnas vēlēšanās tā arī izvēlta,¹³
un tā no mēlēšanas vēstulēm nav palicis ne da pasaulei jāsi. Par
tām vēstulēm, t.i. Pumpura un Matija mēlēšanas vēstulēm,
tiku arī es mēlēšanā ar kaudztes lodi runājis, Matija mēlē
mā rādīja tāpm Matija arī vīnas var jāsiem daudzajām
pētījējām, no kurām vareņaji grandzītes, bet es tā vērēna
vareņaji pēkūt tā tīkai Matija. Pij, pēdēji vīnas jirds.

50
K. K.

Decaki jau labprāt jo juēli nav atzīmēsi, un gribējūdi, lai
vīna pēn tādu esū, pat tādu no jāsiemēšū. Bet beta
nonākušū jau tik tālu, ka vīna pat bōjūji pēsta pēderinātes,
ar tūgtojū Kampam, loti dedzīgu pētījēju, kum vīna tomēr
mēlēt vāreņaji. Bet šis dēvēlas laimīgā kāstā izjūkstas
nelaimīgā pēdējūna dēš, jo tai sievietei, kam bōjis uzdots
Rojā uollāt tot dāpēdas kāju bētas un vajadzības, pētīpi
jastomis bēus, brauksēna atliktā, un pēc kādas dēvēnas vīna,
Lofē, pēlūsi apzīmējūtes jāsi vāreņaji Stavouli un pat ~~at~~
vēcēna gribu Kampam atliktūsi... Tēji vēl vāreņaji vīnas
vēlēšanās ar Matija, jo secāti vāreļējūdi un vāreļējūdi

laup dziet pe diatija, bet vet recatu gribu vpa ulemtoja
 sapludis un aiziet. Paka kad vpi redzi peldutu, tie
 varēti salaulātes, un vpa esot dzevam vaterija par jām
 talaku dzini kopji ar diatiju. —

maija jēma tajad dzino korese.

R. 1788. 13. IV

Dzevma uzdevums ir atstāt dzinē vluoti ar maistuma
 zimbolu vortas. Juti edomātes dzesuma tālabu korepanti,
 ierēdu, ministri, unfa vpi tads ir, kas var koref gaditēs,
 tad tas ir iznomums. Bet estādi ito dzesulas var būt
 tikai dzesulas un vllas vortak. Dzesulas dzinē ir tā julle,
 kosuma vai angļu dāzja, kas parairo par dāzja jankumu,
 bet ne betdēstun un nodēstun.

R. 1788. 15. IV

Kad tev apmāc cetruma tumsa, tad atin manu jelta
 kaulkriju. Kad tev gribas dziedet, ko vasa jids jūt un kad gribi
 redzēt, ko dara dailā jivese, tad vajpi ito stabuloti.

115
Lai kad tev grūdas ir, tad jāberzē k'vai roka nedz
grādu...

K. Šallē „Kēnska deta tūs dārgumi”.

Solījumiem — un kaut arī tēlu nevarētu ticēt, jo tie
kūtos paņņam apšaubāmi — ja cilvēkiem vēlmes brīvīgo
preiulstāmas spēks. Piem. pēkšņā rosta nāmas un
vērtīgās dabas laudis, bet arī nojēti ir ir, kam vajadzētu
būt pietuvis tārtības. Ar solījumiem mēdz notātes veģerātoji
māi launm nolūku cilvēki, bet daudzes ar tēlu metājis arī stulbi
un garīgi auli cilvēki, uzjār redzēdami šēku. Tas ir rāda brīzi
Saugņomas tragiķas šēlas gan atbrāvēti iridivide, gan veselu
tāntu un valodu Aarjā. Lēnas, ka iri jēollara notikumi un
jāsgroģības dažu lielu tāntu spēve dšomas tēlārijā pāllaudāmos
Vārdem solījumiem. Bet jala jzūdumus no iri tāi var būt
k'vai josta un ndāme, jo jāsmēroģi uereāti solījumi, launes
u. c. solījumi ir bez droša seguma, tā tad veģbeģamini
ticetājis ved jēti dātārtņofai — tos spēida irstāmas un josta.

R. 1948. 15. IV

Kādreiņ uz paprieta gmu nguetis pa Daugi sādus lajus
mārus.

Ir gūti tik nientāsi, uematloti un patēji, mēģinji
īstēntis, tā to Daugi nēj saros savots. Re istam lēpīstos
no pedagogu un kultūrpūblicitu laika lēdru apmātan uenar.
Uenī bēja ne tikai pūblicitis, bet lēlā mēri arī pu māstīstīas
ar dzolu iējtu un ījūtu, kam pūa īpatnēja īstēntīne, bet
ījolu labi īpūstama un īstēntīna. - "Kultūras cēli",
tāds Dauges rakstlēm mēsrarots, bet kēpat labi kēn wāretn
but arī mēsrarots "Izēli kēn mēri", jo saros savots wāt
uēnēt patur acis cēlota gārso un lēpēdes īstēntīna audzīnātām,
īstēntīnam.

R. 1938. 15. 14.

Mājis Jēlta Ables nenogurdnāmīs īpatnēis M. Jopēis.
kūnības un sēnētis pūm no dūmē īstis, tik dēpīst māstīstīas
īstēntīnas grāmātū īstis veidōsātā, ka nedas īstis
uēnē noīrīst no īstēntī cēlā. Tas wāt lēti īstēntīna.

Pe manis joredz nācis lēstānā vadoma. Ko lai darot
 ar Lermontova Demonu, ko vājam izmēģis izdotānā kāds
 J. Kelle?! Vārda pēc man tāds Kelle plūstis nēss, negāstis
 neviena vāpa repretā darba un tālab esmu nepretiski nopkājots
 pret vāpa Demona tulkojumu. Lai nopkaidrotu, kāds vāpa
 tulkojums, ķerēs to salīdzināt atsevišķās vietās ar J. Rasku
 un Kaudztes krievu tulkojumu, tāpat ar oriģinālu. Jāatzīt,
 ka tulkojums tomēr ir patērīgs, un dzējma pārehibt nav
 jēlams, lai gan, jānējotīs uz oriģinālu, būtu nē no Lermontova
 oriģināla šim un tur it kā atbaltas, veltām ir arī parafrazēt.
 Goyers panta, ko darot, - izdot? Pārņemotīs rēgi pantažūm,
 bet jāla izuāca kādai dāmas varbūtības, un pē tam arī šteica
 preturbis. 1) Nopaidēt Lermontova 100 r. nāves dāmas plūmpe
 un izdot tad ^{pēta rēle (mākslinieciski vērtīgs)} 1941. g. un 2) pē tulkojānēcēsas, rēteit,
 lai vāpū it tad pē cōtēm izdējēm - vē Pofes, Rājas u.c. -
 varibst kāds uzzāmas pē tajad izdotim, lai gan tam veltā.

Runājot par izdējēm, Goyers Goyers pantažūja
 dājus ne vāpū patidāmus padjūmus, ko vāpū pēdzūvōjis

ar J. Rozi un J. Raym. Vēlām bijušās jau apstāvētās izdevumā:
 Astralkas Soneti Raimas Akurāteses tulkojumā, kad Roze
 pieprasījis tos sev, un tulkotājs bijusi griezta kaut tos sām uost
 un nodot Rozem. Arī Raym daudz nepatīkumu jāpēdēroņot
 naidas un norēķinu betās, un vārdi tad un tad pieketojot
 diezgan nesolidus pamēnāmus vārdi kopā kā vārdi kompozāam. -
 Atnejis Goyers man arī sām pirmo izdevumu Pirstam un
 Zoldi, patēji panta un griezā izdevumā.

R. 1948. 22. IV

Tegrozis pirmo jām redāvējā. Kā parasti, daudz
 rakstnieku sapadstis, vienā barā, jo te laba daļa strādā ar
 bērni redāvējā. Sorez kopā kopā Kārlis Gulbe, Jānis Veselis,
 Pēteris Arņaus, Jānis Plaudis, Kārlis Jēns, Adolfs Ess, Jūlijs
 Lācis (tam šāds lūgus Pēteris jous pirmizrāde, sapēnis no
 darba bēdriem par Rozes, tālab loti pacelsts), Jānis Jālis,
 Arturs Bērņis, Akurātesa kundze u.c. Pirstam, daudz
 nepatīkas tad jau par pārdem rakstniekiem, jau

119

par rausti cetur un dpros parā dām, smēli, agrātkas,
joki un paridām ar uopretūka. Veselis starp cetur rādofa
para dēla simetū, jau diegām brādū paugūtos, par kam
loti pūcēfās Karlis Stalhe un cildsnāja Veseli. — Dala no
vīdām — es, bēss, Veselis, sturs Bēzēd — aizgāfās Romas
pafabā ieturēt pūsdēlas, un jaunā melodāna uel turpnofās,
lai jau dērt uel dēl uel pēsa uel malba. Vēlāll dēvca ar
K. Stāls, kas pūdjam vērī te sastopams.

R. 1878. 23. IV.

Saruna ar Rāju par Atjīku izdošanos
atjaunošānu. Man gribētos agrātos sejnūnos turpnoāt,
bet Rāja uelā dā jūnā to uerēlas, grib lai noogzām je pūcēdām
jānu kauldēfās. Jdēnu, ar cetur nozagādēnu. Tā dā izdēvā dēl
vemas tīk dandz uau, tad tūs jāpūcēfās, jō pūcēnis
ir vāpūfās īpārī lēstānām agrāntām, kas man bēzī pūcē
turpnoājūnu.

R. 1878. 25. IV

Ar lielu interesi gaidīju Bupinu Roga. Atgājiņa bija
 pirms pilsētas ieviešanas. Kāliem katru lietu jāle pilsēta
 klausītāji, tā tad arī laudis interesei. Ir viedis, bet, loti
 daudz arī žēls. No latviešu rakstniekiem vārdējs Kārlis Skalbe
 ar kundzi, Antons Bēzins, V. Grēvins ar kundzi, Jānis Jūras,
 Kārlis Krūža, Jūlijs Sili, Antons Bārde. Bupins lasīja
 dažādu žanru, īpaši mācīja tēma baltis, bez žēstikulācijas
 un lielu balsi pacēlumu, tomēr ar vajadzīgu uzsvaram
 atbilstošas vietās. Bupins par 8 atmiņas par Salapūnu, kas
 iepriekš, Plocēģnie Hobocim, tad par dziedot dūnām,
 savas feletoniskas vārdes, kas lasām iepriekš žurnāla - Ilust.
 Rozīte. Tās un tās kalāta uzvarojam viedējās un nu, nu,
 raksturotu, betai daļai vārdes nepatīka. Betai labāk
 to vietā nolasi jās kādu jaunā vārda vai dzejas. Pirmā
 patīkami bija uollausēties ar atmiņas par Bēzins,
 lai jau tas jau lasītas ar atmiņas gramata. Bupina,
 ballas neapūca tik iepriekš, lai to mācīja gaidot,

Ar lielu interesi gaidīju Bupinu Rija. Atgājis ar a
 priemā priekšlasījuma. Kāliem katru liela žāle pēra
 klausītāji, tā tad ar laudis interesei. Ir vīdus, bet loti
 daudz arī žīdu. No latviešu rakstnieku vidējs Kāli Škallis
 ar kundzi, Antons Bēzins, V. Grēvins ar kundzi, Jānis Groms,
 Kāli Krūža, pul. Sili, Antons Bārdus. Bupins lasīja
 dziesmu par tās, ideja māija tēbra balsi, bez žēstīkultāmas
 un lieldu balsi pacēlumā, Jānis ar vajadzīgu uzsvārdi

KRIEVU TEĀTRIS

Rīgā, L. Kēniņu iela 30.

Parters 2 rinda № 43

pa labi

Cena 5 50

1938. 29. IV.

to vietā nolasijs kādu jaunārtu vai dzejas. Turpretim
 patīkami bija uollausīties ar atmiņas par Bēzins,
 lai jau tās pēra lasītas ar atmiņas gramata. Bupina,
 ballas nejuāca tik elpāidīs, kā to māreļa gaidot,

un laba dala ruteļņūces jūtas mazlēt vilusēs.

121

Būpims jau šūn veeš, sīms, kēllas jāt uņņēcēs.
Gaita, uņ natuēs uņuatot, mazlēt uedroša, ai rokas,
vaypms colājot, mazlēt dreb. Tikai balss vėl dēļjau
šingra, notēkta, maida.

R. 1978. 29. IV

Jānuatās forās Jānis Ueļelis, Ant. Bēšjūv, Kārlis
Študent, Pēteris Atjars, Kārlis Škalbe, Jānis Jāļstis. Pārma,
jau uņkardēšas Būpims uņ pūctēlās jūm. Kas bijūti, uņi atjūt,
ka mazlēt vilusēs, jū gaidējūv, ka uņēt dās uņ kaut ko
arāis, jānu, ka to, kas dūmāt uņ to uņi jūpūt. Jēktors uņ
Aosedom dūnkamī pūlūsi uņietā. — Gaidējot Jēli Rōmēu, kas
ēbrauc jānuedēļ.

R. 1978. 30. IV

Latgales šūn jūpas jānuatēs būndēšas eņpū lātka
vīrpūllū jānuatēs. Šogad vradūšēs dandz mīrāk
kā eņtēlū gādēt, kādas 2d personas, ar Aruņjās Komandēri

generāli K. Bērzi un viņa adjutantu kapit. R. Ozi
 priekšgalā. Atvaicēti daži un tāti, kas agrākos gados gandrīz
 nēlād uas bērnī, pēlēmān kā. r. r. Kriatym. - Šodā uas
 bēfā jātada mān.

Purymān sanāksmes uosmāfā rānktot uasā laukā un
 mēfā dēlām, lai uasēti ydārlot oīfās eīfā uetas.

R. 1948. 30. IV

Piedalījās Jāla Romēna sapaikstana, kas iebrauca
 šorādā kopā ar kundzi no kārtān. Preti tēfā Ogrē
 uosmān bēfā iebraucis Rēn kluba ~~priekšsēdētājs~~ priekšsēdētājs
 prof. Kirhenšteins, Valdis Zēnrods un Gobnices kundze.
 Stāstfā sapaikstfā arbetu uosmānīfās preses nodālas uosmānīfā
~~Stāstfā~~ Sreberis, Stāstfā Bērnrods, Kārlis Sualhe
 ar kundzi un uosmānīfā Jēfā, Pēteris Arjans, Jānis Veselis, H.
 Dītolis, Francijas sapaikstānā vārstānīfā un aīfā uosmānīfā.
 Sapaikstfā un sapaikstānā eīfā sapaikstfā un uosmānīfā. Rēn
 uosmānīfā uosmānīfā uosmānīfā uosmānīfā uosmānīfā.

uz Pēteru vidusskolas un kas laist. Pā daudz noformētā vārdi 123
celā, tad šādi dāroji atvadas daudz un izlīst.

Pirkaimēs daži — Jānis Veselis, Kārlis Šmalbe ar kundzi un
meitu, itāpat Bēzītis un es — iepriekšamās ~~stāvē~~
Izraica, kur pie tās kafijas uzdevējams kāda stunda,
runādami gan par literatūru, gan par lolo polstiku. Kas
attiecas uz polstiku, tad Šmalbe daudz rakstās: "Arī draugi,
bet netīši tās rakstās jē malās, man biezīgi nepatīk
polstika!" Bet labu laiku ar vārdu dedzīgi biju biju
runājis.

R. 1918. 1. V

Bibliotēkā, no arbošu nīnīstīgas nākdams, Jānis
Kadilis, apveicnātes un padarīt par savu braucēnu
uz Parīzi. Kaut gan cēts, tā varatī, nosurdnot, tomēr
vārdu nenozēlofat, — bijis vēstis braukt. Daudz redzējis un
mācījis, īpaši Parīzes mākslas pasaulē, unzējos, jāmatīlēstā
u.c.c.

Uzskatā P. Jēsi-Preimanis jubilejas komitejas

tas, ka latvisiem ir sevišķi svarīga kalpa grieķu valodā
 vēsture V. Purvīti! Turpinot balstoties par nopelniem
 latvisiem un latviski, labā kā sevišķi atzina, bet šis ir
 Purvīti ir par visu tā domā. Bez šaubām, grieķu valodā ir
 ievērojams, bet nacionālā jēga?! — Un tad mēs notāsim un
 tieši par latvisiem mūsu nacionālu esmu laika?! Pār
 lietas tautas nodarbī. Vai par to tauta tajā laikā ir
 apbalvota ar augstāko atzina? Cik maz pabeidzas daudziem
 vēl tajā, 20. Latviski pabeidzas jēga! (Par Purvīti un
 savā laikā, par pabeidzas Dina Zeitung 1905. 179., tad
 jēgas Pasaules Jēga 1905. 180-207, Dina Lapa 1905. 182. 188.,
 Maģis Dzejs 1905. 27. un M. V. Mēnesis. 1905. 715-176. u.c.
 K. un latviski literatūras vēsture 4. sēj. 398. lpp. 1936.) —

R. 1938. 17. V

Pēdji bibliotēka A. Prande. Ceļojām Ivarca kafejnīcā.

Par priekšējās Jānis Rudzītis, Rodrigo Kalvītis un Roberts
 Kroders, tā pašā laikā mūsu stundas jēga jēgas par
 teātri, literatūru un dzīvi. Kalvītis jēgas, ka teātris

celot ārs par dārzniecību, un tā gremdejot skatuos mākslu.
 Vārda gan uelofs saucis, bet tas tomēr zemejās uz Jāni Jūni.
 Kad es iebildos, sak' nāi tad st. Bērzu boga "stiprāk", tā
 tagad gūns, jeb "dirasofas trimināts" (Dāles teātri) labāts tā
 tagad P. Ozols, Rodrijs Kalniņš tā uedomājs, bet uopas pūrofas,
 ka teātriem neesot mākslinieku direktora, kad Dāles teātri un
 ilgu laiku būs Smilgis, tālab mūsd. skatuos māksla neplaukstot.
 Varbūt, izņemam tāpība.

Jānis Rubzītis seintki rakstis par Viktoru Eglitā uelito
 kritika par Jāni Sudrabmalu Cizsarga pūmāta neņemta.
 Vēl jātas Egliti izsāms nāi uz dūli. Nevarēta nociltos
 un uelastā to uopā pūlā. Protams, kritika ir uelaktiska,
 prasta, ueloma, bet kurš tad V. Eglitā uelazis tā un uelom,
 kā vēl išturas dažos padipinos, ja velt tādu, kaut beļ. emestā,
 ielēdas. Nevar tācu uopā pūnt par pūm un uel ueltrauktos.

127

Jeju - Pirmas jūdolejas raksts. Autārs ap 160 cilvēku,
un arī pie vakariņu galda, tēri par būvniecību, vādi
75 cilvēki, - rakstnieki, mākslinieki, studenti, diēnīšu
parādās u.c. Kritiķis gan reti kad opej ap šīm jūlestāst
tik daudz laupju. Kallars pagāja apvaldoti un ievērtēti.

R. 1878.18.v

Protokollā Karlis Krūza. Atņējis P. Ernauom iereti
Pohlbūru, jo rakstnā vēl iereti nebijis un reti iedevs brosetu.
Kad teica, ka Ernauom iereti gramatu tāim neciss, jo to tā
vērā locit un jaunlēt, ka reti gramatas paradi, „aptrādāt”,
Krūza paviršam izbrīnījās, bet tūlāk arī pabilda: „Nu, tad reti
taisni jānāca un jāradma godspāk ar gramatu apietis!”

Sarunā starp cetur pērkāramos arī V. Eglēna kritikai par
Sudrabdalu. „Pasakas”, Krūza uzteica, „tas ir pat vēl
labi, jo dod ^{apvainotum} autoram iemeslu pateikt preti kaut ko
jaunu, asprātīgu, smiegu, kā piemēram A. Saulītis

Galda karte

R A K S T N I E C E S

Paulas Jēger-Freimanis

25 gadu

darbības atceres vakarā

Ls 5.-

Virsnieku klubā, 1938. gada 18. maijā

1. Biedrības priekšnieka uzruna
2. Paula Jēger-Freimane dzīvē un literātūras vērtētājas darbā
referēs rakstniece Angelika Gailite
3. a) Skice I. Viņola
b) Scherco D. Goens'a
Spēlēs brīvmākslinieks P. Komisārs
Pie klavierēm komp. L. Reinholde

Starpsbridis 10 minūtes

4. Paula Jēger-Freimane teātra kritikas darbā
referēs kritiķis Kārlis Strauts
5. Paulas Jēger-Freimanis dzejas
lasīs Emīlija Viesture
6. Lotgāliešu rapsodija Nr. 1 . . . Laumas Reinholdes
Spēlēs komponiste

127

Da' g' 160 cilvēku,
brīnumu, vādi
tudentes, sievietes
spēj g' s'v' jules nāt
raldst' un ievērti.

is P. Emanuelis ierēti
v' iedev' brošētū.
v' ierēti, jo to tā
tas parad' „apthādāt”
eloda: „M' tad v' ierēti
nāmatu apietēs!”

V. Eglša kritikai par
tūsi, „tas ir jād' v' ierēti
j' ierēti kaut ko

A. Saulietis

Latvijas Preses Biedrība

Teātra un literatūras kritiķes

PAULAS JĒGER-FREIMANES

25

GADU DARBĪBAS ATCERE

1938. gada 18. maijā Virsnieku klubā

1. Biedrības priekšnieka uzruna
2. Paula Jēger-Freimane dzīvē un literatūras vērtētājas darbā
referēs rakstniece Angelika Gailite
3. a) Skice J. Vitola
b) Scherco D. Goens'a
Spēlēs brīvmākslinieks P. Komisārs
Pie klavierēm komp. L. Reinholde

Starpsbridis 10 minūtes

4. Paula Jēger-Freimane teātra kritikas darbā
referēs kritiķis Kārlis Strauts
5. Paulas Jēger-Freimanes dzejas
lasis Emilija Viesture
6. Latgaliešu rapsodija Nr. 1 . . . Laumas Reinholdes
Spēlēs komponiste

127

Da' g' 160 cilvēku,
brīnumu, vādi
studentes, o'ievīson
spēj g' s'vā jules nāt
valdīt un ievērtēt.

is P. Emanuelson izpēt
vādi iedevs brošēt.

ini nevis, jo to tā
tas parādīs „apstrādāt”,
elbda: „Nu, tad vādi
namatu apietēs!”

V. Eglša kritikai par
tveņa, „tas ir jād vēl
preti kaut ko

A. Saulietis

Sava luvā rakstā Būpiņš uz savu eloku (pret
 Lojotņa u.c. nepareizību). "Un vajadzīgs, kam jāizstrādā šis ja
 kritiķis: ja viņa teikums pareizs vārds, tas jāņem, ja ne,
 nav jāņem."

R. 1938. 20. V

Sīkst pārdzīvot vajadzīgs un nūjš abus ar
 Elmi pārdzīvot šīs jaunās auto, izbraucuma ātrums
 polsetas, Jenta Maunīša un Kōstantīns Raudve. Kad es
 Raudves šefera spējas apskatīju, vīrs ar savu brauktāvu
 pierādīja, ka patēsi veidli un saprātīgi prot braukt,
 un var braukt. Izbraucām uz Mežaparku, pēc tam uz
 Balteņu, un atpakaļ pārdzīvot, unādams tikai par
 literatūru, literatūru un atpakaļ literatūru, kā tas
 literatūru colvēkļu parasts. Laiks viss.

R. 1938. 26. V

Nosēdofan vairāk kā 4 stundas Jāņa pagrabā, kur
 mans mola, kēds bufetes turetājs, ^{Vārtis, kintors} mēlodaun par literatūru,
 notikumien Teji lues un vīdas pasaulles dzīvē un jādzi vē,
 arī kēlāfē polētā. Viena jōhā vīdi bōfē vīlūs vīratos:
 jats jranjātais jēdofā lāitā Cēdun apbrīnojām notēktā un
 vāronofā uzstāšanās, vīdun gīli vātriatistā vīcība, vīdun
 uzpārstāšanās jātāvīka, kad kaut vāi uz būdi Gīropu
 vāglāha un jēnna vīspārōfā kara. Saurīki dzōrs bōfē jāmūnās
 Jānis Rudzītis un Aleksandrs Čaļs; P. Emuāns Jomēs Bīžan
 tīkai klauzījās. Pēdōji vīsedās vēl prof. Jānis Medvītis un
 dīrj. Pārups, jām stīvū vīrībūdi, Jomēs tautā vīzandēdamī.
 Pārtāfē dāudz jūtūlun, īvādi jās kriktūlun un vācēdēlun.

R. 438. 27. v

Sajūtu pēdējās daļas lielu garoju gurdēmbu, tādēļ tā
 neapbruca un neapbruca vietu visu pasauli; ne gluži darbības
 neapbruca, šķērsums, bet apbruca, it kā pār pūlētācās, lai
 gan pēdējā pusgadā parak intensīvi darba ~~atpakaļ~~ neapbruca
 jūtīgus. Vai tāpēc jodu raucis?

R. 1898. 6. VI

Bibliotēka Ulis Cedrovs pēc: gada laikā, pabeigis man
 jaun rādītoto Kārlis Ulmanis. Prasa kritikas Pēteris
 Sargans. Rādītājam par literatūru un aizmirstību.

Stiprās jūta, ka Oto Stiprās, kas man bija vajadzīgs
 kojos katrās atbilstošas esmu laikiem, 7. Sijuldas pulka,
 jēstāji nāvis. Pārskatītā? Nādasnes jādājums? Kautpārskatītā?
 Man jūnams. Pajāt kā Pēteris nādasnes nāvis!

1898. 10. VI

Uzpas tās daļas aiziet ar Džoznu jūstā buržu un
 mazajiem Džoznu neapbruca, kas saņemti tās

gadījumā Roža vēl mums. Vakar ir bars artaigām 131
mākslas, vēstures un raitniecības muzejs, jēdofa stot.
Dzimums pat no fotogrāfija. - Dziesmu māksli dziesmas
loti labi, kypri, kas jau labas, ka dziesmā tās dziesmā tie
nav, tā daļēd agrāk.

R. 1898. 20. vi

Pabeidzu Čada Tedomu dziesmu lasīšanu. Ši ir patīdži
Čada labākā dziesmu grāmata starp lūdzinājam, spīdīga,
origināla, maiga ierīta un dziesmā, labas labākā pat jau
māksla maam paradīzi, tīnāi nošķirā dziesmā pēdminētā.
Tā ir augsts māksla ~~un~~ pēdminētā pēdminētā
pēdminētā māksla un formas jospā. Loti maz tādē
dziesmā, kas stāvētu jēn induvēdā lūdzinā. Nejausi
uz klas raiticis, jodreū to pēdminētā ar Čadam
pēdminētā.

R. 1898. 28. vi

No 6. jūlija, kad atbrauca no Pēdās, pavadiju vairāk ka-
 dros vedēlas jaun vecāku mājas, būjam atvērta, bet lidāto
 bērnu darbā, jo strādājam tūkstus sajūtas ar tu, tajāt
 kā viņu Latvijā. - Purēfās vairākas betānas un
 mākulānas dēlas, bet bija arī laiks, kad gūbēfās dzīvulēs:
 skaitās, skaitās, dzīvi pūlainās vasaras dēlas, kad
 sēja pūdoma ves stīvas brieduma smaršas no viņam pūstus un
 apļecma dabas griežu pūskamību! Patik matētes,
 patik māulētēs un dzīvot, dzīvot tikās to, kas veģe
 laicofs un tomēr mūpbai tik tuos - nemūtīfo dzīves
 un dzīvības ritmu! Lai aiziet stundas, dēlas un
 gadi, laimānas mirkli, bet mūpba tevī sājāda un
 sājāda mīla mātē, kas pazot tikai labālibu.
 Un tādas apzinas audmāšanā sējīti jāloty daba.
 Varena un mārtā daba.

Vasarājos 1898. 17. VII

Kīm lauku dzīvotāji ir mēģinājuši izārstēt šīs slimības. Senāk
 zāloņus, ārstus, it kā uzsalušanas, tagad ārstus raucis,
 uzturēšos, lai gan vēl tikai drupku jāsi šķēdēnīst gadlēm.
 Kā jatz zaka - galvi sabrucis, minots. Vairāk gan
 pēdēji, jo pēdēji ar vārdu dzīvotāji mēģina, tāpat kā mān
 tēvs, kas ar vārdu pēdēji 82 gadu, daudz slimību
 un smagu pēdēji dzīvotāji un pēdēji, garši tomēr vēl
 mēģina un dzīvotāji. Pēc tam lauku tās ir, kam vēl
 daudz vitāla dzīvotāji un dzīvotāji pēdēji, to reģistri vērā
 ņemas pasaukt salauzt un dzīvotāji.

Vasariņos, 1888. 21. VIII.

Kāda sapaucšanās! Kā mājās braucot gadījums
 kopā ar Jāni Jālti un viņa kundzi, kuri brauca
 atvaļinājuma uz Pēdēji, un sodrē, atpūlā,
 braucot, atkal viņi iestāja dzīvotāji. — "Lūgtis,
 lūgtis!" Jāltis tikai to vārdu, mēģinājis, jāltis,
 jo kā tad citādi tā lūgtis vārds sapaucšanās,

Kad turp braucot par atpūstul braucšanu
 rēķinām ne pār la nēstē jēti. Upi celi tad ar nūmēlojam
 jau par nojētvām, jau jūtvām betām. Jābūtis kā arvien
 impuļģos, hysteros, pūctis.

Rojā 1898. 24. VII

Pēdējā laistā ar atjūmēm neuz nevēicas: neģības
 un neģības vairs pēdomāt pē dandz tā, pē tā
 būtu jāpēdomā un kas patēstā būtu atjūmes vērts.
 Tā ar pēdomas dandz pēf arslod tūvai. pēdā gara
 lūkam pēdām un nojēvst mēģolā.

R. 1898. 30. VII

Sagēnu jāpē Būndula vētli, lētī mēģolā,
 jāidū, māidū, mēģolās un goda pēdā pēdū.
 Glūpi tādē vād pēdās ar savos rakstos, lai jau
 vād is un, valūt, jūb būf tūvai vēsē attē rēf
 objektis pēdologs-vērtinēts, pēdalogē. Vēdā
 draupz Pūģis man lēdas jau dandz impuļģrēts.

135

Bundula, pēca literāru pūstoju nolū par-
stāstīja, īpatnā, ļoti simpātiskā, ~~bet~~ bez augstprātības
un pozas. - Vēlām ļoti labs ir padziņis raksts par
Bonuļa tik bēlā mēra pārprasto un aplūm tūl koto
Astru Asaras.

R. 1878. 6. VIII

Apdomājumi veltīti Astru jūnā, bet goli,
tūstā un Astruļa garšam telāu raksturojuma atnīfū
jebalīfū par atnīfū Astruļa is īķeris uzrakstīt
J. Jannūdralīfū, kas šodien reģests Jannūdas
Jūfās. Jannūdralīfū par allaž tūdi Mīķejoni
padodas, bet šodienas jebalīfū tik bēlā mēra
apdomēmo nūfības un pārķācēdas un līdu pārdomu
elva, ^{redaugsstājās} ~~tū atnīfū~~ vīndās jūtama tūda filozofiski
dzejīka veldze, ka atnīfū jūnēfūm gūdas
īķasst mīrākas veldes no mētas.

R. 1878. 6. VIII

Priekšīstīgi jauka, dzirdri jaukāna doma, bez kādām
 pārmaiņām no pat vīta bez valdāram. Vēlāk, pēdējās
 divās nedēlās ir turējies jauns saulainis laiks, tā ka
 pat cilvēki, lietas, palikuši saulaināki, maģiskāki.
 Izbraucu pie Richarda Rudzīša jūrmalā, kur tad
 notikmaies ap Pajores 9. Tēju nu kā rak tā stundu.
 Jābrūnās, ka Rudzīšs, kas tā cilvēks vēlmes un vījam
 tik jauns un patīkams, idejiski, sam ideju loka jautā
 ar visu dopmati kārtis, saulāis, pat saulstāstos,
 neiecreģēts. Pajores sautos neģis uzskait ~~to~~ domā
 brūnu jauku sabalstus - Meža reliģija, un Mežurēla
 reliģija, - tikai tā lab vīn, ka tur jāis vītas vījam
 šķietas Pajores ēģis doma atki saules vījam
 domas un vījamta. Pat vīja kundze neiecreģis un
 idbilstas, ka tas nu par daudzi, ka tā pūm lēla
 neiepusība, ja grib sūt pat Pajori korigēt. Es katrā
 jūmā gribu dabūt lēsa ar Tos domas sabalstus,

redzēs. — Pēc tam abi apņēma pie Jāzēnu, kam
 turpat turma jaun vasarīca. Tur pašā pāris
 stundas vīna vēlošana un aspirācijas, jo tā pati
 kompozīta, tā ir kā kundze, lai gan nav plāpīga,
 tomēr nēl pantiem un aspirācijas. Pārmaš pēdējās
 ar Antikam, Akurateram uc. aizgājām, bet
 šeit di dandz apņemam Karli Krūžu, kas te vairākkārt
 mērojās, prof. str. Kalniņu, neapņemam fotogrāfētājs,
 u.c. Jāzēnu patikama ēta vasarīca un pagāvs
 Jēns sabals. It šeit man patik tu vecās,
 slāitās noaugušas kape priedes. Mēs piecēlam mani
 tur jaunā raitā. — Bija vēl arī viesības, — Jāzēnu pāda
 radniecēs — Ilmā Grāvis-Pilsetīce, di vas Jētam
 Rātmindera nei tas, peccatas, ~~vēl~~ apņāms de reatceres,
 doffan ~~vēl~~ nedimpatīkas. — Uz Rudzīšu Edams
 satiku K. Džolēju, kas tāpat no jaunas „pils” pie
 māras doņa izbrancis šurp pantiņābēls,

R. 1878. 7. VIII

Sodra pret Rōzi pēnāca Jaunpilsdrabos, precējs
 un smaidīgs kā arītu. Vai es uz laulību iebraucot?
 Saku, biju jau un izdzīvojis, izstrādājis. Šis tagad
 dzīvojis Ropājos, Rōzai iebraucis tikai naudas vajadzēt.
 Dāteicu ar viņam pašam garas domas par viņa drausmīgo
 atnīgu gūbaltu par Austrīgu. Par Austrīgu viņam
 esot ļoti daudz dažādu atnīgu, bet šīlēcun jau vēst
 reģistrat satura un ierindot, tikai šī tā uzrakstot. -
 Starpjam par ilām un nādām, dzīvojamies par drausmīgu
 (Gulliga pēnāca), mākslas aģenturā un par Kallera un
 Ropājos. Kad esam viņam pārskatu par Kaudzītu
 muzeju, viņš īstēcas, ka uz laulību vajadzēt ierīkot
 vairākus nāstnīgu muzeju: Sauleskā - Grādu Sauleskā,
 Ropājos, Kallera, Durbe, Brīvderei Spīdros a. H.
 Bet kas to darīs, jo mums viņam tik nāja jēga
 un interese par muzejiem, ka tas pats Kaudzītu
 muzejs jau pašam stāv it kā paša pakārt.

R. 1898. 13. VIII

Būtu bij un tas literārs vai viņam sabiedrības politiskais,
 bet neēribs un neēribs vairs tā kā agrāk vērojoties
 un aprakstīt. Tāda neēribs, dārkums, nolāstību un tad
 agrāk vešm un jās nosērojis. Nobeik jau apņēma vai
 klāpņoša spēks un apskatnes vērtība, pārdomas, viņas
 iņķtas, bet tas ir valok tikai manī patā.

R. 1878. 28. VIII.

vakar
 Satiku Kallera un Rājas gramatiska J. A. Jansona,
 pārmetu viņu esmu viņam par veģno uzbrukumam Boullam
 un Bārdam Būta jēnē, jo ir tas patāja gaudrē par
 kārtīgu rakstniecību. Poms peder jē angļu kā
 jālotiem un jē kārtīgu rakstniecību, un jē un vīdas
 irgoties jēk nolaupt, kas tad var palukt jēri?
 Jansons taisnīgi, ka viņa raksta gluži tā un neērijs,
 bet ka redzētoji vīrojās par dandz jērtāloji
 (lietās, viņa to darōjis), ar nolādēnu un kājolu
 pierakstojumam viņa raksta jērtāloji tādu.

R. 1878. 28. VIII.

Bibliotēka jaudrīgā mājā rēķē sabrūna - Kārlis Elvass,
 Kārlis Strauts, Antons Eglotis, ~~un~~ arī Ēmanis. Mazajā
 istabīkā tikko mēģina apgrozīties. Elvass atnejis savu pirmo
 darbu - Valdemāra rausti kļūpju runa. Strauts teicās daudz
 tikai tajāst manī agrandzst, tā teikt "zārbuģu celobūdo-
 lumb ebe noīlme." Jautis un dzars, arpratošs
 kā arīlme.

R. 1948. 30. VIII.

Sveikats un mēģinu noīldeīlme ar Ēmanis.
 Es pārmetu viņam, ka viņš viņāi jaudandz valaldzosts
 nacionalāis, jaudzosts un viņāi kīsi tādas lētas, kas
 atāw arpus "grāmatāis", vīlēt man atāw, ka es esot
 jaudandz sedzosts un arpratošs lētas, kas mēģinu
 pārāk tālu, un kur mēs nedā liela dāwst uvarot -
 jūlme. nacionalo lētu groīlme, lidafē pasaulis polstīkā
 u. k. k. Bet uvar tācu elvosts palist valaldzosts arī
 nos jaudālakām lētam reīpat tās veīldeīlme!
 1948. 31. VIII

Maņas Jānis Rudzītis Ēmanis. Atundam Ēgas
runas, jārunas un stādi par lēterārdem pūstāji un lē.
Lai jau uņģina vels otm un cts ctm jāklestāt,
peldabūt pēl jāvīlu uzstātem, tomēr velti, katrs allaž
jaldē pēl jāvī. Un ctsādi jau tas arī uņģer lēst.

R. 1928. 1. 19.

Boblotēdā Ēgas-Kūmāst. Dījs lūdzis pēlēt, lai
noskaidrotu lajus pūstājiņus par vīpa attiecībām un
grāmatu draugu. Tomēr gūti ar vīpa jārunāties, is vīst
jatiestlā domāms atpūstārgāms rakstus, daļa jstā pat
reidomāņams jāvīdūlks. Un jāvīstīsi jāvīlepus. Runāgot
jau tūl do to kop. rakstu redzējam, kad es lūmjos,
ka pēlmeļndūms. tall, pēlmeļam, un redzēst vīst un
E. Klīne, Ēgas-Kūmāst jāvījam aļvāinofas. Vīst
vēlāda jstā vēstrādātū, ja pēlmeļam vīdaktore būtu
E. Klīne. Ko vīpa jstot no rakstūvēdās, jāvīst
ar vīpa, Ēgas-Kūmāst. Pabūvējos un jāvīstējos.

~~1928~~ Kad reuāca Ēmanis un Jānis Rudzītis, pūstājiņi

ar vopilin, kādas pārņemtas man nupat bija.

Arī šeit arī tūs Jāņa Pajūriņa, kur roplājājam
arī vārds. Arī, stāv esis salla Gruzijas, jūnu konjāta
glāzi pārņemtais, šim ar prātā uzturēties šit reibnosa
šidrumu ar lupām, ja to uzturāsa pēdējā vai pēdējā;
bet tajad šis ar tāpmām tākot manā tādā kā manu
kērpis veidā šitā ienest. Protams, arī ar šit un
plēgrot, bet ienest tā, lai jūna šit un arī šit šit.
Tikai reti pārdotā šitā ar draugiem šitā, un
varam jū, kā tas arī jūna, kroša šitā šitā
naw šitā, ja arī arī nar valstis ar kromju
šitā.

1838. 2. IX.

Rūpa, bēdīgā laipnā valstī šitā šitā
jūna šitā, un šitā šitā, kā nar šitā
šitā, kas nortāto ar šitā šitā šitā
un arī arī laipnā valstī šitā šitā. Kā arī
šitā šitā šitā šitā, lai jūna šitā šitā

to slēpt? Vismarck iras sap, lasot jomas par to, ka
 viena no kultūratātām, nacionālām un disciplinētām
 tautām Eiropā, un, beidz, arī ļoti godīga tauta, ^{cedijas} būtu ja
 būtu tik pamesta savam līdžiniekam, ka beļvaldīs, itāli
 Anglijai un Francijai, to apbruņojamo tautu nevis arstāw,
 notājošs pret viņiem un nepodījam uzbūcējiem, liet
griez Cehoslovākijs padotē tām. Franca ir kā mēra
 labā Cehoslovākijs par upura jēru! Bet vai ar to
 kas lūs lūpots? Glābts Eiropas mērs? Kā tas ir, jo
 laupstāja ēstgriba augs tikai aug ar to, ja pret ar pīļu
 pēlāpjas.

R. 1938. V. 14

Latviešu biedrības jaunajā krodzīnā, kas: Elvārs Totis
 doļģau patīkams, valaspriests: Kuntis Kessis, Jānis Sudrabs, alus,
 mans brālis, senators Jērb, Nikolajs Vanadzis, mans
 tēva brālis mežsargs Egls un Pēteris Ernāns, kas pēdējā
 laistā labprāt jērb parēdēt pa glāzītes kopa ar draugiem.
 Otra brāle un Ernāna veterānos izpildotais, arspēja uz bīdi

aiņš. Groti, kas ir R. h. b-las padomes pirmsēdētājs,
 izveidoja māmi un grāduja pamestotās bedrības
 telpas jaunajā namā. Tās patērē patērētājus un
 jūmi izbūvētas, visām arhitektoriņa stila struktūras.
 Pirms pamatoties. Rota patlaban labam jau otras
 tādā telpu nam.

R. 1888. 12. 17

Vāciski Eiropas politisko stāvokli beidzot izstāda
 sakarējumi un ar savu rīcību joprojām vēl kurda, ka
 tas kuru katru acumirkli var uzbūvēt - var sāties
 karš. Lielas, ka līdz tai robežai, kur abas pretinieku
 pusēs jāpāriet šīs stādīta nepazī, tikai daži milimetri.
 Un kas tad vairs šos spēkus samaldīs? Novērtas jautāties
 un uzturēt disciplīna un likumi. ~~to~~ Stūkst kara
 ārpriekš, nam beigu iznākums var būt tikai vienas: mājās
 ports. Vācu pretinieki - Anglijā un Francijā u. c. - un vācu
 infatā Čehoslovācijā darījās ir vīrs, kas vīrs spēkos, lai

šo jaungu katastrofu novērtu, ir jāpūnās par to, ka būjam pamatoti, ja tad tas nav būtēji un racionāli, bet par apjēgas un prāta, tad jāceļ no atbildības veltures priekšā nevarēs izvairīties un atbilstošs par notikumu. Pilsētu gājuma un viņa cilvēce būs veidoti vākus, veidoti vākus, un tad bet arī notātes un nīdņas uz laiku laiku.

R. 1938. 16. IX

Kālab man jau padomā ilgi gribot ne-gribot daudz, loti daudz jādoma un tik daudz par atsevišķiem cilvēkiem, par personām, bet gan taisni par tautām, par visu cilvēci? Vai par tā visu tieši vai arī personāli pieredzējuši un pārdzīvojuši kara un revolūcijas un vērojumi, tautu patīcību vērojumi joproj? Es patiešām - gribot ne-gribot jādoma, jo pati no šīs uzdevuma dažādi jautājumi, dažādas parādības. Cik daudz tu dzīvo un veidoti, loģisku prātu neapmierina! Tautu prātu un uzskati, un cilvēku maņas un gribas tik pārtēji ir, un bēži ir taisni šis par prātu un slofu, ka nav iespējams to citādi apņemt kā par cilvēkiem. No jūnāji apņemas

146-147

brīdības un brālības, no cilvēktiesībām un saprātības jēdzīnī
tas pēdējās šīs visbiežākām despotismam, ~~so~~ un naidam,
kļūmnieciskam naidam un arī strādī. [Vēlā vāgumā tas taut
ī Jai masu laista vāgumā un tā pati masā, identisks,
kas sarta no vāgumā un tām pašiem indivīdēm? Kā tas
ar būt, ka vāgumā šīs masas pēdējās vāgumā, bet pēc zināma
laika atkal cetur ideālus un elus? Vai patēji cilvēka
prato tik nepatēji? ~~Stāstī, pēdējās~~ Atsevišķi
cilvēki, dzīvī, vāgumā vāgumā nav tik gēdīgi, ja
cilvēkaī dalaī tie ī patēji, kā masas vāgumā vāgumā?
Atbildes ~~by~~ Tomam un nav. Un tas arvien un arvien
atpēji pratus atkal pē šīs. Problemas, pē tāntām.

R. 1928-18-17

Lielajā burfumā un kurlīa šodmā bibliotēkā stāp
cetur bēj tām jauni un loti nīpatīgi cilvēki: Fligors
un J. Brunduls. Šīli dulturāli, īgēstoti, augstāka
mērā cilvēki un maļģūtīgi noskapoti, ar mādi nīlku
dabas vāgumā, pāsītām, tie pierindofes tīem intēloģuē,
kas nedad nepēld stāmmēi bēj, bet īl drosī jaun

147

148

148-149

celu. Abi darbojas par molotājieniem Neatpūti. Brūndels
jau labi pazīstams arī rakstniecībā.

R. 1898. 24. IX

Sarmā ar Eicem, braucot no Rēznes uz Rēzni. Sarmā,
patīkami apdēt tādas pat domas un uzskatus par cilvēku
un par viņu tajādejo pasaulē, lielo jolotību, kādas bijis ti
pat. Arī viņi vees karā ir, izpājis viņus karus, tā tad kaut ko
jēdz no pasaulē. Vēl patīkami, ka viņi bijat noteikti
vēl ar beznāmbu un nepatīkami pretim, kā es, un ka ar
viņu viņas simpātiskas ir apbrīnojamai kultūrai, disciplinai,
patriotiskās un ar kārtīgi uzaugstās cēlā tautas juse. Pārjuse,
laikam jau tajā ir viņa kultūrai pasaulē.

R. 1898. 25. IX

Jamība es apskaidu tos, kas Jēlloju, Dāronu,
Kistru, Šēspiru, kultūru un citus var lasīt oriģināli,
kurpretu man vajadzēja mācīties tos lurtot krievu,
jo arī krievu valodas es vēl labi nepratu. Laikāki
tulkoji tie bijat tā un maņ vēlība (atpazītot Šēspiru).

Kas iedomāties, kāds bija mans jūlijs, kad kara laikā,
 kaut ne pilnīgi, tomēr pietēvosi angļu valodā ielauzījies,
 es vareju lasīt ne tikai tos, bet arī Pajori, kam no jārta
 jala bija tik ļoti pietēvies. Un tomēr, man jādok
 vēl otra lieta valoda, plusi nepieejama. Franci, no
 kurām arī daudzus es gribētu lasīt oriģinālā, īpaši
 Meesteru, is un jādok nepieejami, un es visu
 mūžu būšu spiests apskaut tos, kas to var,

R. 1888. 27. TP

Pēc garāda, tepat vai domas mēģinājis ilgā laikā,
 ko Genuāij nodzīroja Rofā, strādādams, gan kā parasts
 drozgan laipni un uzturējis, pie K. Skalles raustis
 kā tošamas vai arī uzturējis valodaudis, un to šodien
 ai franca. Soreiz arī bija nervozāks un uzturējis,
 kā citām rešēm, uz visu kādu elvuru dot, atstājot ja
 Rofu jādok, par ko tik uzturējis veģes pat sabāvis.

R. 1888. 29. IX

90

Vīgas tās dolnas, kamēr dzīvīgu mājas (no 30.11) neapstās
 ne arī laist, ne kriētis radio klausītis, lai gan joprojām
 lida, jo mājāreģā pasaules politiskā rīstas tik neapstās
 notikumi, kādi vēsturē nekad gan laistam nav pieredzēti.
 Čehas varens lielvalstis sakrītās irgu mājai, bet, ļoti
 varonīgai un cēlai cehoslovaku tautai, valstīgai, un ir pas
 kopīgi aplauza to līdz pēdējam. Ja laupītājus būtu tikai
 Vācija un Itālija, tad to vēl varētu saprast, jo tas uz laupītājiem
 un ias mīcīdu mājās pēdēji laistā it kā būtu tas un ir agrāk
 uz to dzīvīgas. Bet ka laupītājus un varuāku pusē
 notājas ar Cehoslovakijas draugi un sabiedroti, kā
 Francija, tas gan, laistam, vēsturē nav pūlāsā reti. Romas
 māju un neapstās izpārdin tas atstāj uz katru pusi un
 cīvēku. Mūma sajūta jāsman to pat no tālās
 vērojot, un ir sajūstams, cik māja un mūma nokāpa
 valda Prāgā, Cehos un slovakos, par to joprojām
 un radio.

Vasarājos 1948. 2. X

Lai cik patīkami un jauki sastāfās mūsu sliuās
 laudos, ka es tik ļoti mīlu, mīlu vairāk par visiem
 jēdā laikiem, tomēr ilgāk uzskatīšu tava sētā kļūdaļi,
 jūka kums jāuc atpakaļ uz pēdēt. Cēlā, mēlēnā, jūtīkos
 ar dardēn drūmēnēsiem, ^{kapteini} (K. Augstvalni un kundzi (dz. 07.08)),
 kas šis mani nolūdi no drūmēnēslāda. Paborejos
 jēdā par kundzi, kas attēti jēdā par apvārtīgu,
 krietni izglītota jēdā ar patētārijām lētā un
 parādēlu jātīšanas un vēstīšanas spējām.

R. 1888. 3. X

Mafās šis, vēl arvu moerdams ar jām
 iedragāto un plusi vēl nesadzīdēnāto kāju. Nomaņjām
 vjū rādām par sarādājām, rebojājām un
 smagājām laikiem, kas klāj šitajū kā jūmīem
 mākopīem. Vai patēji esēce išt jēdā jāmīem vīdus
 laikiem, moerlām un rāpām jātīem?

R. 1888. 6. X

Pēc cētrīmu gadu iedrošu pūmores rakstīšanu un
 žurnālistu — Reses biedības sapulce. Samāks i dūvērā
 dozgan dandz, ap 250 colueta, kas ū ap 2/3 no rija lieldu
 masta. Bet pati sapulce norot ~~not~~ vijuma tā teikt
 dozgan komištā gara un veldā. Pūmā vīsmāraik tūmāi
 jats pūmāruks J. Dūma, ka jatura, tā tūla jōmā loti
 bati un bēdōji, mūjōji it kā tūmāi tautvā dāms un
 gātā dāms. Patēsi jābrōnās, ka tik nesjōjōs, būtu
 jūjara mādū, garis un mīesjōs invalids, kas nevad
 nars bōjōs spējōjōs, nolūts rakstīšanu un žurnālistu
 pūmā jātā. It kā Latvijā rakstīšanu un žurnālistu
 rakstūrijātā īvābīha būtu gara gaudēmba! Bet it tū
 tik dandz spējōm un patēji rosjū colueta, kālonē to
 nelōdž pū mādā? Latvijas kultūrai tas nelūdēt jōmā
 vērāk par labu. Saprotams, ka tāda atmosfērā arī
 tūm mūmā tōjōm, kas velt sapēmās un kāpa katedrī,
 jōm jūm ne kēcerjos ~~opozīcijas~~ opozīcijas nolūkos,

bet izteikt dažas savas domas vai norādot divas
 nepareizības (kā šķēna fakti ar manu palīdzotāru),
 runātāma dzīve kā nevēlās. Vienīgi docturs E. Pratiņš
 ļoti asprātīgi, nodrošīgi, bet gan arī kārtīgi arī un
 samērīgi ziņoja J. Duvam par to, ka viņš viņa bērniņus
 bet izteļojis materiāla jēkā k'k rožam, ka būnams, lai
 gan no bērniem prasītu par 300-500 latu no katra ziedojušus,
 nekādu pretvārtību pret to nedodot. Viņas vēlēšanas
 pastāvēja gandrīz tikai tāda rīcība, ka kāds no valdes
 tuvinu vai pašiem valdes locekļiem uzstādīja kandidātus,
 priekšvēlēto noņāstīja, vai kāds tam pretos un paziņoja,
 ka vēlēšanas notāstotās. Tā ir karikatūra, neitā
 būna bērniņus izve, un ir šāds fantāzisms, vai vēsts
 bērniņus palikt. Es būtu jau tušad izstājis, tikai naur
 frāms, vai tāds, kas vēlēto bērniņus un veikšanas
 kamerā, kas paņēmu darbotos. Nu tas spēj daudzus
 turētus par bērniņus, kas bērniņa patēstā ir tikā

155
vārda jēc. Tas izskatās ar daudziem jautājumiem, bet
atkaloti par to vārdu, neapņemas uzskatu, kam tā vārdu
zargā. Kā ja nav cerības to pozīciju pārvēst, ka tas
tai padziņinā, tad tas labi izprotams un cilvēki.

Re. 1978. 9. 7.

Dzīve šo laiku daudz un dažādi rīkumi uzskatu
laiku, patērē enerģiju, un atzīnēm netiek. Arī jara tā vārdu
nav dzīve cilvēki mūsu un pats pasaules lidas veidošanās
politikas un cilvēku rīkumu dēļ, tēpat ap mūsu.

Re. 1978. 30. 7.

Sedzības vārdu par valodas pārtāpniecību šķēršļi ar
šķēst. Donītiem iesniegtam memorandum no rakstnieku
puses. Re mūsu bibliotēkā nolikta parasti vārdu
daudzību. Samāksis un jau labu laiku pārņem un
strīdas: Kārlis Krūza, Jūlijs Silis, Kārlis Strauts, Alberts
Spruntis, Jūlijs Roze, Jānis Straubergs, Jek. Grauberts,
u.c. It šķēršļi rīkus par pareizrakstības komisiju
un šķēst. diskrīcijas dzīvības Kārlis Krūza, pats labs

latviešu valodas pratejš. Parautisānai pieredzētos ai
 es, jo kompozīcijas rīcība patiešām nav cildinama. Es neatgriešos
 baltoloģu ķēniņo pārnēsotim, esmu daudzret met tām uzstājis,
 tas arī bija viņu, ka valodas betas novāca tik tālu,
 ka vajadzēja radīt tādu kompozīju. Bet kompozīja, kurā daudz
 valodas neapcietotim, rīkotas tik standalozi, pa atbilstošiem
 punktiņiem jāldama ar liķuma valdītājiem nodibotā
 kādu jaunu pareizrakstību, ka tā nav cildinama ne tik. - Kad
 arī latvieši būs ar stabilas pareizrakstības, jo šī karījam
 turpinās no tautas laimēta jālot!

R. 1928. 1. XI

Jau otro vai trešo reizi, mājās uākdams, es pēnt-
 6-7 brīdīs būvām jāleku dejuvālu Pēteri Atjāru. Kad
 būnos, ka arī te tik bēji var pašadoties, arto pašadros, ka
 gaudrā katru dienu mēģot pašarīgāties ar šo laiku pa
 pilsetu, smaija jārja delgšanas un kustības labad.
 Veselībai tas ir loti noderīgs, par ko liķuma arto jūkst,
 un varot arī "dejiņi padomāt un pārdomāt."

1928. 3. XI

Kopā ar Zinaīda Lapda un Lidiju Perbadu bijis Todska
 pie ģeogrāfijas nodaļas latviešu pareizrakstības lieta. Tenucajam
 raksta ar V. Raustiņu parakstiem un gandrīz stunda. Ģi
 sarunājums ar nodaļu, izstājot valodas funkcionārus un
 sniedzot pārskaidrojumu. Rakstu starp citu parakstījis kopā:
 J. Mederis, J. Rudzītis, J. Grūsis, J. Veselis, V. Cedrons, Alks.
 Čuks, E. Anstāns, mēs ar brāli, Elona Jākste, K. Štauts,
 Jūlijs Roze, K. Krūža, Zinaīda Lapda, R. Rudzītis, ~~Mūs~~
~~Mūs~~ J. Jāmsudrabiņš, Jūlijs Petersons, Elza Hērste,
 J. Klauzis, P. Atijans, Kn. Lesiņš, Veronika Štelerte
 u.c. Protams, raustiņiem ir bijis daudz iebildumu
 pret baltoloģu pārņemšanu, bet tālab nav jāizjuc valodas
 sistēma un likumība. Šīs pārņemšanas var novērst, valodas
 likumus neapmarot. Ieviests prof. J. Auzkaps sapņma mūs
 laipni un solījis darīt visu iespējamo lietas labā.

R. 1938. 9. XI

Saticies, Pindoris īsteica vēlēšanos, lai arī es izprastu
 dažas ievada lappuses un pa vaustu īplasei, ko īplod gramatu
 draugs. Kaut gan tāds aicinājums man pašam navs, īplodot
 to nevaram nekārti ar tā kuesla, ka var īpaust atkārtoties,
 jo īspārešo apceis vausta īpl. Sīlis, kas Pindori labi īpaust
 un īpaust, ko tad dažas vārdas īpl ar īpa tā vel lai
 īplodot. Arī īpausts un īpl labi un īpausts īpausts īpausts.

1888-10-11.

Bibliotēkā kāda Zarika, īpausts. Vēlas norādījums,
 ko no mājā tajadejas vaustīceres vaustu īpaust uz
 Cehosllovakijas tulkšanai un īpaustsai laulrakstos Latvijas
 valsts 20. gadu īpausts īpausts. Norādīs īpausts, īpausts,
 Vēselā, īpausts, īpausts u.c. īpausts īpausts. - īpausts
 arī īpausts īpausts īpausts, īpausts īpausts īpausts,
 īpausts īpausts īpausts. Bet īpausts īpausts īpausts
 īpausts īpausts? No īpausts īpausts, īpausts un īpausts īpausts
 īpausts īpausts īpausts. Kā īpausts īpausts īpausts?

159

Ļēlāk P. Aizars, gribot raubot valsts sietu gadījumā
kādu tēlojumu, vai es no tāmu dēļam, kad ap latīņu
nosaukšas un kopas, uvarot ko raubtuņu parastit.²

1838. 11. XI

Ēriņos jaun. Jotūs. Skalbe, Sudrabkalns, int. Pēteris,
P. Aizars, Jānis, Kēllis, J. Kludis, Jū. Madernis, un latī
arī Ess. Jautība, liela mēlobana par dažādu lietām, nopietnām
un komištām. Skalbe Stendefas par Rudoni, kas vadaudf
dabkam un plūkam jau gadu ilgi dzēvojot un pēdēji kautā esot
dzēvēs arī par biesmuņu ištapeju, kas mētā un veicētā pēglai mofols
varai. Aizāde, ka viņam nav ko dūmot, lai Rudoni set jaun
celu, bet vā, Skalbe, kas mīpat atpūta rovētojis tie pūku
dēfoli latīņai, saim celu. — Jū. Madernis nope, tāpēdēf
arhitektu, kas nepejot dot uveleu ipatnā, kaut esu latīņā,
vai viņas uveidēfā stila celtnēku. Varbūt, viņam
taisnība, jo viņas pūnas celtnes patēji to it da apstiprina. —

P. Aizars stāsta par redalcijis jomu darbiem, kas zulausās

tiri vai anekdotiski. Piemēram, kad Jāzītis uzlauzīs kādā
 pēdējā žideti, protams, doļgan labu, darba biedri pamācīs,
 uzrautīs tā, it kā to viņa lūgtu raustīt, vērtīgi pateicības
 vēstuli, pieņemot tai 1 kg. maizes un iesūtīs Jāzīti.
 Citreiz attāl, kad Jāzītis doļgan arī nokritījis kādu jaunu
 slāpēnu kompozīti Feldman - Silevici, viņi uzrautīs it kā
 viņa lūgtu raustīt, viņu draudu vēstuli, ka viņi latviešu
 mākslu gredzēt, bet židus un židones celdroņi, un tad prātīgi
 ka viņi par to saņemsot pelnīgu sodu, un tad prātīgi Jāzītis,
 protams, par to uztraucos, rādīs darba biedriem un teicis, -
 redzēt ka man mākslas dēļ jācēsi. Tikai kad tie pateicās,
 lai uzbaidās, pērcis viņam uzlabus, viņi saņems, ka
 pļākot un nomelnuojies.

1938. 17. XI.

Latvijas valsts 20 gadu pastāvēšanas sūtī, bez
 jūtīga aristīza māksla un greķības, vienādi, tomēr
 iespaidīgi, jūtī, tā būtu itī latviski. No parīkojumu
 biju. Preses b-las pūrisafērti attā, kas pūlcējis rāstīdīti

un žurnālisti, un ku, loti žurnāli un preseslasi unāpa
 Arods Svābe. Bēdīgi, gaudēnu reģistrādu attājāi Kriai tāds
 Druva ar sarm garšo uerāmbu, donnu tālīnūnu un pleikāmbu.
 Attāl ugrācas pantiņus, vai patēji rastiņūdu organofoafas
 pūrsjālā uerāmbu but spējams eluot!

Mājiņi uatst ilgāva sarmā ar šd. Smilgi, pastājšāpētēs
 ja Pūfās oltān. Mūpā alu ugrāti sarmā tad spēn, ka epam
 mairak slām kultūras draugi neta ~~no~~ gromānu, atpūstām kriem
 labāk neta vācu taentu, šo bejdzējeligi brutālos barbarus. Smilgi
 strādājošot ~~no~~ latvīšu kriem turuānuas b-bā, jātloban
 no kriemfās uatst daudz labu grāmātu, ar literatūru un
 mākslā. Vai es neuzpēntos šē kopdarboties, grāmātas
 ifragotēs un nododot tās tālāk tējēnes lastājiem. Pūstam,
 tādās grāmātas, ku netaidas komunistiskās tendences nav,
 un vāpā, tajad pēu npiem specialās grāmātas tūlas
 mīn nav. Pūdomijs rutiņūdu loti gūbot sadarbības ar
 latvīšūdu, tūkai darboniņi esot 'ši jūmi un diegan
 vāji jmatānuas, jāt valodu neprotot eitu, ka tūkai kriemfi.
 Is labjrat butu darbojies, teicu Smilgi, bet vāji vērēlība
 netaun. jātūras no pūpūlēvānuas.

Neapmū vēlāds militārisks un kara priekštejs, tomēr
 karavīru pasaulē bijām arī mūsu vaistā ar savu drošu,
 disciplīnu, mūsu psiholoģiju un vīstumu. Varbūt tālab, ka
 esmu tik daudz karos daudzies un šai atmosfērā kādreiz
 ieguvis. Biju Todilu kņavas laukumā paratē, kas uelgja
 jau lida un plāva, tomēr labi uopkavota. Neuzgāju, ka
 adpājs.

R. 1938. 18. XI

Bibliotēkā Jūlijs Roze. Atneis biogrāfisks datums, ko
 lasijs koreis. vārdnīcas vajadzībam. Runājam par raksturošanu
 un raksturošanu, par daudziem raksturošanu parādībām un
 vajībām, kas dažreiz robežo ar lielu koreisliem. Šis man
 šai joma daudz veltījis, polniskam - ar Lautenbachu,
 Viktoru Egloti, Edw. Kirju, Zlju Hersti, Vili Veldri, Alfonsu
 Franci, Karli Jakobsonu, Karli Kriju u.c. - Roze, kas klausījis,
 Pēterā Lautenbacha koreis, atāstīja par vīstus dažādus jokus.
 Tāds, ko L. vārdnīcas vai vīstnājs, vīst parasti jūcis par
 jūstīva dejām. Tas vīstā dūlotātais laim vārdi bijis.

1938. 19. XI

Loti pirms vakars pie Mīkēla Goppers, pats Jērnīcerbas
 Jēlta ābelē dresēds, pēc ģenerāļa Goppers dēla. Savāksme gandrīz
 pilnīgi jaunatne, brāsa, jalouksna, dzīves pūles - rakstnieki un
 mākslinieki, lidāto tieši tāpat kā mēs. Jaunība, dzīve taloņa, apgrābības,
 nēļošana pa jodu, sarīkājums. Studas tūs pati jāiet pilnīgi
 atmaņot. Starp citiem, manāksī tie, kam darīšanas ar Jēlta ābeli
 tieši un netieši: E. Pīņquīlls-Ķipstis, Veronika Thēlerte, Ēļa Kezber,
 Alma Gobuīle, Vilis Lācis, Jānis Grots, Valdemars Kārlis
 (ar viņu man ilgāka jāmāna par tuldojumu), Anslavs Ēģstis,
 Orlis Atļaušons, Valdis Grēvītis, Valdemars Toms, S. Norits,
 Šlavietis, vecais Goppers un Goppere, abi viņu dēli un meita u. d.

c. Māņus tālā vārē ar E. Pīņquīlls-Ķipstis, kas vēl kāds jūst studu
 manī ar ļaunāku sarmīas par literatūru un pēdējo dēļu lollās
 polstīnas notikumu.

R. 1928. 28. XI

lots
 pējip
 to
 af
 i
 y
 l jopom
 gudo,
 tad
 stabas.
 lai
 unanpa
 tu
 s kust

Loti pirms vakars pie Mikēla Goppers, tpatnās Zdeniecbas
 Zelta ābelē dāvēs, pēc ģenerāļa Goppers dēla. Svastone gaudroj
 vīlusi pumatne, brāsa, žalokona, dzīves pūles - rakstnieki un
 mākslinieki, lidāto tieši tikai ir vēsi. Jautība, dzīve calotā, aprātībā,
 nēlotāna pa godam, savlaicīgi. Studas tās pati jāiet vīlusi
 nēmaot. Starp citiem, manāvisi tie, kam darīšanas ar Zelta ābeli
 tiesi un vēsi: E. Birkulis - lēsts, Keronika Krieviete, Ēļa Keizer,
 Alma Gobuile, Vilis Lācis, Jānis Grots, Valdemars Kārlis
 (ar viņu ir ar spēka jāmācā pa tulkojumu), Anslavs Eglis,
 Orlis Adams, Valdis Ģērnis, Valdemars Toms, O. Norits,
 Slavets, vecais Goppers un Goppere, abi viņi dēli un meita u. d.

ade justunda
 dēmu lollās

Mikēlis Goppers laipni lūdz angsti
 godāto Kārli Eglis kunģu parādīt inam
 godu ināstis uz tasi tejas pirmdien, 28. no-
 vembri 1938. plkst. 17. Mairnīcas telā 10-8.

l.l.a.

trijēs publicot Rautu un mākslas Kameras prezidija
 un locekļu sastāvs, kuru starpā arī Kārlis Egle. Draugi un
 pazīstas jauna un apsvētie maui, kaut jau es pats jau tādu
 iecelšam vēl netaisnīgi, negūnu par to pat agrāk nek no
 vērīga dzirdējs, hēdus nāv apgrābjis man, vai es vēl tos
 kamerā darboties. Itosveidāna tapēc jūlausās arī vāstak
 pēc apūļa josta, ko katram arī parādu. Vai patēji pēluatūs i
 jau tik savādi laiki, ka pat bez pasa iecelama jūras un
 priekšsanas, ied, amatos un organizācijās? Tā i iedofa
 liocla par patreizējo laiku un tā laiku tendencēm,
 lai jau nav nolodpams, ka šis laikuotis devis, īpaši nacionāla
 jūta, arī daudz laba.

Par patu kameru es vēlā neziņojis, jo esmu iestātos,
 ka tā ir pēluji laba. Jūpi labi pēlētū arēdu patu
 Kulturas Kameru, kurā būtu apīnēti arī gara darbiniki.
 Mazāk jēdumam, mazāk vēlas laika priekšsanas un
 spētu un enerģijas sadrumstalotanas, dēvēti parāmu.

Vai patieži ir Rausti un mašīnas kameras būtu
 radosta tikai gaudētā Dumas del, kam vajadzīgs vairs
 augstāks potēnis; bet kas ko lidošu uzskaites nav vajadzīgs
 un arī plašās Kultūras kameras (akadēmiski izglītots
 profesors del) pietūzāta uelmeņa nostā? Tā varam
 dzirdēt mūsdienu. Cik bērni un nozēlojumi, ja tas tā!

R. 1938. 8. XII.

Bibliotēka Čaus un Ernauts, mēlojam un vāji
 mefūds, līdz aserām par vāji Rausti un mašīnas
 kameras būtu, priekšam tai no jockās puses. Man vēl jāpau
 regūbas tiēt, ka ^{tas} receltārs Kārlis Egle esmu es. Šie gudro,
 būtu un skaidri varējoti apjūrēt, ka tas esmu es, tad
 uzjāda jūta. ielūtu uz krogu, nodzert plūmā amata kustības.
 Lai un gan kameras loculi veldas vairāk veltus kā tikai
 tādi prebalzotāji, jau "ja, ja, kungs," tādi aplaudzamauga
 dipitori, tomēr — amats pakal amats! Rieta veltu
 veltus tik traģi ma. smaida Čaus, ja veltu priekšvārdus būtu
 kaut es, kaut es, vajadzīgs un gudrāis...

1938. 8. XII

Daudzdevas bēstības vakars stāstī vārdi, ka bēstības
 pilnīgākā nav organizēšanas spējību cilvēku. Jāle justu, ka
 viņa vārdi ir tiešā un bēstība, ka atstāj
 nozīmīgumu šķaidu; mūsdiā bēstība ir katras bēstības,
 raksturīgi apstāties nesagatavojūtās, - garlaicība, gurdumus.
 Daudzi bēstība ir jautājums, jautājums labu pilsētveidumu
 un apstāties. It kā raksturīgi ir tieši bēstība spējību
 darbināt! Vai nevarētu laist tos veidus. Kā jautājums
 katrā bēstība valdība raksturīgi ar bēstības un viņas
 darbināt.

1978. 00. XII.

Literārisks
 v a k a
 „Latvijas novadi dzejnieku katijumā”
 B B O C K V M V

166

LATVIJAS PRESES BIEDRĪBA

s a r i k o
piektdien, 1938. g. 9. decembrī
„Brīvās Zemes” zālē
Blaumaņa ielā Nr 38/40

Literarisku v a k a r u

par tematu
„Latvijas novadi dzejnieku skatījumā”

P R O G R A M M A

I

1. Burtnieku apvārsnis
Vilis Cedriņš

2. Latgales ciemos
Ādolfs Erss

— Starpbrīdis 10 min. —

II

3. Atmiņas par naktsmājām
(kuršu un tāmnieku novados)
Vilis Veldre

Ieeja pret programām à Ls 0,50

A-S. «ROTA» Rīgā, Blaumaņa ielā 38-40 15127

168

169

Andrejs Bešpiti, jāatpūst, kā jau bēla vēsīna edvēts,
par vīdīnu labāk. Un atkal, kā arden, vīskāfāto,
nevarfāto iļņāidū atstāj J. Dūmā. Piri vāms zāmetas
un zēl vālek vīnā noskatoties, un jāpūsi, ka tāds tājpi
notājas, tādas iedzīvotāju grupas, kā vārtībnieki un
mākslonieki, pūensjāla.

Nezirleju jau kāmeras locūla pūlūturums uņķūnēts,
grūheju atteouēts, bet tāka vārtībnieki bēdri to neicēica,
tad atnektu tādū domū. - Sēdējām kopā ar K. Škalbi,
Jūnāidū Rāpdu, J. Gūmū un K. Rāpū. Protams, arī te
lepaģāfē vāss bez pāmēlōsānas.

R. 498. 15. XII

Vakar vārtā pūmōreži zāka gūst gūlēs, gūies
vēl arī Tōdēn, vān pāmēlōjot ar jūnto kalto zēgn. Filma
mān ū unte jada bārtis no zēn lārtēn, un zēlmas iētāzānas
iegrūcōna, gūrti un mōģēti it kā atjānūo arī tajad. Pā
gūbetos pā vēcām iņret vājūmos, trānkies ar lūģām
un kūlehot mūļģā, bet vēsēlha mūrs to vāļūj.

R. 498. 20. XII

170

1939.

17

Kļūst un vairāk aspridzināt un jūtāt arī šī pade māksla, ko pa
parastam pārbaudām mākslā. Es ceram un ceram iedomāties, secā
sada apmierinātām un jaunā sapņotājam arpus mākslā, ar Lodu burvību,
un pīlētājs, ka lēlākā lēnā savā mājā to esmu sapņotājis
mākslā resp. savā dzīvī un tā, kur nu turā arī tāda mākslāji.

Nauda, un tūmā, bīlētājs un daudzu pils un bīlētā un
Arīji bīlētājs un bīlētājs 1938. gadā, kas nepa daudzus notikumi,
un smagus pīlētāji, kātie un pīlētāji un
cilvēkiem, un augsto kultūras jēdzieni. Vai jaunais,
1939. būs tāi jēzā labāks un laimīgāks? Es ceram
jēzā jēzā, lēlākā un. Daudzas jēzā jēzā jēzā
jēzā jēzā jēzā, jēzā jēzā un jēzā jēzā,
pat lēlākā cilvēces notikumi un katastrofai. Grietas
vēlētā un jēzā, no bīlētā, lai tāds bīlētā
jēzā un cilvēca tēzā arī arī, jēzā
jēzā, cilvēca kultūras darba.

R. 1939. I. I.

Sākumu vada J. Druvas raksts, ar kurām ir jāpazīst, kas
 ir, man par Rakstu un mākslas kameras Pautas gara
 maustu zvejas pētīšanai detaļā bēdne. Man gūti par idonitātes
 šādas zvejas nēru, un ydēlums, ja pie pol kameras ir cetas
 plādas zvejas gara kulturas laukā, neņem ar savām zāģimnāt,
 par to, ka dobināta vēl īpaša kamera, jo tīri labi varēja būt
 ar vācu pāru kulturas kameras, & kurā varēja apvienot vācu,
 kas tagad sarkiroti profesiju un rakstu un mākslas kameras,
 Bet šādā tūnē jāiet lūs. Es veltādi vācu atpūt par
 vācu, ja kāds tagad, kad latvisi pāri un veidot vācu
 savu polstīgu, ja smuilecīgu un kulturas dēvi, ja kāds tagad
 atrūpas no darba, lai esū maģi būtu šāda daļures
 šādas atrašanās notin.

R. 839. 8. I.

No Bjorn uz kādu vācu Rofā iebraucis, pol maīs
 atnācis maģis maīs, vācu, Jēdovs D. Jēpe. Jau par jām

173

ritus, pēri bojadren, pilnīgi nabags tafad, varbut
vēl nabagāts, kā tēlāk, kad vārds dzīvi uzstāta un kad boja
jaunības opara un spēka pilus, vārds dzīves jūtā un enerģijas
gribas vēl nav zaudējis. Laikā no 1920.-24. gadam vārds boja
sajūdzis jau dzīvesnotu tūlī un dzīvo labi, bet tafad
tāko var kā mēd, teikt vārds dzīvi. Un tomēr, ar jaunu
konteini jāmainojis, vārds pulcējas par katru otru, ko
nodrošinās, par katru vārdu, ko padarīs, un joprojām tāds
pat fantāzts un bēls pārjūdromēts, par daudz ~~daļa~~ realitātes
sīkumam, un lielās dzīves apstākļa neprasē kā tēlāk, kad
strādāji plūā spēkā. Man bēlas, jauns veikalus vārds pazaudēja
tajā, ka ^{garī} gūdzās, no vārda puss, pretēji savam spēkam un
spēkam, jānu jāni realai ištēbai, bet no otras puses, kā rās
aktual jāni realai ištēbai jāni sīti un esīti stēbeles.
Nejauēns un nesapņāpa vārds tad sadrafaja un
nosplūdeja. Kāi tā, interesants vārds tomēr kā tējs:

Rojā 1879. 8. I

Daugavas līdzenais vaļņus jās Kārlīliem. Kā mēdz stāstīt,
 tauta sūstusī dzegļu lielā Maritā un raibu raibā. Man pēļoņi
 jau uzpātis tāds veidnads, nepārdroņķu pēstēstību pāt pilus
 bars kā lielos vaļņos, kur cits cits arēji aplūko laņņus un
 omāidēji, lat šēsi, slēpus, gēļ jolus un pērna oļus par
 otru Cauras domas. Bet do darzi, daņņēst pērdroņķas ar ar
 to, kas nav pa pātāu. Vaļņus vāņņā norote ja Tomēr dzegļu
 dzēs, bez darzējņūmēm, lai jau asa pērdroņķas bēst vārta vāļņ
 pēstēstību uzpātis cēstākēm (Caus, Prastārd, Palēni ēa, Strauts
 u.c.). Par vāņņā Jāņa Plauņa Putnu celu un Strālaru
 Eglēda Vēntulis un dzērotājs. Kosmārdāks dzēla un
 coldroņņā Plaudis (Vija, ar Caus), Eglēti pēļoņi notāidēt
 jāni pēļoņām. Vaļņā daļēvīlde rīdā bēst: Ernats
 Prastārd, Jānis Plaudis, Edv. Vija ar jāni Edv. Stērti,
 Anna Dārdžņa, M. Strūklis ar kundzi, Kārlis Strauts ar
 kundzi, Anna Kapteine (pānītē), Jānis Plaudis, Strālaru
 Eglēti, Jānis Lapstis, Konstantīns Raudsne, Ernats
 Adāņņons, Knuts Lēstis ar kundzi, Jēkabs Vītoliņis,

Frici Dzelma (nolasīja vairākus aprakstus dzelma
veidņu zīmē), Alis Keivā ar savu stāstu dāli, M.
Palerica, Pēteris Ernais, Jānis Rapa un nra veikalveidis
jūlais darbinis Kārlis Baugersis u.c.

R. 1929. 21. I

Uz tas, kas pasīstīgas varas, kas savas ideoloģijas un
vērtības metodes lieta mērā patājinājās no māsārnas, no
baldinām, tieši vai netieši atdarina lietojumus, kā lieto vērš
arīnā vairāk uzpūst Eiropai un nomāc spīgtos gara
un dūšdes starojumus. Ja tā ir tā, tad Eiropa drozklis
par garša tukšnesi, kur colvoti, dzelzīs. Iestiprās un
noburtojis, starfās apstāst kā izslāpētā un izsalkuši
tukšnesā žvēri, uzzinēdami ļaunā nāvētā cētā. Pārī
bāzī paliek par to domājot, lai gan jūzalla, ka ir dažas
vērtības zonas, kas balēna, ka ir ir tikai tādā laikumētā
slēmba, kas satrauktām tautām jūzslomā, un ka tā jāris,
un & cilvēce pats actual atgriežas pie veselojām tendencēm.

1929. 28. I

176

Jan Kops 20. I. Imains Ropa, atkal uzturas pē mums.
 Bet šoreiz sabūa mē no 4.-10. II Kops uzkomēta
 ar sūpu, saīstot mums daudz vāpju. - Gandrīz
 vārē arūpu vai no vārē pēlāpasi, saīstot arī mami
 gūpa 7. II, tā kā vēl šodien uelsum uz Kopsu, lai jau
 mums jau pāri.

R. 1899. 11. II

Eznu uelūpēs ar literatūras pasūlēm K. Rāzpu
 jau Kaudzē Rāzpu izdānu le sējūms, loti gūta
 ielūstā izdānu. Pilnā tagad pārsū stājat, būs
 šūdi intensīvi pātkūna nāstūmas darbs, kas vārē
 jēmpūlīs dūmāmas, lai pūno sējūnu vārē vārē jau
 Jopavāsai.

R. 1899. 12. II

172

Bibliotēkā no Igaunijas iebraucēju M. Pukis, kas
bieži jo bieži apmeklē latviešus. Tās latīņu un latviešu
kultūras draugs. Aizņēmu Jāņa vajabotā, kur pirms tam vēl
J. Straubergs un Leons Svare, dzimis igauņi, bet dzīvo un
strādā Latvijā, pilnīgi pārvalda latviski. Patlaban viņa
tuldojuma ikuārtas Igaunijas romānus, ko viņš uztur man
eksemplāru ar galvenajiem ierakstiem. - Norunājam arī tūdas tūdas.

Pēc nēvēs nodzīvotāus šodien ar franču P. G. G. G.
R. 1939. 25. II.

Franču mākslas gādes atklātāna P. G. G. G.
mākslas nūpē. Loti daudz pūlētās, valsts dzīves
vadītāji, valstīdā, mākslīdā, kultūras darbinā. Interesanti,
ka Francijas, lielās Francijas rūtīs daļu savas uzraus
āpē jūvēcījēs un dēžām labi un glāidri norunāpē
latviski, sapādādāms daudstādīem lielu pārsteigumu
un īpaši latviešu lielu mīlku.

Pati izāde inqunā tonēs dēžām bēdīpā, saudrā
arvna dēla darba.
R. 1939. 2. III

Loti vaticāna jēta, ka par pāvestu izvēlēts kardināls
 Pāčelli, betas, loti izglītots un cilvēcis nopietns vīrs. Lai gan
 mums nav nekādu katoļu īpašu interešu, tomēr arī katrīsi, kas
 nav katoļi, tādu jēgu uzskan ar ierīcēnātānu, jo tā izvēlēšana
 norāda, ka ir vēl pasaulē spēki, kas neaplaupās rupjai,
 neeslēcīgai, jenuktai varai, sabainīcīguma tēkumam,
 kas tajād valda lielā Eiropas daļa, kur tautis jodofuma
 arform papandotās, un kas gūlīgi pāvesta tronī arī
 nosēdonaļ sev jadedīgu un jallauzīgu jērtu.

1899. 3. III.

Brīnīti jēki inscēnēts Pērs Gints. Smilgis atkal redz
 parādījis savas lielās klatures mākslinēla spēks un
 dzeļo drāmatīko izjūctni. Jēpīcēnobi tapēc, ka jērade
 vaticāni jēpildsta lēz jēdēfai veltai, jēnīti daudz jēumates.
 Tas liecēna, ka arī tajād, kad vīrs jēiet jēpīcēnobi
 jēnīcēnobi butafonijās, kaut un dzeļunoj tautā atsodavī
 vēl vesēlīgi slāpi, kas slāpt jēc itas mākslas un

un aprūc tikai to ito māksli, kas saistā vēstīgu
 vārdzīmju rūs un pārdomas. Teprēcēnāp manī loti an
 šitras deļa, man tix uotās un turas gūša impoļas
 maņi un iņatnā mōcēnējuma deļ. Anī Solveišas jām
 traģiķo uotā un šis mōjofas mōlas dzeļm. Kōmī kāmī
 tad pmetas, ēldomājōtes, ka ī vēl ēn dēli ēvēlī, kas
 Solveišas tēlu un mōjās tādas parādības mī nojaukt
 jām perversām, ka to vādā iņtā dara doc. J. A. Jansons.
 Vai Tīkē ēvēlī vā jārōjuma vēmāf nōv?

R. 1939. V. III

Lielās štāptantīstīas orgānizācijas Penklaba
 Latīšas nodalas jada rāpūlē, dzeļm pabā un dzeļm.
 Smeatubī vōdī 26 bedri: J. Veselis, Art. Bēnīfōtā, Kundzi,
 Rōch. Bēnīfōtā-Baldes, Jul. Vecoļs, J. Plaudis, Jul.
 Lācis ar Kundzi, K. Škalle, et. Ēns, prof. R. Dīpers, prof.
 A. Kirdentēlis (klaba mōjofas pūlētōnēlls), E. Pīrquillī-
 Līstis, A. Goburce, E. Klēne, Hugo Vītols, E.
 Mednis, K. Lēnē, J. Jaunvud rābōts, (u. c. V. Jēnīšātkundzi
 Valtars pāiet vēmānēst.

1939. 7. III

Pie Rojas mājā bēstāra saudznieks, lēti plādi, dzīvā
un rozīga. Slikti ēnāi, ka nav ne mazākās ierēģabalai-
nības, iedzīvotā daudācība un raikums, pārvēlās, uzmatos un
gacimē, kas pteikas arī valāra norīē un pāsmūas. Kopā

ap 80 cilvēku rakstnieku, mākslinieku, muziķu, vesom pārtērējju,
atulātības darbinieku. Pā cilvēku te vienā lēt vēro

ēnā, valda iedzīvotā daudācība. Kuat: laimētība,

un tajēc arī pāsmūas doļļu rakības un pteitēģas, lai

gan pļūstī valēdēģi daļē labs raītas pteitēģes. Ititad

trūēs Vīrpa ienocēsās un apsauc J. Rudzītē it kā par

pāsmūandem pārdēģer dārtēai. Ititad trūēs tas doļē

infēģi un Vīrpa doļē dūplē tā uo apsaucis un nokāunās.

Pāsmūas vedalās Vīrpa, S. Markovs, J. Celms, J. Grons,

J. Kadols, J. Lapins, Dūmas kundz, J. Veselis, stud.

Lāzdēģē, Rēģtēģu pēģalys u.c. — L. Garute pā rēģlēm muziķē.

R. 1919. 11. III.

Pie Rapas mājas literāra vakarā, loti plaši, dzīva un rožīga. Sīksti tīrai, ka nav ne mazākās ierastības mēģināšanas, redzama dažādība un raibums stāstos, uzmetos un jautā, kas īpaši ar vakara notikumiem jārunā. Kopā ar 80 cilvēku rakstnieku, mākslinieku, kungu, veselu jauniešu.

Loti cienīto K. Egles rīku

laipni lūdzam ierasties š. g. 11. martā pulkst. 19⁰⁵

mūsu mājas literārā vakarā

Valdemāra ielā 15, dzīv. 2

Temats: Mūsu rakstniecības un mākslas aktualākās problēmas

Jānis un Elfrīda Rapas

1959. g. martā

Vārdu maģistrāta palīgs, b. mākslinieks, J. Čerņis, J. Grāvis, J. Kadolis, J. Rapas, Dzinars kundze, J. Reselis, stud. Rappoport, Rostova Jelena u.c. - L. Garute par vārdu maģistrāta.

R. 1959. 11. III.

: laimētā, steigas, lai es. It tad tu it kā par mēstas šķērs noklausas.

Franca Elma Jābota, apvārcādamaš par Mentoni,
 kur mēs it kā esot bijuti veseloties. Kopas veselība šķīri
 ejot uz leju pēdējo laiku un viņa gribētu kādu laiku
 apbraukt tur, varbūt lētu parastumi. Esot arī sarīstnata
 par teātra vadītāju rīcību, kuri ar autonu gaudot nemaz
 vairs nevēlēt, kā mēpat Nac. teātris, kur saņatarofot
 viņas jama lugu. Darbūt viņa nenopaidot nemaz
 pūmjiādes un apbrauktot. Kā beidzi! — Pā tā mēs
 savā laika kopām Meranā, ne Mentonā, tad norāde uz
 pēdēj J. Rozes kundzi kas bija Mentonā.

1939. 13. III

Lati smagu un drūmu esjaidu atāj notikumi
 Viduseiropā, kur Vācija ar milstara pārņēta visu okepē
 un izņirca Trīs dienās Čehoslovāķijas valsti un
 Čehu un slovāku nacionālo dzīvi. Ku tas viņai
 -pēdas bez kādreim jāudējumu, bez mēfata rīka,
 jo Čehus un slovākus pametusi savas līttenis

viena lēlā sabiedrotie un vīra pasaulē. Keturē jau
 laiku gūti bus atkārt tādē plēvēn, kad lielas valstis
 valstis lauz lūgumu, atkārtas no militārsaimības (Francija,
 Padomju Savienība) ar mazu tautu, jānot to jaram lūgumu.

R. 199. 16. III

Pārsteidzosi lieli jānātkumi bijuši Kārofi arjoklās
 pēdējo 10 dānu laikā, un tie vīrai krietri klēpi tik
 vīgli, kā vīrienu pasaulē. Varbūt, šis vīglums arī ir
 vīglums, kas atkārt mazu cēlību, ka tikpat vīgli un
 ātri vīra vīra arī jāzandē, jo kas vīgli rak, tas
 ātri un vīgli arī jāzandē. - Jumsi un loti gudri. Jēvās
 K. Šalbe, kad cīti apstāt vīra dānu un
 jēvīnīstīgi jāpīeda par tautu nātku, par to, ka nu tas
 vīra jācītras tik jāklāntas, vīra vīra dānu un
 diktaturai vīra jāvīnīstīgi, let arī jāvīnīstīgi, un
 ka Kārofi jāvīnīstīgi, un ka nu Kārofi
~~jēvīnīstīgi~~ jāvīnīstīgi, ka vīrai vīra vīra vīra

darst uelā. Tpatē to uzsvēra Veselis. Pād Skalbe
 vīpam iri paterica: "ko tu, drāps, vai jznot, kā lūg;
 Likteņa tumsā uelās nav nēl spējis iekārties,
 un uelās ar uelās paterēt tapid, kas bācījs vītu
 vai par tu saņaida. Mēs redzam tikai ārejo gozumu."

R. 99. 25. III

Maņa bēstara sanātnē ve J. dauntas, Kuldīgas
 ielā 50. J. Janders apskata Aleksandra Jura jaunus
 romānus Pēteris jūtīnēis un Sarkanais jūtīnēis, novērtējat
 tos jūsbū vopstīri. Garām eļot vīpam paspūnē vplēta,
 ka štāla karš erot loti vāji darbes un ar Jūru to
 uenarēt sabūpnāt. Bet to es celu stīpus iebūdnūms,
 aizpārdodams, ka štāla karš, ir vīens no tēn darbēn,
 kas nepelūnā vāstā tēk nāp sēvērots, bet kas vīpūnā ir
 loti spērs un augstā vēstēfūms darbes. Vēstān tū parid,
 var tērt, tiri vāltōjīki vīlērū. Būstū lās vīpū
 tāimī jēelt un pārdēpnāt, ar vōndrāt. Vēnīji
 valoda ir stīpi bēstā, labojūma bēstāla, gramatīkālā

žohā. - Pasūnās daudzi aprāda, ka gūna darbs
 jau samēra vāji un pat it kā negatavs, satraukts, kā
 māklas darbu cilvēkus tas ļoti dziņi un at nesar,
 kaut arī tā laimā unēla tas interesants un jāsīkās.

Spasi doc. Čauite notā da uz varā unēla bērnu trokšņu:

Vakarā redzējis: J. Rapa ar kundzi, A. Kersēdas kundzi,

doc. Čauite ar kundzi, Elfrida Raura, K. Bangorsis,

J. Kudolis, L. Perkhada, Jinaida Lafda, ~~Alfrida~~ ^{trūds}
 Dravnieks, J. Jauders, Kout. Raudonē (māji velle),

ē. Nagohads u.c. Samāpne it tā daudzās studijas 10 jadu
 nostepinām par jodu.

1879. 2. IV. 29

Plasa kultūras darbību pasēdama un tēfē
 par Valsts Prezidenta K. Ulmanis pēt. Gūna tādā
 samāpne pēmo redzi un ar pēt pēt pār būves pēmoes.
 Samāpne mē ar pēmo samāpne ar to lēlo
 vīkūstāpne, atūla tē, nepēpētību, kas tāfē valda.
 Protams, sabiedrība rāibu rāibā, bet valodas tomē
 rāstas un it vēgē un rāst, jo pēpētāpne ar pēlo

nozīmīgas sava darba. Prezidenta uzrunā jaunatņiem
izraisīt draistu impetu tā veta, kur ir deklamē
par laika pļaušanu, stāvēt un krūt par savu tautu un
latvijas velti. "Tā labāk stāvēt mirt, nekā ceļos nokrist
kārtis un iktit dzīvību." - Kallara jaunatņi kopā ar
prof. R. Graymanu un kompozitoru J. Jābti.

1839. 4. IV.

Latviešu-ukraiņu bēdības biedru vakars J. G.
Tūcēno 125 gadu dzimšanas dolnas atceri par godu,
kas pulcējis kopā ap 100 cilvēku. Molasija referāts
par Tūcēno tulkojuma latviski. Loti jauki un
izjūti bija jašu ukraiņu piecīņepuri, melodēlamācīfās,
un it īpaši kora dzēsmas. Pēc tam draudzīga sadzīve,
jautra, sīņņīfa, mājiņa. Slavi tautas ir palēk slavi
tautas. Slavi ir un palēk sirds un dūēdēls cilvēti, ne
tā kā turēsi dzēļānīe ger māpi. Slavi saista un
pīvēdēl ar pīvēdēlētis ar jašu dūēkīņepuru, bet ger māpi
atbaida ar von jašu ārdē.

1839. 15. IV

Latvies draudzības staba Latvijas atbrīvošanas opm
 laika virpūlī sanākme virpūlī klubā. Teradūres
 19 virpūlī, vakars parēt dā arūda padzūsteji zaldūte.
 Pārūnā ~~Latvijas atbrīvošanas kaujūnētā~~
 jūnū izbūves jūnū un izdalūšanas
 jūnū, kāda Pūjas atbrīvošanas kaujūnētā. Pūdu
 nolūj vajūkot arūdas komandūru gen. K. Berūlū
 speciālā vūpa 55. dūmūšanas dūnā speciālā vūtnē,
 kas nodūlūta jūlta būtrūm. Kā vūgades, sanūkme
 not draudzīgā garā un jūnūlūbā.

1899. 24. IV

Pūriā 50. dūmūšanas dūnū vūllū, turūno
 draugū jūlētū, iūnū, vūllūstū. Sanūkūdi ap 40 dūvūlū,
 dūzūm raiūa vūda dū izjūlūbas, nodarūbūbas, tū
 Atvūlū un vūjūnūlū jūnū. Kompon. jūnū vūllūstū
 un vūllūlūj vūnūdūjū (itū bē vūllūbas vūnū), dr. K.
 vūnūdūjū, nol. vūllū nū lūzū, jūllū. J. Rūpe un
 A. dūlūstū, K. dūlūstū, Andr. vūllūstū ar vūllūjū, V.
 Gūnūstū, A. Cūllū, J. Pūllūstū, V. Cūllūstū, G. A. dūllūstū,

Knuts Lestis, Jānis Rudzītis, Julij Lācis ar kundzi,
 Pāvels Gruzva, K. Brangeris ar kundzi, J. Kadolis,
 J. Bērziņš, J. Jūliņš, J. Gūns, Jānis Bezdis, Tīdavs
 u.c. Vallars arņūnā dzīvo un omulds, tuvas un parunas
 dandz jantības un humora. Apstākumi un veltes, lai
 arī se šūnā, lollā māstā, tā jau tūdos padziņnos parasts.
 Pomeš man personi nos atstāj tādu it kā šūnā. Špāide
 ar to, ka arī arā kaut kur neradama nojiedama tāda
 tā nojiedama, atstā tība, pat ištūntība no padziņņos
 dzīvo dzīves. Pat daudzas, īpaši tēta un estā māstā tība
 telegramas, zolgti rotatījas, asprātījas, cildnā tūnas
 plūnas, vespeļo saņītu man ištūntat. Brālis ir dandz
 strādājis un partrādājis, deivs vērtījus darbus, bet
 atbalis nav šūnā dzīva un plāda. Un padziņņos
 ofocralas apstādas, un lody ar to arī lollis māstā
 rakstniellu, pat tādu, kurus ofcēlis un paestārojis brālis,
 it kā arņūnā, ka arī brālis kaut ko darājis. Kas
 pie tā saņūp? Brāļa rakstus vai kaut kas cits, kas
 to lai jūna? Bet patīkamu špāide nos tas neatstāj.

Lielās izdevniecības labrāt uzturēšanās Atzīmi izdotānu,
 turpretim apņēms kāija par saies gūlēja apūt to pārtikas
 dēļības un ilguma arī, jo pēdēji, bēdē, nostādju ierosānos par
 krājuma pafatarotānu un klajā laistānu 6 sējumos.

1888. 11. v.

Dienuš apret tāda stēija un darba drūzina, ka
 apdomātis vai itykatēds uz pūnspārtēnu, notikumu
 nau ierējas un laika. Esnu jau bēls preti nēks tādai
 stēijai un darba pārnerbai un bēji tas tāu aizpārdās,
 bet šoparajari nu tā is pānēks, bēllas tā jēc ka apmēnu
 uzpānu pādu dērozi dēļjam māliji un bēbēdēji.

Aizrauc bēja Pējas atpūstānuš sūnēbas, par kurām
 dandzjam uelvēja kūt gudri, kā jēc, ar tāis tēc tā
 pānēktas, pūnēkt dērdēpāklus pādējums no pafēktis
 klāt. Kā pretspēdēkus vācēdēnu? Tā tēc tēkt un
 tē bēllas arī uņur un uņjam pūnēktas kaut kas cauri.
 Pās jau bēktu labi un par to vācēkt uņjam tēktai

pilcatis. Bet kāpēc viņam tāds vārds apredkus,
 vai ta vārds 22.V jūtra pēdējais? Kas tas par 22. mēneša
 sarakstam estai tautības latviešu jēnē, jēnē, kur tie
 iebrucēji vārdu pirms laikos, bet vēl arī 1919. gadā
 slydārojūti tik daudz latviešu? Gūti ir jēnā vārds
 tas betas vārds ar pēdējiem un ir to stāvuli, bet
 oarpi un muiži jābūt vērēot mēsu vārdu sējams
 mēsu latviešu tautas pēnē vēl pēc 20 patānības
 gadu. Vai mēs būtu atkal jēn no šim vārdu
 lētāta vai mēpata atvairība nonākusī? Jēb vārds tā jēn
 arī jē mēsu iebrucēt un vārds ar vārdu parasto
 vārdu vārdu, kā tie iebrucēti jēn dažas estās jēnē?
 Vēl jēn lētās vārds: tautā manams vārds tāds
 vārdu vārds, īpaši mēsu vārds, ka latvieši dzīvok
 lētis, bet vārds.

Būsim, ka lētās vārds stāvēs arī par mēpata
 tautām kaut cik nomodā.

1899. 25.V

Kādi stāsti un vārdi gan laipnā cēlānā, ātri valstī grāta,
to pēdējais nupat šīs doļas (tagāt tā tad un tad agrāk).

Pā aizņūkan no Graupnām mājuņā uakt caur lidasgrāvas
mēži, kas atrodas pē jorām mājuņā, pēšpi ugdzoda laipnā
stipri cāukstoju. Pāphatizjies draudzjies varen dūvīfu

dimu āpi, kas mierīgi tek pa jipgāžu, lēnās, uz jorū alu,
jo te Grāpne mēži, krastmalā, ir vairākas ājūn alas, kur
vīpi mājo. Kad uzsauca, sak' „Āpiņuk, kur tu tā tēci?”

Kurstonits apstājās ar pu valūkofās maui, bet tad vajūrnāfu
drupen šūkurū, it kā atērdamies elairbēs jorūnās, un

benām jorū aktual tēēt uz jūksū, vāldamies uenāz jūvījīs.

Uoja arna eljredās man lū dūri grāta, ka to vēl jorūn

redpu acu jūksū flūzi māidri.

R. v. 24. V.

Šad un tad ir ugnākusī ulūza vēlēšanās

jabraukt uz vāku vai stur jūsi jorūnē, paraudzēt,
vērot, tā teikt, mēģināt, ievēlēt jorūnē elpu.

Bet vēckara dūve lūj vāt jēdējam lāsām

191

daudzās vītas (piemēram Krievijā, kur man šķita tikos
pateikt, tad arī Itālijā u.c.) tik svarīga, ka nav
vairi no ^{tik} miera stāvokļa kā no Latīnijas lauks un
cetur pilsēm. Bet galvenais, mana pasa, bēdīgā kara tik
loti edrosta veselība, atņus no tālāka cēla. Un tā apst
gads pēc gada. Bet tad nupat kādu nedēļu apst
Ranta un mārkas kameras ierosināja pārtināmo
brāvēnu un Jauniju un Somiju, tad nenocētos un to
pēlēm. Tajad esmu jau pārtinājis un vīta kopā
ar bibliotēkām Germanijā braudšu un Pārto, un no
turēns tālāk. Cēn laimīgi braudāt un pārdēt
ar vīrus uzdevumus bibliotēkās vītas.

1939. 10. vi

Tā tad ar šo dēļu pēlās mans otrās brāvēns
ar vīrus Latīnijas, un vīrus pārdam un vītejs, vīrs, kas
pēlēs. Pirmās kopā ar dēvētām, kīnā ar dēvētām,
ar šu pēlētā Itālijā, bet šis otrās ar pēlēm,
kīnā ar pēlēm — ar Jauniju un tajad daudz
slavēto Somiju. Lai vīrs labā šis šis man šis!

1939. 11. vi

Braucēns uz Ziemeļiem un Somiju, kas bija 11 dolus,
 patērēti bija jautājumi un noteikumi, lai pārraudzītu vai nu tās uzdevuma
 dēļ, kas mūsu bijuši pildāms, vai tīri personīgi to iespējama izpildīšanā,
 ko jūru izpauz un zomu radzēs un dabas vairojumos. Pats ir pat
 galvenais, ko izpauz var teikt. Apkārt šitiek un pamatīpa
 ir, kas šai izpauzē vērtis bibliotēka, arhīvs un muzejs
 jautājuma studēšanā, kas paredzēts un vērts, īpaši pētniecī
 havi izpauz, tas jāatstāj citai valstī un citai pētniecī.
 Tā kā atzīmēšu, ka ilgāk uztāos pētniecī vai
 bibliotēkā, arhīvā un muzejā Pārī, kur patērēti vērojums
 arī daudz laika un pārmēģa, jo īpaši daudz šai lietā strādājot,
 tad tālāk Pāriunā, Helsinkos un Helsingfors, kur tagad studiju
 darba pētniecī ir ļoti augstam dāvam, tā kā iespējams
 atrastot daudz būdi šis arī tējas dabas un radzēs
 vairojumus. Pāriunā iepriekš šis ir Pētniecī
 redakcijā, bet Helsinkos - betā Helsingu Somu
 redakcijā, kur pirmāji dāvam jautājums par
 latīņu un īpaši un zomu valstīnēm un

jūmalistību. Apundlējus arī mūsu jūtības
 valdība un Helmskos. Un 18. jūnijā, kā jau mēdzināt,
 kad iestātes cēti, parādījās pils gandrīz ar visu dolūru, jo
 smatās un tās apstātnē. Dzejis no romantikas šeit jau
 agrīnāji kļuva iestātnē, tomēr dabas varens
 joprojām vēl izjūtama il uz sola.

Jautājot, ka šādi iebraucēji tikai pamodina cilvēka
 celstības ilgas. Šis es labprāt vairāk un biežāk būdu laidos
 uz daļin dolūru un jēmlidim, antrūnēm un roltūnēm, ja vēl
 veselība to ļautu, — to sajūtu dēļ šīs Jaunpils un Somijas
 braucēna. Bet cilvēks un redz is vīstāki robežots, lielas vai
 mazas slēpēs, ar tām vēlmes paliks papulē, kas pieņemas
 tikai fantāzijas un jausmas. Tā arī celstības jēkta:
 ne un vīst to var apcelot un agrandzīt, doģiētas, ne
 nasmēgt, do vēlētos. Pēc pārpūlības var vīst, ko
 laimējis pamākt, un nāv jāpāpēt kvestē ilgas pēc tā,
 kas uklad nāv pamāktus un jāpildzams.

R-1939. 22. VI

Tallinnā būdams, iepriekš ar Mūs Eeti un Pāteraleht
redakcijās. Pirmajā viņi bija diezgan gurdā un apātiski,
otrajā turpretm redaktors Pavlaj manī sapņoma tik
laipni un uzturīgi, ka es tiri vai apjuku. Patsm apbrāudojām
viņus ievērojāmās vietās Tallnā un tās apkārtnē, bijām
arī jūmalstā nūtnē, ap 7 kilometri no Tallnas, un
brīnīgi iestārtatijā brīvdabas skolā - Vabāču
kool, kas nesu tā celta.

R. 1899. 15./22. VI

Lielā darba stāpā ir pagājis, filmas un
paraspā laiks, kād jau vasara, kad satas laukos
dabas bāpātolen dīvāksāna, bet pilsētas darbinātolen
atvāliņojumi. Pirmā kārtā uz pāris nedēļām
ipbraucit, ko parādītā, kā allaž parastē,
tēra māfās.

1899. 7. VII

Braucen līdz Līzumam kopā ar dzējisnici Gēsi
 Jāloti. Vēlā loti atpūzusi, āreji tīri divēsa, tomēr jalla,
 ka veselība esot tik loti kļūgāta, ka nekārot un
 nekārot uz cēla. Vēlā nēvarot, plēnēsam, ilgāk par stundu
 jeb pusotras stundas nosēdot un strādāt, un galas strādāt
 jo tūlāk nodoties stīgas saipēs mugurā un jūzta, kaut gan
 ārti tas nēlā nēvarot atrast. Un tajāc ar tajād vīnai
 jānorīdājoties uz gūla, do vīnai jēn ap Ropāzēm ar igdara,
 nosūtēdama lētj jāt Līzumam, tajāc ka Braucejs dēzjam
 māf. Ja, no skata jautā nēvarot tēiet, un vēdēlas ar
 ucticot, ka vīna dēma vep. dēmsa. Gūzi tajāt tā mān,
 es jēbildu, jēc dēskata vēdēlas nēgrāb tēiet, da esmu
 dēmojis ar dēloni, un ka nēraknēpi māni mēlā
 jān gadu dēvdeput, būjām dēzjam māfi.

Rumaftām loti dandz par poli Boku, literatūru,
 zādzi. Tū atēlāfās būjām dēzjam nēterpantā lētas.
 Plēnēsam, vīna jēdēfā lārtā jātjēvojūji dandz jārteijūm,
 kas vīnai dēfātājis lēlu jandarijūm. Tū, plēnēsam,

Jānis Jūns, kas viņu uzaudzinājis, nav atgriezies un paucis
 tūn vai par ķēten dzejnieci un dramaturģi, šoparapa ar
 bērnu ceļu un laipnību aicinājis viņu par nacionālā
 teātra dramaturģi, no ka viņam atteikties, tāpat lūdzot
 allaž, lai dodot jaunās lūgas vārdu. Pār šo arī estā
 vēstas. Jūns šobrīd gribot atkal viņu pieņemt
 Darles teātrū, un tas un direktors P. Ozols, tomēr šo
 apstākļus viņi arīda Matijies parī, tajad, to manīdams,
 pie katras izdevības loloķes viņas priekšā desmit loloķes
 un cenoķes aplūdot... Vēlā neēst veldompa, un tomēr,
 viņu to vēroķot, viņai evot gūti zavalķot smilķes. AK,
 lokoķiķta cilvēķu draudķe!

Ar liķu zāstutumu runāķām par bēdķo, tūri apķaunķoķo
 parādķoķu kaķķamāķai lķķi apķāriņķtai, lēt dķēselē tķķķi
 vāķāķai dķirdķai vķendimķi, ķas ķenā ķiķķāķāķes un
 ķurāķi ķav arī tķķķas "onķķķū" adķunķķes, ķā ķķūķķāķū
 ķarķķiķāķai tķķķai vķedķai, ķēķķā ķavķ tķķ bķiķķiķķi
 vķķķķ. Pķēt evķ tķķ ķarķķoķķ ķesķķ ķarā ķāķķiķķ.

197

Esmu piet to arī īsteies daudzas gadījumos, un
es, droši vien, būtu atklāti uztraucies, ja būtu vajadzīgi, un
ja būtu bijis kaut raksturīga deģenerācija.

Tā daļa jābūt brūca tālāk uz savu dzimteni Apri,
tad Līdumu Pīrānīs.

Apri Līdumu Pīrānīs
1979. 7. VII.

Apri plūst. 16. sabrauca man draugu bars:
Jenta Mauntra, Frida Lauva, Konstantīns Raudve,
Jānis Jandels, sajādādami tā man šai pūduajā plūstā
jūloja pūdukāre lēlu patīkamu pārsteigumu. Pēc šīs
atpūtas, aizbraucām uz jauno pūdukāri Pūdukāri dzimtenē
Pūdukāri un arī plūst.

Kad pūdukāri atpūst, rullis pūdukāri garumā
par literatūru, sadzīvi, lieldam un mājām gatavās dzīvās
problemas. Mauntra pūdukāri pēc Mēruļa laukā,
kuru Mēruļa laukā pūdukāri dabot un ceļojā te katrā

jās ir vēl manīs, nodēst. Tā arī izvēca. Gatavojot
 jēlāšan tos jaunam izpildinam Kaudzēn Rakstos,
 Frida Laima tad koma votta manuskriptu un nolāstā
 ķēncā lūpsim un nodalu, kas tēlo ķēnci un Pārulu
 ceturā. Satefānīs vāji lādā asarām. Vism vīcprāstis
 spēlētums: ģeniāls darbs, ģeniāli radzies telotāji, kas
 lādā tēm nūmā rāstvēstā nār vėl pārōpēt. Raudovē
 jau apfalvo, ka Don-ķihots esot pārōks, bet estis to
 tonēis gūtē vēstēt.

Oka vēnā notika lielais un pārtais cēlojums pa
 vācākšu norādēm. Pērcuofis vėl parā aato Dr.
 J. V. Hauņģens ar kundzi un ^{ķēnci} skolot. Jvāifjue, un
 tā mēs deramies cēlā gar Berlī, Mentēm, Kraudlēm,
 kur pa cēlam to to jomā rādōji, of Ēsmāni un
 Grassu Saulēsdam. Saulēsis uzstāvējams kādu
 stundē, Saulēsa kundze jānki nosēleja of
 piānino vārdākus sahalus, jo vāpa studējzjūmifiku,

49
un izrādīja ļaun labi illosto sainuiesolu.

Patālais celis gāja gar Karjdaļu, Līfļu uz
Vēspēbalgu, ar gala mērķi - Ogrēnos un Kaibeņos.
Inešim apbraucām vispār, un tad tās laiks loti
sils, tad daži Ineši pret Pūpolu mājām arī
izpeldējas. Tā tīrai ap plūst. 17. novēnu Ogrēnos,
kur mūs sagaidīja mana draudzība dzīvotā. Tēdas, kur
stāstījātī tik ilgus fadus brāķi Kaudzītis, viņi loti
interesēti un atpūta, Kaibeņu muzejā apskatī bēdēpārtot,
viņu valdām. Tīkai ar saubrītu varējām doties
atpūst celā, vakar domi bēdē inku, kas
katram ilgušā bēdē atpūst, ka braucējus bēdē viņas
loti pūds, kaņots un epīlēnos.

Ja, pirmiņi vēl pūst, ka tūst pūst Braucējus
uz Pēbalgu apbraucām vēl bēdē Gotes rep. Tīkta Kropan,
no kura kullāpā allaņ mēroņūji ap 12 kilometru
garo celu, garām Kniņskas tīltam un pūstam Inešas
arņai un cētam tādām veltām uz Silamācēm.

Vasariņos 1939. 18-19. VII

~~Brānāra~~

Kallān iebraucē atkal Rīžā un todien uzstāta jauns
parastās darba gaitas.

Rīžā 1839. 24. VII

Ar visu vairāk un vairāk sirdi iezofas klusa,
bet dzīva un saprātīga smelgē, tīri cilvēku pārziņojumu
sēdas. Tad apskatīt arī valoda, uzturības vārs netā
mūnāt, prātot, domāt, bet tikai mēmi lūkoties
pasaulē. Būt vienam pašam ar sevi.

Rīžā 1839. 2. VIII

Šai klusā klusīgu smelgē atfajās daudzas
dodas, kas ļoti patīkas netā atziņēt, lai jau
būtu viena otra atfajās vai faktu patfajās.

19. VIII

201

Loēlajā pasaulē polstotā jaunā jāsāstīgumi un
sātraukumi: Vācija saprotas un oledz bēgumus ar
Krieviju. Lai nu veltus padomās un parklaušās: lielindē
cismā vidmā pretīce, nacionālsociālistiskā Vācija,
kas vāc jaunā lielpolitiskā cēlji uz pretlielindēcismā
lozuma, jēkšpi ar šo apdaroto lielindēcismā radodas
volas. Lai jādor, ito grib, lai tāds jēts. Jēllas cēk
brūnīkšs vai apmēlīkšs, varlēt efektīgs, par kāda
sārdmā Vācija sāp vāc un jām tā vāc sācūt. Un
tā vāc lielās, ka Vācija vācītāji ar jaunā vācītā
polstiskā jēdži ir nonākušā tik tālu, ka nāc vācīt
kur sācūt un tā nu ir bējis jāpālicē jēds un
jācēt vācītāji jēc nonācītā lielindēcismā
vācās vācītā jēcība nēcēt. Bet vai tas jēcās?
Vācītā jēcās tāfād Ribentropam, kas lido uz diāpācā,
tāfād kā jēcā Čāmbērlānā, kas situācijā

Salapit ziņēdams, parakstīta Mondruks mērošanos,
 kura vēlā citā reālā glābšanā nevēlētais nedeva
 kā vēlusi jaudejums? Navus tagad vēlā kļūm
 pareģot, bet arī tagadēfā Vācijas rīcība nodina aīdomas
 par to, do latīnietis mēdz ņstēt parā sakāmvārdā „stokoni
 mēlē glābšanā, kerdamies arī jol salūmā? Ja jū Vācijas
 saimnieks Hāvelis tik bēdīgs vai jāslobījīs, ka
 pat vīpvarēnāfū, lejnāfū vācu Ribentropam
 jūķerī jājāmet paslēpmums un jātēvīgas uz Maskavu,
 tad ... kāds glābējs tāfān var būt Padomju Savienība,
 kas vīpas jāvās krīzes ī jāvāvējūji, jol cīkīm lūgtīs
 nav jājūji un cīkū jēlotāfā un jāvā uktīs. Bet lai
 un jaldēk mīdējū mī, tu vāktā nākotnē jū vāktis, kas
 ir ilgūvējs, kas jādētājs. Nevarātas jū vīpas tās
 lietās ir, un protams, cīk no vīpēm var spriest,
 vīpāitāfā jū un tās ir sātāvēdās un jāvāvējūjās

tos spekulantus nullas anglos un tiam lody arī
francūs, kuri paši vpus tos gadus bezdarbība un pārdarī
des gaudzēja kaula kungus. Un nav liels, ka gāgams
no tām vpi arī dabūs.

R. 479. 23. VIII

Tumšas baigas dienas ael arīen turpinas. Pācu
agresija kā smags lietuvēns romāc igu Edojru,
un no tās laičkam gan citādi valā netiks, tā tikai
tā, ka citām tautām būs jānotapas reiz stingri preti
un jāizkaujas. Un tas un šoreiz būs jādara pašiem
angļiem, francēdun un polieim kopīgi, kas paši
izaudzēja lidināciji, tā teikt des niknus kaula
kungus, vai un ar jaun politisko turēdžiem un
stulbunem vai glēmlēiem. Citi iespējams, vpiem
mafajām tautām no šīm ciptām būs jāizvairās.

1879. 30. VIII

Pielūdz pūnas žogas, ka Dāņijas bruņotie spēki iebrūvēsi
 Polijā un tā tad, kārtārtal pūnes Eiropā, gan bez kara
 pietērtāmas. Saņūmējis, un civilizēto dzīvi pūderotāis
 kart! Kart, par kuru vēlēus tējad cēsar pūterēt, kur
 un ar ko vērt beģis. Kārtā žoga tonēi un i senos
 pūtos, ar ko vā tūlai nākas rūtāts, proti: Dāņijā
 arī Doreif nūus vēltādu pūdzin ugrāet. Tū tad
 noties ugrāas bruņas tūlai vēltāsa asonoflābana.
 Baifs un tūnis kairuets nolaižas pū Eiropu.

Rija 1879. 1. IX

Nūmiers un ugrāa par notikumu tālāko attīstību
 rada vjos cūvākos nojētas bažas. Kart pūses Eiropā
 jau 12 dienu, bet nūmiers vēvar pūredzēt un pūterēt,
 kā tas vēidores tālāk un ko vēras pū lotz. Vjas
 vēstrātas jēnes kairuotāpūm. Vgrāstāt katm dēnim un
 katm stunde ugrāunji vēro, vai vēpmas vētūsofes
 arī tūm un spē pūpūrdzības solus. Arī kairuotā

īodra izsludinājumi pirmo mobilizāciju, divju
gada gājumu (1914. 1915. un 1916. g. dzimusi) rezultātum.

1889. II. IX.

✓ Eiropas notikumu gaita tik domināna un loģiski
rangoties, tik neizprotama, ka pie labākas gribas var
iespējams kaut ko paredzēt uz priekšu, kā un kur tie
notiks. Atļūst mierīgi nosaidot un noskatīties, nepūstājot,
kāpēc tas notiek tā un ne citādi. Šeit pasūdzē laiks
gan sabarņotā cilvēcei par miera netiks. Ja darīti
sūcils, sadraufājot pat veselas lidas valstis, kā Polija,
tad nav ticams, ka tas varētu apstāties, lai gan
mijviel mūnā jau kaut kādām miera iespējam.
Tāpat kā pašreizais, jaunais karš, arī šis karš
izbeigsies gan laudam ar visas stabilitas dzīves
saprastā un daudz un dažādu revolūciju.

1889. 25. IX

Pēdējā laika notikumi rāda, ka Vāciji par as uzpauzīti
 iepriekš uz austrumu ir jāpauzējas, un ka tie Padomju
 Savienības noteiktā un stingri jālauguji. Tas sāpītais
 šķitī māņam Baltijas valstīs — Igaunijai, Latvijai
 un Lietuvai — kam tajad glatī jāvēst uz Maņkara pusi.
 Latvijas ārlietu ministrs duntis kāto patlaban Latvijas
 un Padomju Savienības attiecības, uzturēdamsies pie
 mārītas dēvas Maņkara. Mēs Rīgā jābūst uzņūm
 vēl, kā rīsmas diplomātiskās sarunas, ko no Latvijas
 prasa tās bēlais austrumu karmīst, mēs uztūm
 un uztūm arī dēmas, esK bēla nēra šis bēlais
 karmīst esK jāpūst sarun prastu māņūm Latvijas,
 kā māņūm norlēsmis sarunas. Un tomēr, vairak māņūm
 un uztūm is šīm māņūm sarunām austrumos, vēta
 ja tā būtu jāvēd vētūm — Berlīnē.

R. 1944. 5. X.

207

Šodien pbraucu uz pāris dienām uz savu
vecāku mājām.

R. g. 1907. 6. X.

Parakrota un tās dolnas aizņējis jau vairāki pārējie
Latvijas štāvotļi lidajā pērtotā: tā ir notā dēta pilnīgi
Padomju Saincības interesu spēkā tā vopas pāņējis
Baltijas pējūms austrumvārota valstis, lai jau patstāvība,
šo valstis suverendatē tiešā veidā nav aizkarta.
Nobežts Padomju Saincības - Latvijas savstarpējās
palīdzības pakts uz ievērojamas pamatām. Mums atlied
ticēt mūsu lielajam kaimiņam un valantīs uz
vona goda prāt. Pēdējo pade notikumi ir rādījuši,
ka ticība un uzticība Maškavai ir drupku drošāka
vēlā ticība un uzticība Berlīnei. Nav nevāda pamata,
ka šoreiz tas varētu būt estādi. Būs tikai jāpējūts
un jācīņojas jaunajā štāvotlī.

M. V. Vasarijs 1939. 7. X.

Terma uzturā arvas daudz paradījis, drūzku par
 nāitā rādus dabu pārvicājis, gūm atkal Rofā.
 Atbraucot atstāj galus pāstā pabrūfā veitārtātes
 atmosfērā, atbraucot atrod pūto jaunās saistības
 ar liello Eiropas beļvalstij pūto, relatīvi veitārtātes
 atmosfērā ar tad vēl pabrūfā gēta, tūmērē uarīs tāda
 uopmē tā lūf tūm.

R. 1899. 8. X

Soumā diplomātiski vēl corās pret Rādovju
 Saimeības dāpādu, tūmērē lillās, ka gāla Druakums būs
 tādā pūto tā pārefjūm Baltijas pūmūras valstūm, tūmērē,
 varlūt, uz īdēvīfāktā lūmā rotētkūmēm. Bet lai
 tā, būtkūm tas tūmērē ugrofā. Starptautīgās pabrūfā,
 Soumātura pabrūfā ar vāpūpūmē sūi gūmū tūmērē
 Rādovju Saimeības labā, ar tūmērē uarīs valstīs
 uarīs dārt, dārtē tā gūmūmē estāki. lūmā tas rotā,
 pūto tā ūmā uarīs, kas pūmē vētkūm.

1899. 20. X.

Vīgas vēdeļa laida diezgan bēdīgas notikums šē
 austrumu pasaulē, nu nu, latviešu Toms negaidīti
 radās ar visu bēdīgu un ilgsimnājus. vācēnu
 aizcelšana no Sējēns. Lai tūdi tāi katrāi dūgļi
 pamatā, viens tomēr klāds: mūs mūs izdeva un
 ilgsimnājus to veidzolo, tāpmiņo lētā vērā.
 no mūsu kakla. Jāpūņējas tikai par to, lai jēc
 ilgsimnājus ātrāk un mīrāk viņu aizbrauktu, ja ilgsimnājus,
 lai ne smalkas no viņiem mūs te nepalūtu. Par
 idiotisku jānozīmē tādi latvieši, kas par viņu aizbraukšanu
 domā vai vēl gribētu tos zēlot, kas te palūku, kā to
 dzird vēdeļa dēmas. Cok tam pamatā jāpūņējas, bet
 dzird, ka R. p. b. izlozības valdes priekšnieks
 Melgrāvis ent. šķērš, ka policiju un cēlu būvniecību
 būtu vēl jāpūņē kāda pamatskola. Kāds absurds,
 kāda veidzība, kāda nacionāla tuveidzība!
 Kur viņu vajā izīrēt no veidzību jāpūņē, tur šēdi
 Antipi vēl murgu uzpū par ko!?

R. 1939. 22. X.

Šodien parakstīto Latvijas - Vācijas līgums izceltājn
 vācisku lietā, parakstīto arī papildu protokolos par tā. Parakst
 viņu pantus, grūti redzamaties, ka tas patēstība realitēties
 saistību joma, kādas uperņestis ar to Latvija, tomēr sajūta
 visuā pabūt tāda, ka līgums šai jomā ir nūms bijšan
 omājs. Neapziņot apstāvēties, kādos līgums ir bijis jābūt,
 grūti spriest, cik stingri šajā tajā ir bijis nūms jānūms
 redzēji bij ar nūms valdību, un vai nūms bijis šķēršāms
 jānūms daudz izdevīgākus noteikūms, parot uperņus nūms
 no nūms pabūt arī no asbraucējiem un viņu valdības. Bet
 viņu, tomēr ir jānūms: lai tā, vācu tautas pabūt, šķēršāms,
 šķēršāms nūms amājam elementāms, šķēršāms latvīšu negānējamāms
 slopāms, kas arī patu valsti šķēršāms nūms pabūt, šķēršāms
 pabūt un ir jānūms dūms uz āru no nūms pabūt, ka
 to jānūms teica nūms šķēršāms, un jānūms šķēršāms
 jānūms šķēršāms, lai šķēršāms pabūt jānūms pabūt
 šķēršāms jānūms dūms viņu vācīšus bez atlikūms!

Es neticu uelkua maceda Copulstatis, lai irbu ka
 dienotos un tainotos un negribtu tagad braukt. Jonejot
 uz estam kanta, tie rothre vaimas u bjuoti nodrofti,
 noziedoti, kroloti poluok igdens moments, un tadi alus an
 tie, kas vel tagad se paliek da "uvasinoti jerofti", it da
 vacem tagadofis vjasefas verbas pretinlki. Kai brave
 bez atlikuma vini profam. Lativius tagad irja vjuma
 parkam sajuta, kas kotymas uceroti un negidoti lidam
 atvieglojumam jec bialpufam guntibam. Si sajuta kida
 nera lidzinas an taida saimnilla sajutai, kas pret sva
 giken bojis ilgi, paaudzamu ilgi mitinat sava maja birtam
 noziedzaille, lauzotajs uacota. Sis uopredznils gan ir
 iglides vaimas mienulofs, centies radzot un pstradot,
 ietasot zonuam dihauci, an saimnille, bet saimnills uklad
 toues nau varejis tekst vala no aizdomam, no sajutas, ka
 irbu birtam udraudoti, ka vjama vaitigi jabut nomoda,
 ka sis uopredznils kotpilstulds uuzskatp kadres no
 mugeras. Un kad un sis uopredznils redz ara no majas
 un jec tam uz artolem laikiem, un saimnills uac

vismaz darā iusefē močas dzīve būsi un droši uzelpot,
 var iedomāties, kāds atbīgļojums un prieks tad visu pārņem!
 Kur vēl klausīs, kur vēl klausīs, tāda atbīgļojuma un
 nesiltā pilnā sajūta visu tajā valdā īsto latīnesos.
 Dēpi jūt, ka nu vēl pēlēcis laiks, kad viņš tiks valdā un
 gadysuteks lietuvena. Daudz viņi tad neklausīs, arī par
 smagājiem lēmuma noteikumiem, lai arī par dārgu naudu, taču
 kad tikai vēl valdā un mājās būs!

Rīga 1899. 30. X.

Apkārt, rietumos, pļoņas karš un rīstās divas
 pārnaiņas par vērdu un par kaimiņus, bet arī katrīs
 pašu. Tomēr mēs nevienam nevaram palēt, strādājam
 pilnā spārā tālāk un raugamies droši uzturēt. Vai tā
 ir bezbedība, vai patieso apstākļu pārēdā spēce un
 spārtne? Vienalga, tikai tas liecina, ka vēl lielākas
 noticis kaut kas tāds, kas naipas un notiekums būtu
 vadājis par negrozāmiem un vīļiem laikiem. Tas lietas
 stipri pārēdās, lai gan ne katrā vietā iepriecinos

un patīkamas.

Daļas piederēja pēdējās gēnes atpūstānes pirmskā
Bolderājas kājas tai vietā, kur pašas Pūpas atbūvēšanas
cīņas 1919. gadā, un kas tagad nozīmē par Būmlu
kalni.

R. 1919. 2. XI

Sodru Anas Būfonderes godalgas komitejas
piņna bēdē. Šai komitejā gūm adernāts par va
stram kājam. Pajūto reizi pagabojās patieji tai
lāitā, trijs gadu pogrā, spērs un izēlans spēru
jānis Medenis, kas tad izpelnījās ievērojamu godalgu. Bet
tagad, pēdējo trijs gadu bterāras ražas aina ir tie
bēdija, ka pauram gūti bus izpelnies, kas pēdēt
ievērojamu godalgu. Ja nu lēz decembra paturam voh
dant kas ievērojamu parādīs?

Kārtmā gūve, an rahtuicība, īpavi jaunajā
paandjē, vērojamu auguļa paurība.

1919. 2. XI

Pilsbrotiņa Arāmu mācītājs J. Meiters. Esot noorganizējis
 Daives pagastā 3. g. 10. decembrī plādotu Ponda pilsnīcas vakaru
 un vēloties, lai ar tāmi nodarītu reparāciju par sēdēdžiem dzejnieku
 vai pastāvētu atmiņas par viņu. Mani ļoti spēcīgi šāds
 draistība nodomus, īpaši tajā, ka Ponda pilsnīcā nav pilsnīcas
 celiņa, un es būtu labprāt parlabojis ar šādu lūgumu, bet šķūlas
 dēļ to nevaru, un tajācērtēicu jau brāli. Be tā tad jābūtu.

R. 1899. 6. XI

kaut gausi, tomēr cīta pēc cītas baltas un maģiskas
 vācēsu partijas lajas profānu un šējības. Bet lielu
 atbilstošuma sāji to tas dažādā latīniskā, to var iedomāties
 tikai tāds, kas patiesi mūsu krustu ilgi jo ilgi uzvis
 un cīti. Kaut tikai vairāk pērkoties to vācēsu izcelto,
 jo pēdējā laikā daudzi tāk atpalūst atpūlā, un tas
 kas vācēsu spēcīgi. Jo vācēsu vācēsu vācēsu
 un vācēsu vācēsu. Pilsnīcā pasaulē konjunktūra
 mainījus, tie atkal sūnu stājs un mānīt un dažādāt
 cītam tādām nepatīkams.

R. 1899. 11. XI

215

Zbraucām Toden ar Mā Keguņa apskati. Darbi
tas ir vēl pilnā spēkā, tomēr jau sējais mērs. Tas uza-
sābami ir lielāks pasākums, tā Keguņa spēkstacija, kas
jauki uzsāda darbu ar tās,

1999. 12. XI

Valsts ar tū 21. jada dāva, veiktā un klusa,
bet viņa, jo latviešu jautājums ir ito ir tas no šū
seniam moksliem - vēsture, kas dod cerības, ka katrē
Latvijā šūne ir vēl vicuabalainotā un pārtota.

1999. 18. XI

Bibliotēkām jānodrošina kvalitatīvu bibliotēku. Katrā
patī lielā mērā ir jānodrošina ar 450 daļībām
šūdu ar šūdu un bibliotēkām un ar šūdu. Uzrunā
tā urotoji šūdi, lai jau šūdu varētu veikt šūdi
šūdu ir šūdu, īpaši no šūdu persona izdarības
pases. Tā, šūdu, bibliotēkām šūdu, kurai
vajadzēji šūdi par šūdu un šūdu pēc

raunātnes, uelēta dzīvotāji uelā, un bibliotekari
 jūrofas, ka uelēta kopīgi parunājos un padrojoši
 draudzīgā jaunātnē.

Es neesmu triksis un nevēlu labiāt uzstāties.
 Ar bibliotēkam priekšgala ^{notāties} man nav bijis uelā das patēdas
 un kēlēs, Bet patēdas bibliotēkam apūndas u tē
 tūdas, altēnu bibliotēku lētas uelēnu tē uaf, ka
 jēt patēdas pibe un bēdā jūngēdas uelēnda man. Un
 to uelēnos un dardz tēkai bibliotēku lētas labā.

1899. 27. XI.

Dejussimantājos Kadola kabueta, Pajās uelēta,
 ar patēdas Kadoli, Anilam ēlētī, Kuntū Lēstū, Kārlī Štautē,
 Konstantīnu Raudīsi un Pēteri Šījam. ēlētī, Lēstū,
 Štautē, Raudīse un es, uelēda uelēnu uelēnu uelēnu,
 kur stundas 1 1/2 notēda uelēnu uelēnu uelēnu, uelēnu
 par stila pautēnu. Eik dardz un kēdēdi tē pautēnu
 uelēnu, uelēnu pautēnu uelēnu uelēnu. — No
 uelēnu uelēnu uelēnu uelēnu uelēnu uelēnu uelēnu

un aspirātibām. Valodpūma un aspirāciju jēgā
 Kārlim Strautam lēdija jau, lai kā, otra vieta nav
 patiesajā raksturotā un viņa draugu draudzē. Pēdas
 lēdijas uopnes un liela tādā, tā aspirācijas uopām birst
 un birst pār lēdiju, it kā tas atrastos jēgā tāda
 pārslēdības aosta, no kura tikai smelt un smelt. Arī
 citādi uopā ir loti interesanta personība, būjam pret uopu
 otru arī dēļ, bet nevad laundabīgi naidīgs.

1899. 7. XII

Jau 10 jādā pasojūdi, kaimiņi mīra Pedors
 Jēferts. Apbrīvojami mīra lauks. Un es zina di,
 un lietas it kā apmirsts jau, ne ards, ne jūnāli
 gaudrē uemaz uatceras viņa dzīves un darba
 gaitas, kā tas vāda gadījumā būtu domājams. Vienu
 radijonus, J. Rudzīša personā, vēlējis 10 jādā nāves
 dēmu pēminēt, uz viņa aicinājumu tad nolāzīju tur
 sēdēt un viņu atminēt, to jādā būdams iestā
 arī pēmināt. Jēferta un lēdi uopelni: lauks.

Arterāturā.
 1899. 9. XII

Plaša Penkluba biedru un draugu jaunākumie-
 šie prof. Kirdeņšteinā vāpā jaunceltnē, Straudes ielā
 7, Jazulaukā. Ieradušies: Kārlis Skalbe, kurš vāpā 60.
 dzimšanas dienas gadījumā vēl īpaši sūmīnā kā jubilaru,
 V. Grēnīt ar kundzi, Antra Dāle, Elīna Jākste, Gļeņa
 Klicul, Jul. Lācis ar kundzi Rūtu Skūjiņu, A. Pūmanis
 Kempa, A. Čašs, P. Dīgass, J. Plaudis, K. Džolējs,
 S. Pīņķiņš - kņiņtis, māns brālis, P. Ernānis, Oļerts
 Lēpīt, A. Guss, Arturs Bēzītis ar kundzi, nejn kājēs
 arī Pauls Sīmanis, u. c. Dņskā pārdi tomēr Gļeņas
 tas, ka varedz vērīena prof. Kirdeņšteina darba
 biedra no universitātes. Vai patieši vāpam nāv
 vērīena tik tāsa, ko sādāi vērē gļētos vērē pē
 seis, un kaut arī tam vērētu vērēda gļēra ar
 Penkluba? Lai jau tā Gļeņa jaunākumie Penkluba
 vārda, tā tomēr Gļeņa vērē tāsa lictā vērē ar
 ar prof. Kirdeņšteina mājas vērēbam, jo vērēba

vīna māfās un uz vīna vēliņa, atskatot īpatnējo
māfāgrāmāto ar visu tā valdara vīnu šaraktāru
 un vēl kādu vēlī, ko vīni vīnam dārnāfā. Bet tā
 tas nu būs: ne zinas no vīna darba biedru puses uzaudzā.
 Japoznē vēl, ka Svalbes valdara dēk, ko vīnā
 Lato. Prezes b-ba, tā sauatpui uācās atēlēt no 2. uz
 9. decembri.

Valdars vīnāfā ļoti dīri. Sarunas, mīdli, mēlpalības,
 Oūpam nojietna satura replillas. Jītoju uz, ar par
 Kundluba lētām, ko sūdzā V. Grēndt. Nolasfā domas
 pilnāfā jūtefā satura un jūtefā uzslatu vērtules no
 franču (Jils Romens) un angļu Kundluba vīdētāru.
 Franci arstān teži, ka mūsāfā tajādēfā kara vācīnīlls
 un ufrucējs, panta vesējs Eiropā - vācīsi, un tā tajēc
 pret lēn gūbot ugrībot jūcētās ar vīnu spēlku. Dīfku
 vācīnīekī turpētīm nāisi un vīcūtēfāfī murgō
 par kaut kādu saprātīnos ar vācū tantu, atkarīgu

it kā to, lai par soda tās valdību, un prāto par kara
 izbeigšanas iespējām, ar jebkāpšanos notikumiem.
 Pārjūtot pasaules notikumu un klauzulas 50 angļu
 vārdu saturu, nek neapvaldāmi mūļli. Kad Eiropas
 dzīve turpat kā saloši reportāža un finansi šie reportāži,
 tad arī arē vēl tos reportāžus ar klauzulu vārdu
 padarot par cilvēkiem un apst. cilvēku cēla! ? Reportāžus
 arī grib apvaldot ar gudrību humanisma vārdu?! Kā lai
 par to nemejas. Tūlāk nek prāto par soda par runci, kas
 pēdējās jē ēdukas, mierīgi ed, kaut arī turpat ir
 maīta maītu pamācības un jāmetrāma vārdu. "A
 korunka cēlējām ja loms." Pātas arī šai jādžūma. Vācietis
 jāuņģas launas tikai pret dūri, un dūri tad arī bus tā,
 kas vācētis veldis jē prāto, veldis maīti vardi.

R. 1877. 9. XII

It kā to, lai par joda tās valdību, un par to par kara
 izbeigšanas spējam, ar jolkajšanos notikīnot mīlme.
 Pajistot pasaules notikūnu, un klaupties šo angļu
 vēstula datum, unā neapvaldāni mīkklī. Kad Eiropas
 jīve tikpat kā sāpīgi reportīta un fināni šie reportītaji,
 tad arī arē vēl šos reportītojus ar klaitīem vārdiem
 padarst par cilvēkiem un apst cīvēci uz cēla! ? Laupstojus
 arī gūl apvaldot ar gudrīem humanīma vārdiem?! Kā lai
 var to nemejas. Tūlā nāc parāta parāda par runci, kas
 pēdējās pē ēduakas, mīerīgi ēd, kaut arī turpat ir am
 maīta maīstus pamācības un jāmetrīma vārdus. "A

Prof. Dr. A. Kirchensteins

pagodinās ielūgt

K. Egles kgr

Penkluba viesībās sestdien, š. g. 2. decembrī
 plkst. 17 savā jaunceltnē, Ivandes ielā Nr. 7

Autobuss Nr. 26 no auto ostas,
 jāizkāpj uz Kantora ielas stūra

Laipns lūgums atbildēt līdz
 28. novembrim pa tālruni 42733

Bibliotēkā Vilis Veldre, Anšlavs Eglītis, Fricis Džeņma,
 Jānis Rudzītis, Kārlis Dračiņš. Veldre pārteicpa ar joku
 par savu zinātnes dzīvi. Nebeidzot laiku par mācību bijis, tašad
 ievācis partārtiju, ka nepat ušau got šūi vāgu šķiras, ko arušu
 mān beidz tik loti cldivājis, bet kas pēdēji laika got palidzji
 voham nezticēša, esot pāruācis tašad pāirpau uz dzīvi Rīšā.
 Kad tā nojētmāc iemārtas, voham tonēš pildmūt kaut kas nesnypatēš,
 dmujs uaiumus, rakitura vājšbas.

Anšlavs Eglītis, dzetigas satras, humora un agrahtau pēlā,
 degnitkast apdārnā taks par savu tēnu, īpaši māšlīnēstas
 nēra pājūtas un koncentrēšas jstā, šelas iēst materialus
 agrantau par senānu želta vārtēlmas parādām Rīšā.
 Pā žātalpožot arīju kungšm, jē esot žurnālistu pēnākumus
 vžpēnēš.

Fricis Džeņma, parīpau estā fara cldēts, itā augšējē,
 nēllē materialus pēnuāpau informācošes žurnālam, kura
 radēš tāna vīpau uzdotā. Bet Jānis Rudzītis iēnēšes tojāt
 tūai draudžōšī pāruātes, Aup estu īpaši pājūpūnātā
 ištēikdamēš par Čānu dējōjōnu itējšas Martē, kur nūjū
 domas paktot.

Jau otrā Tņas Brigādes godalgu komitejas sēde.
 Parunas par vairāku autoru, īpaši par Kāli Jāsonu,
 Atku Miedru, Martiņu Jevertu, Pēteri Stigam, Vēroisku
 Stedertu un jo plaši par Aleksandru Čaku. Esmu noteikts
 pret Atku Miedras izbaņģināšanu Romāna Siera
 mīņīšanai līdz ar citiem godalgu saņēmējiem, uzskatot
 to par viņu darbu, par beidz darbu, kas stāv pie
 vidusmēra un ar saņemamām klaupos, ka viss otrs fonē
 kemas to celdriat un tapat vēl, kā Kult. Fonds, pat
 godalgot. Ja salīdzinām ar tādru darbu, kā K.
 Jāsona Kaņurietī, kas ar nau jāruk augstu celānes,
 tad fonē stāpība ir bēzgalu lida, un Miedras Siera
 valdētāls tāl ar tā. Nākosas sēdes jēvētā vēl daudz
 citu, lai izmīņītos ity mārdas darbs.

1909. 15. XII

Prizju kopā ar Fr. Džiesmu angļu valodas institūta
 20. gadskārtējā gūzējuma. Kied, pe tam israibatas publicas
 saptiedums. Tū dažāda publicita vāti kur sauat kopā. No
 papstaudbu vāda tūnai prof. H. Maltu un E. Plesi. Mans
 iespāds tāds: nosas lietas tautas, arī angli, garši un mēdžis
 tādi vāda kā apirtuši, nosu mazo tautu pāriņuma un gūzētuma.
 Stipras tūnai vādas, daudpres jau jau vādu gūzētuma,
 sam lauku pārdzi vādas tradicijas.

1919. 16. XII

Valsts un pāsvāldības vāda vādu un darbinīku
 darīnīku sporta noma, kur runāja ilu. nūnītu K.

Veitmanis un dir. stot. Pēteris par tajādejo laiku
 notikumu. ^{loti} ~~kur vādu mazu vādu, mazu vādu vādu~~ ^{stāvēsi} klausītāji bija pēt ten Veitmana
~~kur vādu mazu vādu, mazu vādu vādu~~ ^{kur vādu mazu vādu, mazu vādu vādu} ^{veitmanis} ^{notikumu}
~~kur vādu mazu vādu, mazu vādu vādu~~ ^{kur vādu mazu vādu, mazu vādu vādu} ^{veitmanis} ^{notikumu}
 vādu mazu vādu, mazu vādu vādu, norādot, ka tajā laikā no vādu vādu
 katrijā vādu vādu.

No turienes stādjos pe Frīca Džesmas, kur vādu 20 pade
 darīnīku darīnīku atēres gūzētuma, kopā kopā: es,

K. Baltjūnīti, Jānis Rudzītis un V. Mestjūss. Kopā 1/2
 nāti vādu pāras un interjantas vādu par lo vādu, kam
 un politiku

Bibliotēta Pils Kaldē un Līloka Auzā, atvērusi man
 jaunas jautāšanas grāmatas: pirmās Jūrmalas atļaušana pilsēnai,
 bet otrā bezjoku gramatu Saulis vārnas. Sagatājis abi
 divi veģē, tad sacīju, ka nākabi kā jebkādai lietai
 laikus jū nēvīnēta ar citām paduyēm.

1989. 2. XII

Šodien zīdīnāti jaunizaudzotē Latv. rakstu un mākslas
 kameras locekli to veta, kas radeni loģiskas kasti bāt
 gāfās (to kāpā an es). Ēgmu, loti pīceris, ka jaunizaudzotē
 indū vairs neesmu, jo gadi kamērā notrāpāt, patēģbu
 galot nomokotēs, redzē, ka lietderību darbu tur strādāt
 arīnā tīgi gūti. Ik uz sola jāpātas un jāvēro un jāzīm vai
 jāzīmē, vai darbs nesadūras ar pīlētīnēības intēresēm,
 šādām vai šādām politīka raksturu vai estām kombinācijām,
 kam ar pāsu lietu, ar lietderību pārdzām maz sātara.
 Reiteram, katram itām bibliotēkaram jānāms un jāprotams,
 ka bibliotēku bētām jābūt koncentrētām izlētības veģotā,
 jo bibliotēkas tad uģāprotām i ar pīsskolas

225-226. G. jūne izsūtīta uz pilsētu, savāta des. B.

L225

226

izglotības institūts, kā tas atzīts viņas kulturalas puses. Pārda
 garā tad arī izstrādājām likumu par bibliotēkām. Bet darbs
 izraudzās veikš, jo priekšniecība nezin kāpēc pieņēmus bibliotēku
 lietas sadomājumi koncentrēt Sabiedrisko lietu ministrijas
 kompetencē un kamerā, kas tai paklauda, bet nevis izglotības
 resorā. Un tā tas daudzās lietās! - Ir labi, ka no viņa tagad
 būsim tālāk prom un bīdīs.

Sallara ar viņu, jāatzīst, te būtu vēl viens: nekulturalā
 rīcība no rados personu pusēs. Juklus kameras locekļi tiek
 iecelti, izraudzītai personai nekad nevarai cējot, vai viņa
 netas kamerā strādāt jeb ne, iepriekš jāatvērt par
 iecelsānu vai atcelsānu un atļaušānu. It kā viņi šie cilvēki,
 kas šai iestādei tiek izraudzīti, būtu tādi upura pīri, tādas
 nenozīmīgas šādas figurītas, ar kurām var rīkoties, ka kālā
 patikas. Un kaut jau viņi ir kulturas darbinieki! Nezin,
 kā citiem, bet man tas nodrošina dūmas, un tādu rīdētājus es
 uzskatu par kāma traipu latviskai kultūrai. Tas liecina arī, cik
 viņas vēl tuksā, nekulturala ir šī sabiedrības daļa, un tā
 te sabiedrības daļa, kas šādi patērē radosā veta!

1979. ~~XXIII~~ 23. XII

Mājas Tīcis Džeina, atnācis mūsai izpaušos par daudzu,
 arī mūs lietām. Patlaban mūs apņērot domas lietas: uzvārda
 maiņu, kas katrā jūnā jāizdara drīzumā, un arī ģimeles
 dzīves nodrošināšanas jautājumu. Kad jēdējam pirkumu, mēs palika
 pie apņēmuma, ka jūnāji jada šī lieta būtu jāizjūna katrot.

1899. 25. XII

Mājas dēvēs Jānis Rudzītis, spējīgs kāis literatūras
 vērtē šaj jūnāji jaudzē. Tāpat kā vairāki citi (J. Kadilis,
 J. Ģīns, es), arī mūs par labāko darbu šī jada un mūs jēdējo
 triju jadu rāji atjūt Akus. Ēda jēnu dūpības pakšē
 un domā, ka tā ir šis Jūnas Brīdādes jēnujū. Kad jēnu
 Aida Niedra ar viņas Siera un Akus darbību, mēs to
 uzskata par jūnāli, ja godalgu jēdēti jūnāli jēnā
 jūnā jūnā. Protams, Niedra ar jēnu jūnāli mēs tā jūnā
 nerar jēdēti uz kādu jēdu atjūnā, to jūnā jēnā
 jūnā jūnā. Gribējs tāi jūnāli, ka
 domā arī citi par šo jūnāli un jūnāli, tādu darbību,
 kā būtu, ja jūnāli Niedrai. Mūjū to jūnāli jūnā,

Ka dzirdē vāca otru vārta un arkomisji no dažiem
 komiņas locekļu domu, ka Niedras romāni literāri ļoti
 augsti vērtējami. Pie mums esmata, vāca, lo otru Niedra
 izmanto pirmo romānu, allaž ir patēji būvētiši un
 bagāti (pau. rom. Pie Atandas uzes, Rūpe Kūrtine, un
 pat Siera resp. Siera), bet izstrādājums, jatz mēģinājis
 izveidojums šāo jēn katras kritikas. ~~Niedras darbu~~
 Nūjiņa, pavisāba, jucekliba tur patopama ir uz
 odu un par cilvēku raksturošanu vai tipu tur gandrīz ulmaz
 nās. Epofēms nuāst. Kā lai te nuāpau par todu darbu
 godalgotam? Bērsu, ka ar Anas Brīpaderes godalgu
 komiņā paredzētos darbus uvestes un tiem neparedzētos tik
 saņāto Brīpaderes pēniņ.

1929. 26. XII

Brīpaderes godalgu komitejas sēde. Pārņāpau ātūal
 veselu virkni darbu. Ar katru brīdi māidrāts top, ka ģādām
 gādām jau jāiet ulmāts, ja ir nu veģpue kāda veģādība vai
 blakus motīri objektīvo darbu vēstevām. Līdz tam iri turas vēl
 ar kārtīgi objektīvi, iriņi attiecībā pret odu Niedru (ko ar odu
 un bagām) daži išturas nepelūti labvēlīgi. Godalgu un vāpas

Silva gan nekādā jēgā neželna, utopas utra neželna
nekādu šīs tās atjinsim, jo nevarātā šīs proza var
izteikt mākslinieciski.

1879. 29. XII

Arī šis vārds literatūras gadās parunāt, kolīdz priekšas
godalgi fantāzijas, tā iri bež izņemuma izteikas, pat
nesāmbās, ka Brigades godalgi nu, laicam, gan priekšēdot
Cakam par dūģbas Martilu, kas pabalot par veselu
galva pati iri estu raksturlielā jēdija laista Majā laicām
darbom. Jāatzīst, ka tas patiezi tā ir, un jācēl, ka
konizija iri tā vākus jēdigi vāks iri tāda pati dedzēna
un mākslīgas šo literatūras apjūvēna ar Brigades priekšas.

R. 1879. 30. XII

J. Medenis - 4, 7, 55, 57, 58, 157,

Alex. Grins - 4, 12, 183,

Lijotun Jellals - 4, 7, 49,

Janis Grins - 5, 7, 28, 29, 34, 69, 100, 124, 157, 169, 180, 186, 196.

P. Jfer-Fermans - 5, 7, 40

J. Raya - 4, 6, 30, 41, 55, 69, 79, 94, 116, 129, 174, 180, 184, 215.

Fr. Dyzoma - 6, 66, 89, 174, 221, 223, 228,

K. Strants - 6, 15, 17, 29, 39, 70, 80, 99, 100, 101, 140, 155, 157,

104, 211,
Hana Bogadere - 7

V. Cedunt - 8, 29, 58, 66, 90, 87, 100, 130, 157, Vole, 167, 186

Kn. Legend - 8 Meats total

A. Gunttari - 9

J. Ponus - 9, 75, 95, 139, 214,

V. Veldre - 10, 46, 56, 68, 70, 80, 201, 224,

P. Eumarius - 10, 12, 67, 70, 83, 85, 92, 97, 101, 103, 108, 110, 127,
129, 140, 143, 150, 164, 167, 174,

J. Rudpiti - 10, 70, 97, 100, 102, 125, 129, 143, 157, 167, 180,
186, 207, 221, 223, 228.

Julip. Silis - 10, 21, 45, 58, 66, 97, 108, 152, 155, 158,

J. Adampus - 11, 15, 29, 70, 74, 100, 101, 103, 174, 186,

J. Veselis - 11, 12, 35, 70, 99, 102, 118, 121, 122, 157, 159, 179,
180, 186,

St. Belvorkis - 11

Kont. Baudre - 11, 21, 34, 71, 73, 101, 108, 128, 174, 184,

107, 216,
And. Elytis - 11, 70, 78, 100, 101, 100, 163, 174, 216, 221,

S. Givato-Pante - 11, 48, 103,

A. Dramas - 12, 16, 17, 103, 111, 184,

P. Rozitis - 13

M. Pucito - 13, 52, 177, 191,

S. Kente - 14

P. Banda - 14, 71, 102,

Aida Nodra - 14, 70,

L. Anza - 14, 16

Zoraida Kazda - 14, 71, 73, 99, 100, 101, 157, 169, 184,

2234

Ed. Falste - 15

Anthe Dale - 16, 70, 99, 101, 124, 174, 218,

A. Feinats - 19

R. Rudzitis - 20, 60, 73, 76, 86, 99, 101, 108, 136, 157,

J. Laurina - 21, 34, 40, 80, 83, 97, 101, 105, 108, 128, 183, 197.

J. Kadolis - 28, 29, 35, 70, 75, 86, 90, 94, 100, 101, 108, 123, 184,
180, 184, 216.

J. Akmaters - 29, 31

J. Kojvat - 29, 31, 37

K. Skalle - 30, 31, 70, 89, 95, 118, 121, 122, 159, 169, 179, 182,

Jul. Rope - 33, 70, 155, 157, 162,
218.

J. Sindravals - 35, 55, 90, 127, 143, 167,

J. Fluffus - 35, 134, 146,

Art. Bunnans - 36, 40, 42, 50, 58, 70, 89, 104,

J. Dura - 38, 54, 69, 153, 161, 164, 166, 172, 224.

K. Jakobsons - 41

K. Andrews - 42

Art. Bunnans - 42

Stens. Calls - 42, 48, 70, 87, 100, 101, 129, 131, 157, 164, 167,
174, 186, 218, 222, 230.

K. Krupa - 44, 89, 127, 137, 155, 157

M. Joppers - 48, 104, 116, 163,

M. Bendrup - 53, 100,

Edg. Sundorfs - 55,

N. Franklis - 55, 70, 87, 100, 102, 174,

J. A. Jansons - 55, 129,

- V. Grēns - 56, 122, 163, 179, 186,
218,
J. Plaudis - 56, 70, 118, 157, 159, 174,
179, 186, 218,
L. Polstors - 59, 63, 183,
V. Plūdons - 70, 124, 188,
J. Jansrudlabovs - 70, 90, 92, 125, 138,
187, 179,
Luca Gante - 70,
Jūl. Lācis - 70, 118, 159, 179, 187,
218,
A. Eriks - 70, 118, 179, 218,
Līga Skulme - 70
Jek. Graubovs - 70
P. Aizars - 70, 100, 118, 121, 122,
156, 157, 158, 216, 218,
V. Metjāns - 70, 223,
An. Svabe - 70, 161,
Ludža Pulbada - 71, 157, 184,
A. Gāzma - 71, 174,
A. Grūdijs - 71, 185,
M. Palleša - 71, 174
Ed. Virza - 71, 94, 124, 180
J. Janders - 73, 101, 183, 197
A. Cielona - 73
A. Apalups - 73, 100,
A. Goba - 76, 83,
O. Jpe - 79, 82,
A. Malītes - 79, 81, 186,
Kn. Lejvāns - 80, 102, 143, 157,
174, 187, 216,
Edv. Jansons - 83
A. Turstovs - 83, 175,
M. Rencis - 85
G. Raisters - 87,

K. Kaulstrat - 85
Lefas-Kuimant - 85, 141,
A. Francis - 87,
A. Priedelis - 87,
A. Uptis - 89, 186,
Em. Puzis - 92
P. Jersaks - 96, 217.
J. Apsitis - 100,
Aks. Kermis - 101, 174
V. Eglitis - 101, 127,
E. Proskovs - 101, 154, 157, 184,
180,
K. Lemis - 109, 118, 179,
Kandzins - 112, 117, 176,
A. Dange - 116,
199,
J. Brundis - 120,

P. Jese-Freimane - 123, 127,
El. Jalits - 124, 154, 157, 181, 195,
218,
J. Jalits - 133, 136, 160, 185,
186,
J. Brundis - 134, 146,
K. Erass - 140
Ed. Smilgis - 141, 178,
E. Bryzdas Uptis - 163, 179, 218
Sovcents - 185,
A. Profadere - 213, 222, 229.
L. Anza - 224